

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Volgnr. : 1

Datum : 27-3-1987

Evaluatie:

Door BVD in te vullen

SO :

Bijl. :

Distr. :

BCA

F

ACD 870611 133

datum 18. JUNI 1987

CO

F

b. 10 d. —

Betreft: Arbeidsonrust in de haven van Rotterdam

In 1986 wordt door de havenwerkgevers bij monde van de SVZ de onheilspellende boodschap aan het werknemersfront gedaan, dat er ingrijpende maatregelen noodzakelijk zijn om de noodlijdende stukgoedsector in de haven van Rotterdam gezond te maken.

Met betrekking tot de personeelssituatie wordt voorgesteld om tot een ingrijpende reductie te komen in verband met gigantische verliezen welke door de bedrijven worden geleden.

Belangrijkste oorzaak van de geleden verliezen zou zijn de gestegen loonkosten welke geen gelijke tred houden met de inkomsten.

Bovendien wordt de stukgoedsector bedreigd door een terugval in ladingaanbod.

De ontstane situatie is voor de bedrijven Müller Thomsen, Multi Terminal en Seaport Terminal aanleiding geweest om een fusie te realiseren. Deze fusie, TRITON geheten, zou met instemming van alle partijen tot stand moeten komen. Dat de werknemers deze plannen niet juichend ontvangen blijkt uit het feit, dat direct het zogenaamde "Van der Louw-akkoord" wordt aangegrepen om de daarbij behorende gedwongen ontslagen te voorkomen. Immers de strekking van dit akkoord, geen gedwongen ontslagen voor 1991, staat volgens de werknemersorganisaties lijnrecht tegenover de voorgestelde personeelsreductie.

Begin januari 1987 wordt duidelijk, dat de fusieplannen geen doorgang kunnen vinden in verband met het uitblijven van een wederzijdse instemming van partijen.

Door de werkgevers wordt ondanks het mislukken van het overleg met de vakorganisaties, vastgehouden aan een voorstel tot gedwongen ontslagen teneinde ook binnen de stukgoedsector te komen tot rendementsherstel. Uit alles blijkt, dat de werkgevers niet bereid zijn tot enige concessie.

Op 12-1-1987 blijkt de Vervoersbond FNV niet meer bereid om verder te praten over de voorstellen tot gedwongen ontslag. De werkgevers stellen ondanks deze situatie voor om verder te praten over de CAO voor de stukgoedsector die in maart 1987 zal zijn beëindigd. De voorstellen van de werkgevers zijn er op gericht om f 15 miljoen te bezuinigen en 350 werknemers weg te werken uit de stukgoedsector.

Overduidelijk laat het werknemersfront blijken niets te zien in de plannen van de werkgevers en wordt de actiebereidheid gepeild onder de stukgoedwerkers.

Tot overmaat van ramp maakt ook minister de Koning van Sociale Zaken bekend, dat er geen geld meer voorhanden is om het overtollig stukgoedpersoneel te financieren.

Het CNV ziet echter nog wel een mogelijkheid om uit de problemen te komen en deze vakorganisatie verklaart zich bereid om met de partijen verder te praten.

Ten aanzien van de actiebereidheid blijkt, dat de werknemersorganisa-

ties kunnen rekenen op hun achterban.

Als eerste legt het personeel van Seaport Terminals het werk neer. Deze actie van de dagploeg kan worden gezien als een spontane reactie. Inmiddels wordt door de werkgeversorganisatie druk uitgeoefend op de vakorganisaties FNV en CNV om verder te onderhandelen over de CAO. De Vervoersbond FNV zegt "nee" tegen CAO-overleg met de werkgevers en op diezelfde dag, 16-1-1987, zegt ook het CNV niets te zien in de voorstellen van de werkgevers.

Inmiddels is er een lobby op gang gekomen tussen de diverse vakorganisaties FNV, CNV, Federatieve Haven Vakvereniging (FHV) en OVB, teneinde na te gaan op welke wijze actie ondernomen kan worden gericht tegen het voorkomen van de voorgestelde ontslagen.

Oprichting actiecomité.

In het weekend van 16 tot 18-1-1987 wordt op verzoek van de verschillende vakorganisaties het bedrijfsgebonden kader bijeen geroepen.

Dit leidt tot de oprichting van een actiecomité, waarin alle partijen van werknemerszijde zijn vertegenwoordigd. Voor de samenstelling van dit comité wordt verwezen naar eerdere rapportage.

In een later stadium hebben zich bij dit comité de volgende personen gevoegd:

TOUSSAINT, Jeroen W.M. (25-7-1956),

Door het comité wordt een draaiboek samengesteld met als uitgangspunt: acties tot behoud van werkgelegenheid in de stukgoedsector van de Rotterdamse haven.

Als actieleiders worden aangesteld ROSENMÖLLER, Paul (11-5-1956) en enige bezoldigde bestuurders van de Vervoersbond FNV, terwijl de organisatie van de actie eveneens in handen is van de FNV.

Door het actiecomité worden instructies opgesteld voor de kaderleden op de bedrijven. Deze luiden als volgt:

- Er is één algehele stakingsleiding; per bedrijf is er een stakingsleiding.
- Per bedrijf is er een stakingscomité, bestaande uit een algehele stakingsleiding, de stakingsleiding per bedrijf en de leiders per onderdeel (posters etc.).
- Iedere werkdag om circa 17.15 uur vindt er overleg plaats tussen de algemene stakingsleiding en de afgevaardigden van de bedrijven.
- Het stakingscomité per bedrijf zorgt voor een rustig en redelijk verloop van de staking.
- Gedurende de staking wordt er voortdurend gepost. Het posten vindt plaats onder leiding van de postploeg.
- Staken is een middel om de werkgever te dwingen eisen in te willigen door hem financiële schade toe te brengen. Dus geen materiële schade!
- Ook tijdens de staking moet de veiligheid gewaarborgd blijven. Alle noodzakelijke voorzieningen ter handhaving van de veiligheid moeten getroffen worden.
- Probeer werkwilligen van het bedrijf te houden. Poortblokkades zijn niet toegestaan en brengen ons onmiddellijk voor de rechter. De bedoeling is dat er geen stuwadoorsarbeid wordt verricht.
- Provoceer zelf niet en laat je niet provoceren. Sommigen zijn uit op rotzooi om de staking in discrediet te brengen. Blijf daarom onder alle omstandigheden rustig.

- Laat geen infiltratie toe van buitenstaanders, zoals z.g. studenten, jongerencomité's, actiegroepen enz. Soms doen buitenstaanders alsof ze de staking ondersteunen en proberen op die manier te infiltreren. Bij twijfel de actieleiding waarschuwen.
- Bewaar de eenheid. Dit is onze grootste kracht. Verzwak je zelf niet door discussies op leven en dood.
- De acties worden per lokatie door het bedrijfsactiecomité in overleg met het centraal actiecomité uitgeroepen.
- Eindverantwoordelijken zijn ROSENMÖLLER c.s.

Zoals voorgenomen, besluit het actiecomité om acties voor te bereiden. Een aanvang zal worden gemaakt op maandag 19-1-1987. Doelwit zijn de bedrijven waar stukgoed wordt behandeld. Ook de gezamenlijke arbeidspool van de Samenwerkende Havenbedrijven (SHB) wordt gerekend tot actiegebied.

Situatie per bedrijf.

Quick Dispatch

Het bedrijfsactiecomité wordt gevormd door het kaderbestand FNV en OVB en de vertegenwoordigers van de Ondernemingsraad (OR).

Multi Terminal

Het bedrijfsactiecomité wordt gevormd door kaderleden FNV, waaronder

Klapwijk

. Van de zijde van het OVB wordt, naar ver-
luit, beperkt aan het comité deelgenomen.

Müller Thomsen
Hanno

Beperkte deelname van bedrijfsleden. Steunen op
inzet van het centraal actiecomité.

Beschikt over een goed kaderplatform.

Bedrijfskaderleden verkeren in een isolement van-
wege de starre houding van de directie, die alles
in het werk stelt om arbeidsonrust te voorkomen
door steeds te hameren op de uitzonderingspositie
welke het bedrijf inneemt.

Kühne en Nagel

Met de uitzonderingspositie wordt bedoeld de ex-
tra financiële bijdrage die het personeel ont-
vangt, dit in tegenstelling tot andere bedrijven.
Op dit bedrijf blijkt extra druk van het centraal
actiecomité bij monde van ROSENMÖLLER nodig te
zijn om mee te gaan in het actieproces.

Over de gehele periode komt er nauwelijks iets van
de grond. De organisatorische situatie is dermate
verwarrend, dat dit wellicht de reden kan zijn
waarom een stakingscomité niet heeft kunnen func-
tioneren.

Seaport Terminals
Trans Storage
Kleine bedrijven

Beschikt over een goed kaderplatform.

Maakte gebruik van het Seaport kaderplatform.

Worden steeds benaderd door diverse leden van het
actiecomité.

SHB

Heeft evenals Multi Terminal een eigen actiecomité
Belangrijkste woordvoerder is TOUSSAINT.

Solidariteitscomité's.

Op 18-1-1987 komt voor het eerst het Solidariteits Comité met de Rot-
terdamse Havenarbeiders bijeen in het CPN-gebouw aan de Mathenesser-
dijk te Rotterdam.

- Aanwezig zijn in eerste instantie ongeveer 9 personen, later groeit dit
aan tot ongeveer 15.

Voorzitster van deze vergadering is _____, die zegt, dat het de belangrijkste taak is van het collectief om aan verbreding te werken. Gezocht moet worden naar groepen welke benaderd kunnen worden. Tevens is het belangrijk om zoveel mogelijk terreinen te zoeken waar gesprekken georganiseerd kunnen worden.

_____ zegt toe zich te willen inzetten voor het benaderen van contacten en het houden van gesprekken met insiders. Voor verspreiding is een aanbevelingsbrief gereed gemaakt. Zie bijlage

A. Voorlopig zal een werkcentrum worden ingericht voor het comité in het buurthuis "De Wielewaal", gevestigd Rollostraat 75 te Rotterdam. Bij dit comité worden ook door _____ activiteiten ontwikkeld.

_____ zegt toe een persbericht te zullen schrijven. Ook zal door hem met medewerking van _____ een manifest worden samengesteld. De manifesten zullen worden verspreid bij de grote bedrijven.

_____ zegt, dat hij de havenvrouwen bij elkaar zal brengen die aan het dagelijks werk kunnen deelnemen. Voor het verrichten van werkzaamheden heeft hij de beschikking over een onderkomen in het buurthuis Arend en de Zeemeeuw, gevestigd Texelsestraat 18 in Rotterdam-Zuid. Bovendien is het de bedoeling om in hetzelfde pand havenarbeiders bijeen te brengen die actief willen zijn. Voornamelijk het voorbereiden van demonstraties, blokkades en het verspreiden van manifesten vraagt veel inzet.

Door een onbekende uit de zaal wordt de opmerking gemaakt, dat er geen politiek bedreven mag worden. Hierna valt een ijzige stilte, welke door _____ wordt verbroken met de opmerking dat zij met _____

_____ en _____ een bezoek zal brengen aan de door _____ bedoelde vrouwen om afspraken te maken.

Met betrekking tot de manifesten wordt afgesproken dat deze ook in het centrum van Rotterdam verspreid zullen worden.

Door één van de aanwezigen zullen deze ter verspreiding beschikbaar worden gesteld aan: SUGBA, CPN, VCN, GML etc.

_____ zal ongeveer 500 exemplaren ter verspreiding meenemen naar het NIVON-centrum.

Het papier voor de manifesten kan worden gekocht bij _____,

— Verder worden er nog enkele afspraken gemaakt over onder meer het bijhouden van kranten.

_____ en _____ zullen een bezoek brengen aan ROSENMÖLLEN om na te gaan op welke wijze steun kan worden verleend aan de acties.

Op 5-2-1987 zal in de Pauluskerk een openbare bijeenkomst worden georganiseerd.

Voor deze bijeenkomst zullen ongeveer 100 uitnodigingen worden verzonden waaronder aan SCHULTS, Philippus (6-11-1928) in verband met zijn brede kennis over de havenproblematiek.

Opmerking: Deze vergadering is tijdens de havenstaking de meest duidelijke geweest met betrekking tot de activiteiten van dit solidariteitscomité.

Op maandag 2-2-1987 wordt door drie personen in de haven van Rotterdam een pamflet verspreid.

Het pamflet, stukgoed, zuivel, ambtenaren, staal, EEN STRIJD IN ALLE SEKTOREN!, blijkt afkomstig te zijn van de Internationale Kommunistische Strooming (IKS).

In dezelfde periode wordt een pamflet verspreid door twee personen van dezelfde organisatie met als titel: VERENIG ALLE GEVECHTEN, STUUR MAS-SALE DELEGATIES. Zie bijlage B.

Uit het eerstgenoemde pamflet blijkt tevens dat op zaterdag 14-2-1987 te 13.00 uur, in het buurthuis Sarto, gevestigd Brede Hilledijk 75 te Rotterdam, een bijeenkomst zal worden gehouden.

Op donderdag 5-2-1987 wordt in de Pauluskerk te Rotterdam een bijeenkomst gehouden van de gezamenlijke solidariteitsgroepen.

In politiek opzicht wordt deze openbare bijeenkomst in belangrijke mate geïnitieerd door "Klein Links".

Aanwezig zijn ongeveer 150 personen, waarvan bekend:

ROSENMÖLLER,
STAVINGA, Jacobus (12-5-1941),

TOUSSAINT,

Door [] wordt de bijeenkomst geopend. Zij geeft het woord aan [], die een inleiding houdt over de problematiek in de haven. Kort na zijn toespraak komt een delegatie binnen uit Amsterdam, waarvan een onbekende man een redevoering houdt, waaruit opgemaakt kan worden dat zij solidair is met de Rotterdamse collega's. Hierna krijgt STAVINGA het woord, die een rede houdt over de werkomstandigheden van vroeger en nu. Hij roept daarbij op tot harde acties, zelfs keiharde acties om de voorgestelde verslechtingen in de haven te voorkomen.

[] zegt hierna, dat er krachtadig moet worden opgetreden tegen de aanval van de werkgevers om verslechtingen in de sociale omstandigheden door te drukken.

[] houdt hierna een boeiende toespraak over zijn 30-jarige ervaring als havenarbeider. Hij zegt tegen het instituut van de Ondernemingsraden te zijn en tegen slappe onderhandelingen, zoals de FNV uiteindelijk zal doen.

[] heeft op alles maar één antwoord, namelijk staken tot de overwinning is behaald.

Dit betekent volgens [], dat alle havens plat moeten. Voorts blijkt uit de gesprekken in de wandelgangen dat het Onafhankelijk Verbond van Bedrijfsorganisaties (OVV) voornemens is een kort gedrag aan te spannen tegen de werkgevers om hun al lang geuite wens om deel te nemen aan de CAO-onderhandelingen, af te dwingen. Een discussie hierover komt nauwelijks op gang.

Tot slot deelt [] mee, dat in Amsterdam een protestvergadering zal worden georganiseerd waaraan FNV, OVV en BONK zullen deelnemen. Door het comité uit het buurthuis De Wielewaal is tijdens deze bijeenkomst een geldinzameling gehouden.

Door [] is aan [] uitleg gevraagd over de hoeveelheid geld die is verzameld en de bestemming welke daaraan is gegeven. [] heeft duidelijk gemaakt, dat zij daarover geen informatie wenst te geven. Conclusie van [] en enkele anderen is dat er mogelijk wel "gerotzooid" zal zijn door []. Dit gebeuren veroorzaakt een enorme onenigheid tussen bezoekers van het actiecentrum Arend en de Zeemeeuw en De Wielewaal.

Inmiddels is duidelijk, dat het door [] aangekondigde vrouwencomité, dat samenkomt in het buurthuis Arend en de Zeemeeuw, zich duidelijk profileert.

Dagelijks is het buurthuis van 08.00 tot 16.00 uur geopend voor haven-

arbeiders.

Per dag komen op dit adres ongeveer 30 personen in de loop van de openingstijd binnen, waaronder diverse havenarbeiders.
Tot de vaste kern behoren de volgende personen:

TOUSSAINT,

SCHEERDER,
VERHOEF,

enkele onbekende vrouwen.

Op woensdag 11-2-1987 wordt in dit buurthuis een bijeenkomst gehouden. De vergadering is van belang in verband met een te houden manifestatie op donderdag 12-2-1987. Op die dag zal door het Centraal Actiecomité een demonstratieve "wandeling" worden gehouden via de Maastunnel naar het Nedlloydhuis aan de Houtlaan te Rotterdam.

Aanwezig zijn:
STAVINGA

TOUSSAINT,

een groot aantal onbekenden.

In totaal zijn er plus minus 60 personen aanwezig. Gesproken wordt over een demonstratie naar het Nedlloydhuis. Het contact met het Centraal Actiecomité van de FNV is zeer slecht. De exacte bedoeling van de manifestatie wordt niet duidelijk. De vergadering stelt vast dat er een demonstratieve optocht zal worden gehouden. De aanvang zal geschieden vanaf de Sluisjesdijk te Rotterdam. De discussie is verder wanordelijk. Uit de losse gesprekken blijkt, dat er behoefte bestaat om de leiding van de actie over te nemen.

Deze zender wordt aangeduid als radio Havenstaking. Nadere gegevens worden niet bekend.

Als vaste fotograaf wordt aangesteld.

Hangende deze vergadering wordt gesproken over het verloop van de staking. Er heerst bij sommigen onvrede over de wijze waarop de stakingen worden gedirigeerd.

Enkele aanwezigen, medewerkers van de SHB, dringen aan op hardere acties. Men wil dat de gehele haven wordt plat gegooid en dat de aanwezige GML-vertegenwoordigers die zijn vertegenwoordigd in het Centraal Actiecomité hun invloed moeten uitoefenen op de andere leden van het comité om een algehele staking uit te roepen.

Ook moet er op worden aangedrongen, dat betere informatie wordt verstrekt over de vorderingen in de onderhandelingen. Erg veel concreets komt er echter niet uit, waarna de vergadering wordt beëindigd.

Op woensdag 18-2-1987 worden door de vrouwen die deel uitmaken van het actiecomité dat zijn onderkomen heeft in het buurthuis Arend en de Zeemeeuw in de Texelsestraat te Rotterdam, pamfletten verspreid in de omgeving van het Afrikaanderplein. Hierbij zijn in ieder geval aanwezig:

enkele onbekende vrouwen.

Ook worden door de vrouwen spandoeken meegevoerd.

Op donderdag 19-2-1987 is, op initiatief van het comité, wethouder Den Dunnen van de gemeente Rotterdam, belast met havenzaken, gevraagd naar zijn mening over het arbeidsconflict. Hij blijkt hiertoe niet bereid en door VAN VELDHUIZEN wordt hem in een openbare raadsvergadering een interpellatie afgedwongen.

Op donderdag 26-2-1987 wordt door het comité Arend en de Zeemeeuw een vergadering gehouden in verband met een grote FNV-manifestatie in De Doelen te Rotterdam.

Deze manifestatie wordt georganiseerd door het Solidariteitscomité Wielewaal en het Centraal Actiecomité van de Vervoersbond FNV.

Op deze vergadering zijn ongeveer 30 personen aanwezig, onder wie:
TOUSSAINT,
SCHEERDER,

een onbekende havenarbeider en twee vrouwen van een buurtcomité.

Voorzitter van de vergadering is SCHEERDER, die overduidelijk laat blijken dat hij het optreden van ROSENMÖLLER meer dan zat is. De overgrote meerderheid van de havenarbeiders wil volgens hem aan het werk inplaats van achter de Vervoersbond aan blijven hollen.

zegt hierop, dat ook hij van mening is dat de havenarbeiders het meer dan zat zijn en stelt voor om het ROSENMÖLLER tijdens de manifestatie in De Doelen onmogelijk te maken, om te spreken. Het is de bedoeling om "en bloc" het podium op te lopen en ROSENMÖLLER omver te lopen.

zullen om 08.00 uur verzamelen bij de Pauluskerk aan de Westersingel te Rotterdam. Getooid met spandoeken zullen zij dan optrekken naar De Doelen.

Staande de vergadering wordt aan _____, die lid is van het OVB, de

vraag voorgelegd in hoeverre het OVB in staat is om de acties van de FNV over te nemen. weet hierop geen goed antwoord te formuleren en de vraag blijft "hangen".
 Door de vergadering wordt verder besloten om namens het comité te laten spreken in De Doelen.
 Tot slot wordt nog het één en ander gezegd over Radio Havenstaking, die zich op de manifestatie in De Doelen publiekelijk zal presenteren.

Radio Havenstaking.

Door deze illegale zender zijn vanaf het begin van de stakingsacties uitzendingen verzorgd. De kwaliteit is echter zeer slecht en het bereik beperkt.

Door het actiecomité Arend en de Zeemeeuw is over dit probleem veelvuldig gesproken. Een afdoende oplossing blijft echter uit.
 Door het actiecomité wordt een geldinzameling gehouden en de initiatiefnemer ziet kans om zijn installatie zodanig om te bouwen, dat een redelijke ontvangst kan worden gerealiseerd.

Op de manifestatie in De Doelen van 27-2-1987 wordt door een stand ingericht met informatie over Radio Havenstaking.
 De uitzendingen worden verzorgd van maandag tot vrijdag, van 06.00 tot 07.30 uur en van 16.00 tot 17.30 uur.

Doelstelling van de radio is om de strijd van de havenarbeiders te ondersteunen.

De programma's zijn voor allen die solidair zijn met de havenstaking.

De uitzendingen bevatten:

Reportages, actualiteiten en interviews. Dit alles wordt afgewisseld met muziek.

De frequentie is 102.5 Mhz FM.

Tijdens de uitzending wordt steeds een contactadres aangegeven:
 Telefoon: 4804194 - afgegeven aan SNEEHUIJZEN, Fred (6-6-945) en
 4321357 - afgegeven aan VERHOEF.

Verder werken aan de uitzendingen mee,
 en een aantal onbekende vrouwen.

De rol van het OVB.

In de beginfase van de actie worden de doelstellingen door de vakorganisaties FNV, CNV, OVB en FHV gezamenlijk gedragen.
 Het CNV sluit zich echter niet aan bij het comité, maar stelt zich ook niet "anti" op. Van de FHV is in dit verband met hun geringe ledental in de stukgoedsector weinig daadwerkelijke steun te verwachten. Voor het OVB, afdeling Landelijk Bureau Verkeer, ligt dit met name in de stukgoedsector anders. Het grootste ledental wordt in deze sector geteld.
 De problematiek in de haven weegt voor het Landelijk Bureau Verkeer in verhouding net zo zwaar als voor de FNV.

Dit gegeven wordt, gelet op de "eenheidsgedachte", door insiders als ideaal ervaren, daar hierdoor sprake is van een breed front.

Door het Landelijk Bureau Verkeer worden drie vertegenwoordigers beschikbaar gesteld voor deelname aan het actiecomité, namelijk:

en
 Al vrij snel ontstaat er verschil van mening over de wijze van uitvoeren en de samenstelling van het eisenpakket.

Door het Centraal Actiecomité wordt toegestaan dat namens het LBV de havenwerkers tijdens een meeting in het Zuidpleintheater zal toe spreken. Door onopgehelderde aanleiding is te verstaan gegeven

dat hij zijn toespraak moet bijstellen. Zonder overleg met de leiding van het LBV heeft hij dit ook gedaan, waardoor er tussen hem en andere LBV-ers onenigheid is ontstaan. Deze situatie heeft echter niet direct geleid tot het terugtrekken van de LBV-ers uit het Centraal Actiecomité. In de tweede week van de acties blijkt n.l. dat de overige leden van het Centraal Actiecomité niet bereid zijn om rekening te houden met de op punten anders geformuleerde eisen van het LBV. Deze situatie leidt tot onoverbrugbare meningsverschillen en het LBV besluit om zijn leden terug te trekken uit het comité.

Voor de staking heeft dit geen merkbare consequenties.

Wel is het voor het verloop van de acties gedurende de gehele stakingsperiode storend geweest. De inschrijvingen van de stakers zijn separaat afgewikkeld en de informatie uit het Centraal Actiecomité verloopt stroef.

Binnen het bestuur van het LBV ontstaat steeds meer het verlangen om als een volwaardige belangenorganisatie te worden beschouwd.

Onder leiding van wordt de pers benaderd en tracht het LBV zich los te maken van het radicale imago.

Een belangrijke handicap hierbij is, dat en zich nog steeds ophouden in de omgeving van het actiecomité in de Arend en de Zeemeeuw, dat gelieerd is met de GML.

Teneinde toch te werken aan een gerespecteerd imago besluit het bestuur na een tumultueuze vergadering, de beide bestuursleden en te verbieden zich nog langer op te houden in de omgeving van Arend en de Zeemeeuw.

is het overigens absoluut oneens met de activiteiten van het gehele LBV-bestuur en besluit zich niet meer te mengen in het geschil.

De situatie ziet er aan het einde van de staking als volgt uit:

- voorzitter	- nauwelijks actief
- 2e voorzitter	- niet actief
- secretaris	- actief

- penningmeester	- actief
- voorzitter stukgoed	- actief

- lid	- matig actief
- lid	- wordt zeer kort gehouden en hem is verboden zich zondér overleg actief op te stellen.

Een diep gewortelde wens van het LBV om aan de onderhandelingstafel te komen loopt spaak.

Voor het kort geding voor de president van de rechtbank te Rotterdam is een beroep gedaan op de jurist RUERS, Robert F. (24-5-1947) die, naar de mening van het bestuur, de zaak slecht heeft behartigd. Antwoord van RUERS hierop is, dat hij onvoldoende tijd heeft gehad om de zaak voor te bereiden.

Het LBV zit nu echter met een flinke post onkosten.

Er gaan stemmen op, dat er opnieuw getracht zal worden deel te nemen aan de onderhandelingen voor de CAO.

Het verloop van de acties.

Maandag 19 januari.

Door het actiecomité worden manifesten verspreid in de haven waarin

wordt opgeroepen tot een demonstratieve bijeenkomst in het Theater Zuidplein te Rotterdam. Omstreeks 13.00 uur zijn ongeveer 1500 havenarbeiders aanwezig, waarvan ongeveer 800 in het theater. Na een toespraak van enkele leidinggevende personen, waaronder ROSEN-MÖLLER en , wordt een algehele staking uitgeroepen. Inschrijving van de stakers vindt plaats in zaal Rustburcht, gevestigd Strevelsweg te Rotterdam, nabij het Zuidplein-Theater.

Indicatie organisatiegraad per vakorganisatie:

Vervoersbond FNV	- 1900
Landelijk Bureau Verkeer (OVV)	- 800
Federatieve Haven Vakvereniging	- 400
Christelijk Nationaal Vakverbond	- 400

Aan de oproep hebben de volgende bedrijven spontaan gehoor gegeven:

Quick Dispatch
Muller Thomsen
Multi Terminal
Seaport Terminal
Trans Storage
Dutch Stevedoring Company
Uniport

Samenwerkende Haven Bedrijven

Samenwerkende Overslag Bedrijven Merwehaven.

Bij het stuwadoorsbedrijf Hanno blijkt het niet mogelijk om het personeel te bewegen om deel te nemen aan de acties. Er wordt nog een poging gedaan vanuit het Centraal Actiecomité, echter zonder resultaat.

Bij Klapwijk wordt voor een deel doorgewerkt.

Uit solidariteit wordt door de sleepdienst Smit Internationale geweigerd om het Egyptische zeeschip "Nevrtiti" assistentie te verlenen voor vertrek.

Dinsdag 20 januari.

Acties bij Seaport, Klapwijk en Müller Thomsen. De stakingsactie bij Klapwijk is een gevolg van het onvoldoende spontaan deelnemen aan de acties van 19 januari j.l.

De eerste schepen worden naar andere havens gedirigeerd.

Woensdag 21 januari.

Zijn in staking gegaan Quick Dispatch, Hiwa en voor de eerste maal Hanno, in verband met een geschil over de ploegsterkte van een SHB-ploeg. De avondploeg van Müller Thomsen neemt de acties van de ochtendploeg over.

Donderdag 22 januari.

Zijn de ochtendploegen van Müller Thomsen en Seaport niet aan het werk gegaan. Ook het personeel van Hanno wil niet aan het werk. Van directie zijde wordt druk uitgeoefend op het personeel om aan het werk te gaan. St/akers van Müller Thomsen en Seaport zijn naar Hanno gegaan om het personeel bij te staan. Uiteindelijk gaat het voltallig personeel volledig in staking.

Vrijdag 23 januari.

Berichten de werkgevers dat zij al één miljoen gulden derven door de stakingsacties.

Gaan de ochtendploegen van Nederlands Transport Bureau en de avondploegen van Quick Dispatch niet aan het werk.

Bericht de directie van Seaport dat de rederij Westwood haar schepen naar andere havens zal sturen. Door het Centraal Actiecomité wordt het één en ander onderzocht en worden afspraken gemaakt.

Zaterdag 24 januari.

Gaan de dagploegen van Seaport en Hanno in staking. Er wordt verder in de stukgoedsector bij andere bedrijven gedurende het weekend niet gewerkt.

Maandag 26 januari.

Wordt gestaakt bij Quick Dispatch, Müller Thomsen, Multi Terminal en SHB. Worden cijfers welke een vergelijking moeten zijn met de haven van Antwerpen en Rotterdam bekend gemaakt. De haven van Antwerpen zou volgens het rapport van Klynveld Kraayenhof qua rendement 17.7 % hoger uitvallen dan in Rotterdam.

Dinsdag 27 januari.

Zijn in staking gegaan Seaport, Müller Thomsen en SHB. De acties slaan over naar Amsterdam, waar het bedrijf VCK spontaan in staking gaat. Na een probleem over de werkindeling gaat ook Quick Dispatch in staking. Het personeel van Multi Terminal wordt door VOOGT toegesproken en de avondploeg besluit om ook in staking te gaan.

Woensdag 28 januari.

Zijn de ochtendploegen van de kleine bedrijven Oosterom, DCS en Kühne en Nagel niet aan het werk gegaan. Ook een gedeelte van de SHB gaat niet aan het werk. Voor de avondploegen wordt een staking uitgeroepen voor Müller Thomsen en Seaport. Wordt door het Solidariteitscomité Wielewaal een bijeenkomst georganiseerd in het CPN-gebouw aan de Mathenesserdijk te Rotterdam.

Donderdag 29 januari.

Zijn in staking Multi Terminal en Hanno. De avondploeg van Seaport legt het werk neer na een kantinediscussie.

Vrijdag 30 januari.

Gaat het voltallig SHB-personeel in staking. Verzamelen zich op de Sluisjesdijk te Rotterdam en worden door ROSENMÖLLER op de hoogte gesteld van de vorderingen in de onderhandelingen. De avondploegen van Multi Terminal, Seaport en Hiwa besluiten om niet aan het werk te gaan.

Zaterdag 31 januari.

Wordt gestaakt bij alle lokaties van Quick Dispatch en de avondploegen van Seaport.

Maandag 2 februari.

Zijn in staking gegaan Multi Terminal, Seaport en Kühne en Nagel. Door worden aan de poort bij Multi Terminal contra-pamfletten verspreid. Door drie onbekende personen wordt een pamflet verspreid van BONK, waar in aandacht wordt gevraagd voor de komende najaarsoefening Reforger en de kernwapenproblematiek. De Ondernemingsraden van de deelnemende stukgoedbedrijven worden uitgenodigd voor een vergadering in de Larenkamp, gevestigd Slinge te R'dam.

Binnen het LBV is deining ontstaan omtrent de heimelijke toezegging van de Vervoersbond FNV om Seaport met de staking te ontzien in verband met een dreiging van de rederij Westwood om het contract met Seaport op te zeggen.

Op aandringen van VOOGT en VAN DER HORST, gaat het personeel van Multi Terminal niet voor de avondshift aan het werk.

Dinsdag 3 februari.

Wordt gestaakt bij Müller Thomsen en Seaport. Ook is na een interventie van het Centraal Actiecomité in staking gegaan. Door de werkgevers wordt publiekelijk bekend gemaakt, dat de voorgestelde ontslagen zullen doorgaan.

Woensdag 4 februari.

Wordt een staking uitgeroepen voor Multi Terminal en de SHB. Deze duurt 24 uur.

De directie van de SHB blijkt te zijn uitgeweken naar elders. Het zenden van overtollig personeel naar bedrijven waar wordt gestaakt wordt als structureel beschouwd. Dit zeer tot ongenoegen van het Actiecomité, omdat deze mensen dan extra gebruik moeten maken van de weerstandskas.

Bemiddeling op dit punt levert niet het gewenste resultaat op. Bij Multi Terminal ontstaan er spanningen tussen stakers en kantoorpersoneel. Blijkt dat de directie een doorbraak wenst te forceren en daarvoor medestanders tracht te vinden onder kantoorpersoneel.

Donderdag 5 februari.

Blijkt dat een delegatie van de Vervoersbond FNV en CNV een bezoek heeft gebracht aan de Minister van Sociale Zaken. Wordt een staking uitgeroepen bij Quick Dispatch en het kantoor van de SHB aan de Sluisjesdijk wordt door de ochtendploeg geblokkeerd. Bij Multi Terminal wordt het personeel door VOOGT toegesproken en er wordt aangedrongen in staking te gaan. Door interventie van het Centraal Actiecomité kan dit worden voorkomen. De avondploegen van Hanno gaan niet aan het werk.

Vrijdag 6 februari.

Wordt gestaakt bij Seaport en Trans Storage. Wederom bij Multi Terminal moeilijkheden met VOOGT en VAN DER HORST, die trachten te voorkomen dat de mensen aan het werk gaan. ROSENMÖLLER, ter plaatse, pakt flink uit tegen VOOGT en VAN DER HORST. Het argument om het estafette model niet te doorbreken brengt de mensen weer aan het werk. De avondploegen van QUICK Dispatch besluiten om niet aan het werk te gaan.

Zaterdag 7 februari.

Wordt het vrijwillig werk bij Multi Terminal en Quick Dispatch voor het weekend afgelast.

Maandag 9 februari.

Wordt gestaakt bij Müller Thomsen en in de loop van de dag worden korte ludieke acties gehouden bij Seaport. Door VISSER, René E. (2-3-1952) en MEIJSEN wordt aan de poort van Müller Thomsen gecolpporteerd met KLASSESTRIJD. Door een onbekende man wordt de waarheid verspreid op hetzelfde bedrijf. Het LBV laat middels gesprekken aan de poort openlijk blijken dat het

mee wil onderhandelen.

Dinsdag 10 februari.

Wordt gestaakt bij Multi Terminal, Seaport en SHB. Bij Multi Terminal zijn weer problemen met het personeel en stakers. De werkgevers, vakbonden en het ministerie onderhandelen 15 uur met elkaar. Het overleg loopt vast. De stemming aan de poorten is te snijden.

Woensdag 11 februari.

Wordt gestaakt bij Quick Dispatch en NTB. Door VOOGT wordt om 09.00 uur tijdens het z.g. "mopperen" het personeel bij Multi Terminal toegesproken en er op aangedrongen in staking te gaan. Hij slaagt hierin en geeft openlijk toe, dat hij als deelnemer van het Centraal Actiecomité de situatie bij Multi Terminal niet meer in de hand heeft.

De avondploegen van Kühne en Nagel gaan in staking.

Donderdag 12 februari.

Door het Centraal Actiecomité wordt een 24-uurs staking uitgeroepen voor alle stukgoedbedrijven.

Al het stakende personeel wordt opgeroepen om naar de Sluisjesdijk te gaan om te protesteren tegen het vastlopen van het overleg.

Gekozen wordt voor een traditionele mars via de Maastunnel naar het Nedlloyd-gebouw aan de Houtmanlaan te Rotterdam.

Aan de mars wordt door ongeveer 700 personen deelgenomen.

Ondanks het feit dat het Centraal Actiecomité de leiding heeft van de protestmars, trachten onder meer

en enkele onbekenden de leiding van de mars over te nemen. Hierbij wordt gebruik gemaakt van een geluidsinstallatie welke wordt bediend door ROSENMÖLLER zet de stoet in beweging. Dit zeer tot ergernis van ROSENMÖLLER die de demonstranten via een andere geluidsinstallatie weet te bewegen tot het opvolgen van zijn aanwijzingen.

Bij het Nedlloyd huis aangekomen wordt een toespraak gehouden door ROSENMÖLLER.

Besloten wordt om gedurende het komende weekend niet te staken in de stukgoedbedrijven.

Maandag 16 februari.

Wordt gestaakt bij Quick Dispatch en Seaport.

Dinsdag 17 februari.

Blijkt dat de belangrijkste klant van Seaport, Westwood, besloten heeft om definitief uit te wijken naar Antwerpen. Deze beslissing zou tegen de afspraak zijn welke met de Vervoersbond FNV en de directie van Seaport is gemaakt.

Het personeel vraagt de directie van Seaport om uitleg.

Wordt ondanks een zeer emotionele bijeenkomst naar tevredenheid opgelost.

Wordt gestaakt bij Multi Terminal.

Woensdag 18 februari.

De partijen zijn door minister De Graaf uitgenodigd voor een gesprek. Wordt gestaakt bij Trans Storage en bij Kühne en Nagel.

Wordt de Vervoersbond middels een brief bedreigd met brandstichting door vertegenwoordigers uit het wegvervoer. De herkomst is niet vastgesteld kunnen worden.

Gaat ook de ochtendploeg om 09.00 uur bij Hanno in staking. Worden door een aantal vrouwen pamfletten verspreid van de Rode Morgen. Verspreidingsgebied is de weekmarkt aan het Afrikaanderplein te Rotterdam. Na ongeveer één uur moeten de dames de verspreiding staken in verband met de agressieve houding van het publiek.

Donderdag 19 februari.

Door minister De Graaf wordt bekend gemaakt, dat hij voornemens is om per 2 maart a.s. de geldkraan dicht te draaien. Gaan de ochtendploegen van Müller Thomsen en Seaport in staking. Na een toespraak van VOOGT gaat Multi Terminal op eigen initiatief in staking.

Vrijdag 20 februari.

Gaan in staking Quick Dispatch, Seaport en Multi Terminal. Door kantoorpersoneel van Multi Terminal wordt een doorbraak geforceerd. Hierdoor ontstaat aan de poort enig handgemeen. De directie van het bedrijf slaat het één en ander gade op veilige afstand (?). Wordt de staking bij Multi Terminal als straf op de voorgaande gebeurtenissen doorgetrokken.

Zaterdag 21 februari.

Wordt voor het gehele weekend een staking uitgeroepen bij Quick Dispatch.

Maandag 23 februari.

Wordt door de gehele ochtendploeg van de SHB gestaakt.

Dinsdag 24 februari.

Wordt een staking uitgeroepen bij Seaport. Om 09.00 uur volgen SOM, DSC en Uniport aan de Rechter Maasoever. Door de fruitimporteurs wordt een kort geding aangespannen tegen de Vervoersbond in verband met het niet kunnen afhandelen van aangevoerde lading (fruit) bij Seaport. De fruitimporteurs worden in het ongelijk gesteld, daar de acties doorgaans van korte duur zijn en bederf van de lading hierdoor uitgesloten is. Wordt door een aantal vrouwen gedemonstreerd bij het kantoor van de Scheepvaart Vereniging Zuid aan de Pieter de Hooghweg te Rotterdam. Deze vrouwen zijn afkomstig van het Solidariteitscomité Wielewaal. Door is deze actie afgeblazen, daar deelname van slechts drie vrouwen geen actie genoemd kan worden.

Woensdag 25 februari.

Wordt door het LBV een kort geding aangespannen tegen de Vervoersbond FNV en de werkgevers om toegelaten te worden tot de onderhandelingen. Wordt voor 24 uur gestaakt bij Müller Thomsen (pier 6) en de ochtendploeg van Multi Terminal gaat niet aan het werk. Ook de ochtendploeg van Seaport aan de Brittanniëhaven gaat niet aan het werk.

Donderdag 26 februari.

Het overleg met de werkgevers loopt vast. Er is een eindvoorstel aangeboden. Het door de fruitimporteurs aangespannen kort geding wordt gewonnen door de Vervoersbond. Wordt wederom zonder instemming van het Centraal Actiecomité door VOOGT een staking uitgeroepen bij Multi Terminal.

Vrijdag 27 februari.

Worden alle werknemers van de stukgoedbedrijven verzocht om naar De Doelen te gaan in verband met een aldaar te houden manifestatie. Deze manifestatie is door het Centraal Actiecomité in samenwerking met het Solidariteitscomité Wielewaal georganiseerd. Er is een zeer gevarieerd programma. De manifestatie is voorbereid door onder meer ZIMMERMAN en een vertegenwoordiger van de Vervoersbond. De manifestatie wordt aangeduid als een "Openhavendag in de Doelen".

Programma hal van De Doelen.

- 7.45 Muziek Lazy Bones
- 8.30 Opening door Paul Rosenmüller
- 9.00 Muziek Lazy Bones
- 9.15 Opening door het solidariteitscomité met de havenwerkers door Mirian Zimmerman
- 9.45 Muziek Lazy Bones
- 10.30 Hans Hekking, havenwerker uit Amsterdam
- 10.45 Muziek Aardappeleters
- 11.45 Daan Keller, Sugba
- 11.50 vrouwencomité spreekster
- 11.55 Stolk spreker
- 12.05 Muziek trio Cor Witjes
- 12.50 Henk Krul, districtshoofd IB-FNV Rotterdam
- 13.00 Muziek trio Cor Witjes
- 13.35 spreker/ster Rotterdams overleg bewonersorganisaties
- 13.45 Muziek tante Stien
- 14.15 Maria van Veen, voorzitter vrouwenbond FNV
- 14.25 Muziek Ska Masters
- 15.00 Hans Visser, Diakonaal Centrum Pauluskerk
- 15.10 Johan Stekelenburg, vice-voorzitter FNV
- 15.25 Muziek Ska Masters
- 16.00 Afsluiting door en Mirian Zimmerman
- 16.15 Muziek Ska Masters

Tussendoor zal, zo mogelijk, door delegaties uit bedrijven en andere sectoren solidariteitsboodschappen uitgesproken kunnen worden.

Programma kleine zaal. Eduward Philipse zaal.

10.00 - 12.00

De strategie van de concerns in de Rotterdamse haven door Drs.

Technologische ontwikkelingen in de havenarbeid door Ir.

(S.T.Z.).

Kaderleden werkzaam bij Quick Dispatch, Seaport, ... en geven een overzicht van de reorganisaties in de afgelopen jaren.

Forum-discussie met de zaal.

12.30 - 13.30

Pauze-college

Drs.

de arbeidsverhoudingen.

Prof.

- De invloed van de automatisering in de haven op de arbeidsverhoudingen.
- Het stakingsrecht in dit kader geplaatst.

14.00 - 16.00

Flexibilisering en arbeidsorganisatie.

Inleiders Dr. en

De heer van Bos & Co. organisatie adviseurs die in opdracht van

Nehem rapport uitbracht (WOR '84) "sociale veranderingen in de stukgoed overslagsector".
Forum-discussie met de zaal.

Vanuit het actiecomité Arend en de Zeemeeuw is bericht ontvangen dat het zal trachten de manifestatie te dwarsbomen. Met name ROSENMÖLLER blijkt onderwerp van kritiek te zijn.

De bedoeling van het actiecomité is om een aantal LBV-havenwerkers te mobiliseren bij de Pauluskerk en vandaar gewapend met spandoeken te vertrekken naar De Doelen. Op het moment dat ROSENMÖLLER de manifestatie zal openen is het de bedoeling om hem van het podium te verwijderen en in zijn plaats TOUSSAINT verder zal spreken. ZIMMERMAN wordt op het laatste moment op de hoogte gesteld van dit voorname en zij ziet kans om voldoende mensen te mobiliseren om dit te voorkomen.

Het voortijdig uitlekken van deze informatie heeft overigens veel vordering veroorzaakt onder de gelederen van het comité uit Arend en de Zeemeeuw. Er wordt nog steeds gezocht naar het lek.

De manifestatie is bezocht door 2620 personen.

De discussies in de kleine zaal van De Doelen hebben een wanordelijk verloop. Er wordt veel door elkaar geschreeuwd en de discussieleiders zijn niet in staat om orde op zaken te stellen.

Om 10.30 uur zou door uit Amsterdam een deel van het programma in de hal worden ingevuld.

Door het actiecomité Arend en de Zeemeeuw zou ook dit programma-onderdeel benut worden om een greep naar de macht te doen.

Hierover zouden vooraf afspraken zijn gemaakt met , doch wederom door voortijdig ingrijpen van ZIMMERMAN, wordt dit voorkomen. Zij vindt bereid om op zijn specifieke wijze invulling te geven aan dit onderdeel. heeft niet gesproken ex. heeft later van zijn aanwezigheid doen blijken tijdens de forumdiscussie.

Einde van de manifestatie om 16.15 uur.

Maandag 2 maart.

Er wordt weer opnieuw overleg gepleegd door de partijen.

In de kantines van de stukgoedbedrijven worden informatiebijeenkomsten georganiseerd.

Dinsdag 3 maart.

De onderhandelingen zitten opnieuw muurvast. Aan de minister zal worden gevraagd te bemiddelen.

Door het personeel van Multi Terminal wordt om 09.00 uur onder aanvoering van VOOGT het werk neergelegd. Ook wordt om 12.00 uur het werk neergelegd bij Quick Dispatch.

Woensdag 4 maart.

Wordt gestaakt bij de SHB. Om 09.00 uur gaat ook het personeel van Seaport niet meer aan het werk. Na een kort verblijf in de kantine besluit het aanwezige personeel van Müller Thomsen en Hiwa niet aan het werk te gaan.

Donderdag 5 maart.

Minister de Graaf deelt mede, dat ^{er} per 1 juli a.s. geen geld meer zal zijn voor de financiering van het "over compleet".

— Wordt gestaakt bij Multi Terminal en om 09.00 uur gaan ook Hanno en Seaport in staking.

Vrijdag 6 maart.

Wordt al het personeel van de SHB verzameld aan de Sluisjesdijk en toegesproken door de directeur van de SHB. Gestaaft wordt er bij Quick Dispatch, Klapwijk en Seaport.

Zaterdag 7 maart.

Wordt de eerder uitgeroepen staking bij Quick Dispatch gecontinueerd.

Zondag 8 maart.

Wordt de staking bij Quick Dispatch doorgetrokken.

Maandag 9 maart.

Wordt door het SHB-personeel gestaakt. In het Centraal Actiecomité is deining ontstaan omtrent de radicale houding van en Tijdens de dagelijks te houden actievergadering hebben zij heel duidelijk te kennen gegeven over te willen gaan tot hardere acties, waaronder poortblokkades.

Door VOOGT wordt in een kantinebijeenkomst een zelfde wens geuit. Hij propageert hardere acties en eventueel bezetting van kantines. Een soortgelijk gesprek wordt gevoerd door bij de SHB. Ondanks dat het Centraal Actiecomité een verbod heeft uitgevaardigd om poorten te blokkeren, wordt door VOOGT bij Multi Terminal een blokkade uitgevoerd middels kettingen, voorzien van sloten. Ze worden bevestigd aan de poorten van alle in- en uitgangen van het bedrijf. Na vordering worden deze verwijderd.

Een voornemen van en om een blokkade uit te voeren bij Seaport en Klapwijk wordt voorkomen. Teleurgesteld vertrekken alle genoemde personen naar hun onderkomen in het buurthuis Arend en de Zeemeeuw.

Later op de dag gaan ook Trans Storage en Kühne en Nagel in staking. Om 14.00 uur arriveren op het stadhuis enkele vrouwen uit het buurthuis Arend en de Zeemeeuw om een gesprek te hebben met wethouder Den Dunnen. Deze blijkt elders te zijn en er wordt een afspraak gemaakt voor 16.45 uur die dag.

Dinsdag 10 maart.

Wordt gestaakt bij Muller Thomsen en Seaport. Omstreeks 12.00 uur wordt het personeel van Multi Terminal toegesproken door VOOGT en het werk wordt neergelegd.

Ook de avondploeg van Multi Terminal zou door VOOGT worden geadviseerd om in staking te gaan. Door ingrijpen van het Centraal Actiecomité is dit verijdeld.

Woensdag 11 maart.

De werkgevers hebben de bonden uitgenodigd voor CAO-overleg. Door de bonden wordt deelname aan dit overleg geweigerd, omdat alleen gesproken kan worden over een totaal pakket aan maatregelen. Door de Tweede Kamercommissie voor Sociale Zaken is een hoorzitting georganiseerd teneinde de partijen te horen. Uit een opiniepeiling op woensdag 11 maart is duidelijk dat het voornemen om in grote getale naar Den Haag te gaan geen steun krijgt van een grote groep havenarbeiders. Om deze reden wordt deze actie afgeblazen.

Het afblazen van de actie is op alle bedrijven duidelijk kenbaar gemaakt. Door ondermeer Radio Havenstaking met en een onbekende

havenarbeider bij Müller Thomsen wordt het bericht van het Centraal Actiecomité in de wind geslagen en zijn de mensen toch opgeroepen om in gepaste kleding op het werk te verschijnen. Dit betekent, dat veel SHB-ers en enkele personeelsleden van Müller Thomsen "gekleed" op het werk komen. De geschetste situatie leidt tot enorme ruzie bij de SHB en Müller Thomsen. Ternaauwernood ziet het aldaar aanwezige kader kans om de rust te herstellen.

Ten aanzien van de onbekende havenarbeider en zullen maatregelen worden voorgesteld na het afblazen van de acties.

Donderdag 12 maart.

Wordt gestaakt bij Multi Terminal en Klapwijk. Door een personeelslid van Multi Terminal wordt ingereken op een staker VOOGT besluit om de poorten te blokkeren en wordt daarbij geholpen door

Na bemiddeling zijn de kettingen na ongeveer 15 minuten verwijderd.

Vrijdag 13 maart.

In een massameeting op het Slingeplein te Rotterdam worden door het Centraal Actiecomité bij monde van ROSENMÖLLER de acties afgeblazen. Dit op grond van een uitspraak van de Ondernemingskamer dat de voorgestelde ontslagen, met uitzondering van Seaport, voor alle bedrijven tot 7 mei a.s. zijn bevroren.

Door SCHULTS en wordt ter plaatse het blad Manifest verspreid.

Door SCHEERDER, geflankeerd door en wordt Klassenstrijd verspreid. van de Rode Morgen. en verspreiden manifesten

Door twee onbekende personen wordt een manifest van de Internationale Kommunistische Strooming verspreid.

VAN DER HORST verzorgt de muzikale omlijsting, terwijl hij tevens op verschillende plaatsen een strooifolder van de Socialistische Partij deponeert.

Zaterdag 14 maart.

Gelet op de uitspraak van de Ondernemingskamer blijft het bij Seaport onrustig en besluit het personeel niet aan het werk te gaan.

Maandag 16 maart.

Het personeel van Seaport vraagt de directie om uitleg of zij door zullen gaan met bemiddeling van overcompleet personeel. Al het personeel wordt verzameld in de vestiging Seaport Beatrixhaven en toegesproken door de directie. Toegezegd wordt dat de kaderleden van de Vervoersbond en de directie zullen spreken over "wat te doen".

Woensdag 18 maart.

Wordt door de directie de uitslag bekend gemaakt van hun besluit. De directie zal doorgaan met het overtollig personeel voor te dragen voor bemiddeling. Blijkt inmiddels dat een ontslagvoorstel vermoedelijk nu niet zal worden gehonoreerd door het Gewestelijk Arbeidsbureau. Dit in verband met de situatie bij de andere bedrijven en de uitslag van de Ondernemingskamer met betrekking tot die ontslagaanvraag.

Einde overzicht per dag.

A

Aanbevelingsbrief:

SOLIDARITEIT MET DE HAVENARBEIDERS

De stakingsacties in de Rotterdamse haven zijn gericht tegen het gedwongen ontslag van 350 arbeiders uit de stukgoed-bedrijven en tegen verdere verslechtering van de arbeidsvoorwaarden. Geen gedwongen ontslagen tot en met 1990 was al afgesproken tussen werknemers en werkgevers in het van der Louw-akkoord. De acties van de havenarbeiders zijn in de eerste plaats bedoeld om de werkgevers aan die afspraak te houden. Ontslagen en verslechtering van de arbeidsvoorwaarden zijn helaas niet alleen aan de orde in de Rotterdamse haven. Maar ook in andere sectoren en bij de overheid. Succes van de havenwerkers zal het voor werkgevers in andere sectoren moeilijker maken ontslagen en verslechteringen door te voeren.

Daarom, en om de havenarbeiders in hun acties te ondersteunen, betulgen wij onze solidariteit.

We bevelen iedereen aan dat ook te doen, en deel te nemen aan de activiteiten van het "Solidariteitskomitee met de havenarbeiders".

ondertekend door:

B

VERENIG ALLE GEVECHTEN

Stuur massale delegaties

Opnieuw staan jullie voor de vuurproef. De frontale aanval van de regering en de ondernemers vraagt om een heldelijk antwoord. De arbeiders in de Rotterdamse haven geven het voorbeeld en zijn in actie gekomen. Het is noodzakelijk dat de arbeiders elders - Hoogovens, PTT, TDV, Nostlé, Philips Stadskanaal - die al blijk gaven van strijdbaarheid, zich daar nu bij aansluiten. Ze mogen de arbeiders in de Rotterdamse haven niet alleen laten staan. Alleen een massale reactie, waarin de verschillende gevechten verenigd worden, kan de aanvallen van de bazen tot staan brengen.

Ondanks alle mooie beloften en praatjes over een "heropleving" van de economie, is er nog nooit zo hard ingegrepen op onze levensomstandigheden. Nagonoog alle delen van de arbeidersklasse (ambtenaren, arbeiders in de privé-sektor, werklozen) worden er door getroffen en ongekend hoge aantallen nieuwe ontslagen zijn aangekondigd (vaak meer dan duizend ineens per bedrijf). Door de nieuwe recessie wordt de concurrentie op de wereldmarkt moordend en wij worden daar allemaal aan opgeofferd: ontslagen, inkomensdalingen, onregelmatiger werktijden... Maar toch hangt het van jullie af of ondernemers en regering er in slagen de maatregelen door te drukken.

Tot nu toe kon massaal ontslag nog niet in praktijk worden gebracht. Vooral in de Rotterdamse haven waren er regelmatig werkonderbrekingen, die bevendien rugdekking kregen van allerlei stakingen en acties bij andere bedrijven (gezondheidszorg, onderwijs, Ahold, Avebe). Het waren niet zozeer de afzonderlijke acties, als wel de algemene achtergrond van strijdbaarheid, die de bazen weerhield de ontslagen door te voeren. Maar nu de strijd schijnbaar enigszins geluwd is willen ze in hoog tempo de ontslagen in de Rotterdamse haven en op andere plaatsen er doorheen jagen.

BEVECHT DE STRIJDSABOTAGE DOOR DE VAKBOND

De vakbonden proberen ondertussen de arbeiders in de Rotterdamse stukgoedssektor af te zonderen van de andere arbeiders in en buiten de haven:

- Door de ambtenaren, vooral de strijdbaarsten als van de PTT, Brandweer en Gemeentelijke vervoerbedrijven, nu van staken af te houden door acties in het vooruitzicht te stellen voor... over twee maanden!

- Door de arbeiders bij Hoogovens, waar 2500 arbeidsplaatsen verdwijnen, zoet te houden met beloften over 'n "gunstige VUT-regeling" waardoor "echte" ontslagen niet nodig zouden zijn.

- Door in de Rotterdamse haven voor 't eerst sinds jaren geen raamovereenkomst meer af te sluiten en de arbeiders in de kolen- en ertsverslag te paaien met "herstel van de automatische prijscompensatie".

Deze versplinteringstaktieken slagen alleen zolang de arbeiders geloven dat het alleen om "hun" bedrijf gaat. Nu het steeds duidelijker wordt dat de ontslagen in het stukgoed, bij Hoogovens, onder de ambtenaren, een zaak van alle arbeiders is, waartegen zij zich alleen gezamenlijk kunnen verzetten; nu de strijdbaarheid zo algemeen is dat een enkel begin (zoals nu in de Rotterdamse haven) onmiddellijk kan leiden tot een massale beweging zoals onlangs in Frankrijk; nu is het ook tijd dat ieder gevecht direct wordt uitgebreid en dat de verschillende gevechten verenigd worden. De vakbonden weten dat dit gevaar voor ze dreigt. De acties die ze nu aankondigen zijn alleen bedield om "erger" te voorkomen, om de arbeidersweede weg te laten sissen via een paar uitlaatkleppen als halfuurs-stakingen en "verrassingsacties", waarover de arbeiders zelf niets te zeggen hebben. Daarom:

VOER DE STAKINGEN MASSAAL!
TREK MET MASSALE DELEGATIES NAAR ANDERE BEDRIJVEN EN SEKTOREN!
KONTROLEER ZELF DAGELIJKS DE STRIJD!
VORM ALGEMENE VERGADERINGEN!
VERENIG DE EISEN VAN ALLE ARBEIDERS!

18 januari 1987,
INTERNATIONALE KOMMUNISTISCHE STROMING.

**WERELD
REVOLUTIE**

Postbus 11549, 1001 GM Amsterdam.

ge week geadviseerd door de ambie- de CAO te praten

'De haven- arbeiders hebben onze steun hard nodig'

In het begin keken de stakers nog de kat uit de boom, aan bemoeials hebben ze geen behoefte. Die argwaan is inmiddels voorbij, de mensen van de solidariteitsgroep steken de neus tenslotte alleen in hun eigen zaken. Dus het verwerven van brede steun uit de bevolking voor de strijd in de haven. „We zijn al gevraagd om in de kwalines verslag te doen. Als dat geen blijk van vertrouwen is...”

Miriam Zimmerman

Wbl 19/12-87

Door BRAM HOEKSEMA

Het buurthuis de Wielewaal staat ten midden van de lege arbeiderswoningen langs de Wielewaal. Oude-ten komen er bijlatten of leggen een kaartje. Sinds een paar weken biedt de Wielewaal nu ook een dagelijkse onderdak aan het Solidariteitscomité met de Havenarbeiders. Miriam Zimmerman is aangewezen om na-staan. Deze middag is ze net klaar met „weer een pamflet” dat nog in de schrijfmachine gekleemd zit. Die pamfletten zijn belangrijk. In duizendvoud worden ze gedrukt in de woonwijken met als belangrijkste boel „agendast” te geven tegen de propaganda van de werkgevers, die de bevolking willen doen geloven dat de mensen in het stukgoed en de andere sectoren bezig zijn „de haven kapot te staken”.

Het solidariteitscomité is een in-tanttel van de in de Rotterdamse raad samenwerkende fracties van CPN, PSP, PPR en SAP die al gerulme tijd nauw contact onderhouden met de havenarbeiders en hun organisaties. Voor wie als 't ware met de neus op de gebeurtenissen zit was de start van de acties geen verrassing. Twee dagen later zal een uitgebreid gezelschap bij elkaar bij het Nivon en werd „de boel opgetuigd”.

Doel

Van veel betekenis vindt Miriam Zimmerman zelf bestuurder van de CPN) dat de solidariteitsgroep er in is geslaagd allerlei onderlinge ver-schillen ondergeschikt te maken aan het gemeenschappelijke doel. Een van de gemaakte afspraken is dat geen van de in het comité deelne-mende groeperingen en personen zich profileert „ten koste van de solidariteitsbeweging”. De besluiten worden genomen na ruggespraak met het centrale actiecomité van de havenarbeiders.

Niemand bemoeit zich ook met de discussies en standpuntbepaling van dat comité met betrekking tot de koers die tijdens de acties in de haven wordt gevoerd. „Onze tijd is

Solidariteitscomité wil tegenwicht bieden tegen propaganda van werkgevers

gericht op het verlenen van steun. In dat kader moeten zoveel mogelijk initialieven worden genomen, ieder voorstel, van wie ook afkomstig, is van harte welkom.”

Het solidariteitscomité wil vooral opheldering geven over de achter-gronden van het conflict dat zich de afgelopen weken in het stukgoed toespist. Miriam Zimmerman wijst in dit verband op de paginagrote advertenties van de havenwerkge-vers in plaatselijke dagbladen. „De werkgevers hebben er een bom dui-len voor over om maar vooral duidel-ijk te maken dat zij geen schuld dragen. In hun propaganda staat geen woord over het door hen gete-kende akkoord dat vóór de komende jaren gedwongen ontslagen in de haven uitsluit. Nu deze woordbreuk wordt beloofd met acties, schreeuwt men moord en brand. Dan zijn het de arbeiders die de haven kapot maken, terwijl die loch in feite niet meer doen dan de tegenpartij aan het gegeven woord te houden.”

Uitstraling

Opklaring wil het solidariteitscomité ook geven over de betekenis van de acties. Die zijn vanzelfsprekend er op gericht de aangekondigde ontsla-ges ongedaan te maken. Maar wie kan uitmaken dat de acties in de haven geen uitstraling hebben naar andere sectoren? De havenarbeiders hebben als 't ware het vaagstuk van werk en inkomen weer tot een strid-punt gemaakt.

Het roos een signaal moeten zijn, met name voor de vakbeweging. Overal zitten werknemers op de schopstoel, geen dag gaat er voorbij of je hoort wel over massaalstagen

Praten alleen helpt niet, dat is geble-ken. Waarom nu geen gebruik ge-maakt van de sfeer die door de acties in de haven wordt opgeroepen? Moet je eens zien wat er gebeurt als in andere sectoren eveneens de knuppel in het hoenderok wordt gegooid. Velen denken er zo over. Dat kunnen we ook afleiden uit de boodschappen die we krijgen. In heel wat vak-bondsafdelingen en bedrijven blij-ken mensen op een „idee” ge-bracht...

Het solidariteitscomité wil tevens een koppeling maken met de vele problemen in de woonwijken. Hier hebben de besizingingen van het kabinet-Lubbers een verwoestend spoor getrokken. Voorzieningen worden afgebroken, bejaardenhui-zen staan op sluiten, jongeren zijn van hun mogelijkheden tot vrijetijds-beleediging beroofd. Daar tegen moet een dam worden opgeworpen.

„Het is de eerste keer dat de over-koepeling van buurtorganisaties zo duidelijk partij heeft gekozen. Men heeft ons laten weten dat in alle buurtbladen, in verschillende talen, interviews met havenarbeiders ver-schijnen of door mensen uit de haven zelf geschreven artikelen. Ook van-uit de kerken is er steun voor de activiteiten van ons comité...”

Er zijn overigens ook andere reac-ties. Met name van gemeentelijk PvdA-voorzitter Peter van Dijk, die bezwaar maakte tegen het streven van het solidariteitscomité. Van Dijk vindt dat de haven niets heeft te maken met de vraagstukken waar de mensen in andere bedrijven en in de woonwijken voor staan. Terwijl ver-schillende prominente leden van de PvdA een solidariteitsoproep teken-

den, weigerde de voorzitter van het partijgewest zijn handtekening

Gemeente

Miriam Zimmerman legt een ver-band met de opstelling van B en W van Rotterdam. Tul duver is van deze kant, althans officieel, altijd het standpunt ingenomen dat de ge-meente „onpartijdig” diende te blij-ven in het conflict tussen werkgevers en werknemers. De afgelopen week leek de met de haven belaste wethou-der Den Dunnen als een blad omge-draaid. Openlijk koos deze wethou-der de zijde van de havenwerkgevers, die in de commissie-Van der Louw een door het ministerie van sociale zaken aangedragen oplossing voor de ontslagkwestie in het stukgoed blokkeerden met hun eis dat gehij-tijdig ook de CAO-punten dienden te worden besproken.

Dit optreden van Den Dunnen is verschillende fracties in het verker-de keelgat geschoten. De fractie van Links Rotterdam heeft laten weten dat zij opheldering eist van het ge-meentebestuur.

Het solidariteitscomité zelf gaat een van de komende dagen met leden van het haven-actiecomité het hier-geopperde idee bespreken om op niet al te lange termijn een zogeheten open dag te houden.

Zo'n open dag zou een demonstratie-ve ontmoetingsplaats moeten zijn met een „breed, geïnteresseerd pu-blic” in allerlei kwesties die in de haven spelen. Met veel aandacht voor de rol van de concerns die in de haven aan de touwtjes trekken. stands, muziek, toespraken van vak-bondslieden en andere deskundi-ge, etcetera.

„De mensen in de haven zijn vast-bezloten. Ze willen winnen. De steun van veel mensen — in en buiten Rotterdam — is hard nodig”, aldus Miriam Zimmerman.

Het solidariteitscomité is bezeteld op het buurthuis de Wielewaal, Raaihuys 75 in Rotterdam. Streepten ter ondersteuning van de activiteiten van het comité kunnen overal gelden op het nummer 5166. Het solidariteitscomité met de Havenarbeiders. De Wielewaal te telefoonsch bezeteld onder 010-429022.

SOLIDARITEITS COMITE MET DE HAVENARBEIDERS

p/a Buurthuis de Wielewaal
Rollostraat 75
3084 P.M. Rotterdam
tel: 4.29.02.02
gironr.: 5169979

Rotterdam 31 januari 1987

Uitnodiging Persconferentie.

Geachte redactie,

Op woensdag 21 januari j.l. is op initiatief van Links Rotterdam een aantal mensen en vertegenwoordigers van organisaties bij elkaar gekomen om te kijken hoe daadwerkelijke steun te geven aan de acties in de Rotterdamse stukgoedsector.

Luidelijk werd, dat de aanwezigen achter de acties van de havenarbeiders staan en met hen het gedwongen ontslag van 350 mensen en verdere verslechteringen van de arbeidsvoorwaarden afwijzen. Gedurende de afgelopen week is het Solidariteits Comité met de Havenarbeiders ontstaan bestaande uit een nog steeds groeiend aantal politieke en maatschappelijke organisaties.

Op woensdagavond 4 februari geeft het comité 's avonds om half acht een persconferentie in Buurthuis de Wielewaal, Rollostraat 75, waarop verder uiteen gezet wordt wat het doel van ons comité is en wat voor activiteiten we de komende periode in overleg met de havenarbeiders zullen gaan ondernemen.

In ieder geval kunnen we nu al melden dat mensen van het Solidariteits Comité met de Havenarbeiders deze week een aantal stukgoedbedrijven zullen bezoeken om solidariteit te betuigen, dat mensen op de markten en in de buurten op grote schaal namfletten zullen uitdelen, waarin tot solidariteit wordt opgeroepen en dat op donderdagavond 9 februari om acht uur in de Pauluskerk aan de Mauritsweg 19 een grote openbare bijeenkomst plaats zal vinden, waar over de situatie en acties in de haven gesproken zal worden.

Wij hopen dat uw redactie de mogelijk vindt aanwezig te zijn op de persconferentie van aanstaande woensdagavond.

Groetend namens het Solidariteits Comité met de Havenarbeiders;

George Klaassen, Jan Viola en Mirian Zismertan.

SOLIDARITEIT MET DE HAVENARBEIDERS

De stakingsakties in de Rotterdamse haven zijn gericht tegen het gedwongen ontslag van 350 arbeiders uit de stukgoedbedrijven en tegen verdere verslechtering van de arbeidsvoorwaarden. Geen gedwongen ontslagen tot en met 1990 was al afgesproken tussen werknemers en werkgevers in het van der Louw akkoord. De akties van de havenarbeiders zijn in de eerste plaats bedoeld om de werkgevers aan die afspraak te houden.

Ontslagen en verslechtering van de arbeidsomstandigheden zijn helaas niet alleen aan de orde in de Rotterdamse haven. Maar ook in andere sectoren en bij de overheid. Succes van de havenwerkers zal het voor werkgevers in andere sectoren moeilijker maken ontslagen en verslechteringen door te voeren.

Daarom, en om de havenarbeiders in hun akties te ondersteunen, be-
tuigen wij onze solidariteit.

We bevelen iedereen aan dat ook te doen, en deel te nemen aan de
aktiviteiten van het 'Solidariteitskomitee met de havenarbeiders'.

BOVENSTAANDE GROEP WORDT U AANBEVOLEN DOOR DE VOLGENDE PERSONEN:

Herman Bode, Maria van Veen (voorzitster vrouwenbond FNV), Henk Kruif (distriktshoofd Industriebond FNV R'dam), Ton Laffeber (FNV-R'dam), Jacob Draaijer (voorzitter Druk en Papier FNV), Cees Schelling (ex-voorzitter Voedingsbond FNV), Hans Boswinkel (voorzitter Kunstenbond FNV), Jan van Schijndel (voorzitter ABVA-KABO-subgroep RET), Adrie Kraay (kaderlid IB-FNV Rietschoten en Houwens), Leo Brussee (DSM-meststoffen), Herman Berkhout (distriktshoofd IB-FNV Dordrecht), Klaas Schutter (kaderlid IB-FNV), Mohammed Rabbae (voorzitter Nederlands Centrum Buitenlanders), José Paolo (voorzitter Kaapverdiaanse Arbeidersvereniging Nederland), Ds. Hans Visser, Ds. Bob ter Haar, Bert van Tricht (DISK), Jan Mulder (vereniging club- en buurthuiswerk R'dam), Dick Bussing, Heiltje de Vos (RADAR), Daan Keller (SUGBA), Roel van Veldhuizen (lid gemeenteraad Links Rotterdam), Frans Moor (lid 2de kamer PvdA), Andree van Es (2de kamer PSP), Ria Beckers (2de kamer PPR), Anneke Meijssen (DB-SAP), Ina Brouwer (ex-2de kamer CPN), Piet de Visser (2de kamer PvdA), George Klaassen (oud havenarbeider)

En: solidariteitskomitees met de Rotterdamse havenstakers in Amsterdam en Terneuzen, en het vrouwenkomitee in Rotterdam.

Het SOLIDARITEITSKOMITEE MET DE HAVENARBEIDERS in Rotterdam organi-
seert en roept op tot:

- Verspreiding van informatie en pamfletten zoals deze over de akties in de haven, in buurten en bedrijven.
- Informatiebijeenkomsten, picketlines, en andere demonstratieve akties om de haven-akties te ondersteunen.
- Stuur solidariteitsverklaringen en/of delegaties naar de aktievoe-
rende havenwerkers.

SOLIDARITEITSKOMITEE MET DE HAVENARBEIDERS

per adres: buurthuis Wielewaal

Rollostraat 75

3084 PM Rotterdam, telefoon: 010-4290202

gironummer: 5169979 tnv. 'solidariteitskomitee met de havenarbeiders'

PICKED-LINE/ PICKED-LINE/ PICKED-LINE/ PICKED-LINE/ PICKED-LINE.

Het Solidariteitscomite met de Havenarbeiders organiseert

ELKE DINSDAGMORGEN van half negen tot half elf een
picked-line voor het kantoor van de SVZ
(Scheepvaart Vereniging Zuid) op de Pieter de Hoogweg 110.

Met deze actie willen we aan de heren havenbaronnen onze onvrede
laten blijken.

Wij vinden hun standpunt over de ontslagen in de Rotterdamse haven
onacceptabel.

Samen met de havenarbeiders en de vakbonden eisen wij
GEEN BEDWONGEN ONTSLAGEN in de haven

Aan iedereen vragen wij
WEES SOLIDAIR, TOON JE SOLIDAIR.

Via dit schrijven vragen we je medewerking om er voor te zorgen
dat elke dinsdagmorgen de picked-line een succes is.

Voor meer informatie kun je contact opnemen met
het Solidariteitscomite met de havenwerkers
p/a Buurthuis Wielewaal

Rollostraat 75 3084 PM Rotterdam
telefoon (s'ochtends) 010- 4290202

gironummer 5169979 t.n.v. solidariteitscomite met de havenwerkers.

SOLIDARITEIT met de HAVENARBEIDERS

De havenarbeiders staan sinds 19 januari in staking
tegen ontslag en
voor goede arbeidsvoorwaarden

HAVENACTIES VOOR IEDEREEN VAN BELANG.

DE HAVENARBEIDERS ZEGGEN:

Het is genoeg geweest: geen gedwongen ontslagen.

We zullen onze banen verdedigen. Voor onszelf en
ook voor al de jongeren zonder werk.

We willen uitvoering van het Van der Louw-accorder;
geen gedwongen ontslagen tot en met 1990.

Het is genoeg geweest: geen flexibilisering,
die ten koste gaat van de arbeidsvoorwaarden.

We willen niet dat de ene arbeider steeds harder
moet werken, terwijl de ander in de bijstand komt.
Daarom geen uitbreiding van verplicht overwerk en
geen arbeidspools met tweederangs arbeidskontrakten.

Het is genoeg geweest!

We hebben ingeleverd voor behoud van arbeidsplaatsen.
NU EERST ONZE VERLIEZEN OP DE AGENDA.

DE STRIJD IN DE HAVEN GAAT OM VERGELIJKBARE ZAKEN ALS IN ANDERE SECTOREN.

OVERWINNING IN DE HAVEN IS WINST VOOR ONS ALLEMAAL!

LAAT daarom JE SOLIDARITEIT
blijken, ook in de buurten en wijken.

Verslechteringen in de bedrijven.....
Bezuinigingen in de wijken.....
WAARVOOR.....
VOOR WIE.....
niet voor de havenwerknemer.
niet voor de buurtbewoner.
niet voor de uitkeringsgerechtigde.

WEES SOLIDAIR

In de haven zeggen ze;
We geven onze banen niet op, afspraken uit het Van der Louw-accord
moeten uitgevoerd worden.
Geen gedwongen ontslagen tot en met 1990.
In de haven zeggen ze; we hebben niet ingeleverd voor grotere winsten
van grote bedrijven.
Vind je ook dat het uit moet zijn met inleveren en bezuinigingen
voor ondernemers en regering:

TOON je dan SOLIDAIR !

SOLIDARITEITSCOMITÉ

Een aantal Rotterdammers en organisaties hebben het solidariteits-
comité met de havenarbeiders opgericht.

WERK MEE MET AL DIE SOLIDARITEIT:

door in je bedrijf, in je bond of in je buurt mee te
helpen informatie te verspreiden.
door solidariteitsverklaringen op te stellen en
delegaties te sturen.
door manifestaties te bezoeken.

**DE STRIJD IN DE HAVEN IS VAN BELANG VOOR ALLE AKTIES TEGEN
HET HUIDIGE AFBRAAKBELEID.
DAAROM VERDIENT ZE AL ONZE SOLIDARITEIT.**

SOLIDARITEITSCOMITE MET DE HAVENARBEIDERS
per adres; buurthuis Wielewaal
Rollostraat 75
3084 PM Rotterdam telefoon 010-4290202
Gironummer 5169979 t.n.v. solidariteitscomité met de havenarbeide.

Zielig!

De ondernemers in de Rotterdamse haven hebben lang ingezet. In de stukgoedsector krijgen de werknemers het meest op de loer. Ontslag voor 200 stukgoedwerkers fungeert als strafmiddel om een drastische verslechtering van de arbeidsvoorwaarden erdoor te dwarsen. Bij het containerbedrijf ECT (Europ. Container Terminal) gebruikt de directie eenzelfde tactiek. Alleen zo mogelijk nog botter.

Leo de Kleyn

De directie van ECT heeft een 'herstelplan' voorgesteld dat 200 mensen eruit of thuis

lijven besparen op de arbeidsvoorwaarden. Maar voorstellen geen prikcompensatie tot 1991, geen kerstpremie, afbouw van de loeslag voor het werken op feestdagen, flexibiliteit verkrijgen, ondergete intake van personeel op de verschillende gebieden, kortere koffiepauzes, ontvagen voortaan aangewezen door de directie en flexibele functies. Alles bij elkaar een besnoeiing tot in de honderden gulden per maand.

De IUF gaat daar voor het 'slaggeslacht' van de Rotterdamse haven. Een modern bedrijf in een groeiende sector. Maar ook in de containersector is de concurrentie steeds harder. Volgens

de directie is het herstelplan nodig omdat eind vorig jaar twee grote pakketten weggevoerd werden van 75.000 en 100.000 containers. Bovendien wil ECT voor 15 maart een offerte indienen bij maar een mogelijke klant, de Amerikaanse rederij Sea Land, goed voor jaarlijks zo'n 500.000 containers.

Sea Land heeft ook afzetten in Antwerpen en Zeebrugge. De directie van ECT wil concurrentie, dus lagere, prijzen aanbieden. Daarom moeten de werknemers bij het bedrijf nu meevallen. De afscheid van het toekomstige toekomstige bedrijf op het herstelplan. De stukgoedsector bereid. Later nam

de Vervoerbond FNV het over met een 24-uursstaking. De directie reageert met ontslag. Op dit moment zijn stukgoedwerkers bij ECT zo goed als onmogelijk. Op aandringen van nota bene de directie zelf blijven de schepen weg. Zo kon hij Sea Land aan voorlopig Rotterdam te midden.

De strategie van de werkgevers in de haven is daarmee compleet. Om de schepen onderlinge concurrentie te kunnen voortzetten, moet er goedkope, flexibele en dus met minder mensen gewerkt worden. Eerst komen de zachte verhalen over verliezen en tegenweters. Dan de plannen voor ontslagen en slechte arbeidsvoorwaarden.

En als de arbeiders stappen met akkers erin, zo zeggen de ondernemers, hun schuld dat schepen en ladingen weglijven.

Met elke dag dat de stukgoedwerkers in de Rotterdamse haven nog voortduren komen er meer verhalen in de pers en de publiek zien die de haven kapotmaken. De werkgevers helpen zelf een handje door hun 'argumenten' te verkopen in jaargrotes advertenties in de dagbladen. Dat maakt solidariteit met de afscheid van de haven moeilijk. De hele arbeidsomgeving doet te belangrijk.

De PvdA en de stukgoedakties

"HIER ZAKT MIJN BROEK VAN AF"

Ook in de containersector legden de mannen het werk neer. (Foto: Jan Kalmes)

Al wekenlang voeren havenwerkers in de Rotterdamse haven aktie. Tegen dreigende ontslagen en verslechtering van de arbeidsvoorwaarden.

Politiek is Rotterdam een bolwerk van de Partij van de Arbeid. Bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen vorig jaar maart behaalde de PvdA de absolute meerderheid. Gebruikt de grootste arbeiderspartij haar positie ten gunste van de havenwerkers? Heel vaak niet. Als enige van de linkse partijen weigert de PvdA deel te nemen aan het 'solidariteitscomité met de havenarbeiders'. Naar buiten toe houdt de PvdA zich verder zo stil mogelijk.

Maar achter dit stilzwijgen gaat een actieve opstelling schuil. Aan de onderhandelings-tafels. Ten gunste van de werkegevers. De PvdA is in Rotterdam een bestuurderspartij. Een partij die zich de arrogantie van de macht heeft eigen gemaakt. Voor wie werkgeversbelangen in de praktijk veel zwaarder wegen dan die van haar eigen arbeiders. Opnieuw bleek dit heel duidelijk tijdens de interpellatie in de gemeenteraad donderdag 19 februari. Een interpellatie op verzoek van links Rotterdam (PSP, CPN, PPR, SAP).

VOORBEELDEN

De publieke tribune zit vol die donderdagmiddag. Met have-

werkers, vrouwen van het solidariteitscomité en onderle-belangstelingen. Nadat de raad (voorzitting voor de interpellatie heeft gegeven krijgt Roel van Veldhuizen (CPN) het woord voor links Rotterdam. "Wat is de inhoud van dit debat? De gemeente speelt een rol in dit conflict. In het overig, met politieke uitspraken. Dat is echter hier nooit aan de orde geweest".

Roel geeft drie voorbeelden hoe het gemeentebestuur tot nu toe heeft gehandeld. - In september kwam de Vervoerbond met een aantal voorstellen om uit de problemen in het stukgoed te komen. Te-waardere van het Gemeentelijk Havenbedrijf (naamde de voorstellen toen "Doen schaf je een oplossing hebt terwijl je die niet hebt". Na-

vragen van links Rotterdam dakte het college deze ambte-naar.

- De voorstellen waarmee de heer, de opvolger van Van der Laan, in betreffende kom-missie kwam, gingen een heel eind in de richting van de werkegeversbelangen. Deze voorstellen waren namelijk geïnspireerd door het Gemeentelijk Havenbedrijf.

- Recente uitspraken van de verantwoordelijke PvdA-wethouder Roel den Dunen. Die voor radio Rijnmond verklaarde dat men het zoet moet maken met de ontslagen en over de nieuwere zin. Terwijl de Vervoerbond deze twee zaken juist uitdrukkelijk niet aan elkaar wens te koppelen.

Roel van Veldhuizen trekt de conclusie dat de belangen te groot zijn om aan de kant

te blijven staan. "Vanwege de financiële betrouwenheid van de gemeente die in de ontslagen loopt. De noodzaak van een actief werkgelegenheidsbeleid. Waarbij de gemeente zich moet inzetten voor zachte arbeidsvoorwaarden dat stakings niet nodig zijn". Tot slot doet hij twee moties in. Een waarin het college verzocht wordt om op basis van de cijfers van het ministerie van Sociale Zaken kenbaar te maken, dat zij van mening is, dat de problemen in de stukgoed kunnen worden opgelost zonder gedwongen ontslagen. En een tweede waarin het college verzocht wordt met voorstellen te komen om de overcapaciteit terug te brengen. En om in overleg met de stukgoedbedrijven te komen tot beleidslijnen. Om zo pijnsloof en overcapaciteit terug te gaan.

SIMPIL

"Ik vind ook dat de gemeente aktie moet berouwen en stelling nemen. Maar het is allergevaarlijkst wanneer je tot simplifikaties overgaat. Dit levert pseudo-stellingen. Zo begint wethouder Roel den Dunen zijn antwoord. Even later is zijn betoog is duidelijk wat hij hiermee bedoelt. Hij kust stelling. Aan de zijde van de werkgevers. En met simplifikaties bedoelt hij dat gedwongen ontslagen niet uitgesloten kunnen worden. "Ik zou volgraag zeggen: 'die partij heeft gelijk'. Maar zo simpel ligt het niet. Het Van der Laan akkoord bevat verplichtingen tegen gedwongen ontslagen tot 1991". (V). Anderzijds zit je met een slechtere positie van de bedrijven. Daar heb je ook rekening mee te houden".

De slechtere positie is volgens hem niet het gevolg van de bevoegdheid lading en de tariefstelling. Waarom dan wel? Volgens Den Dunen zijn de kosten van de arbeid te laag. Werken er te veel mensen in het stukgoed en is de arbeid te weinig flexibel georganiseerd. Letterlijk wat ook de werkgevers beweren. De oplossingen waar de wethouder mee komt zijn dan ook weinig origineel. "Aan salarissenverhoging kun je denken. Bij de cao-voorstellen ligt zeven miljoen aan besparingen op tafel, met je verker aan denken. Er kunnen wellicht meer inkomsten (beantwoord) uit. Terveen ombogt bleed geen oplossing en de regering zou weer met geld over de brug moeten komen".

De PvdA er signaleert ook een in zijn eigen fundamenteel

probleem. Een stijfverandering bij de werkgevers. "In een continue verhuistatistie willen zij een instrument hebben om mensen te kunnen ontslaan. Dat heringevonden staat er bij. Werkgevers zijn mee. De front bij een post bedrijven is al 'stank naar dood'. Zo raken we van de regen in de drup". Hij ontwaakt ten sterkste de moties van links Rotterdam. De raad moet nu aanspraak doen op het zwaarder gedwongen ontslagen kan. Dat kan mitgeleed worden als dat de gemeentegelijc. Ik wil nu dit het waar was".

(PvdA fractievoorzitter)ansen doet ook erin dat in het zakte. Hij blikt er zelfs begrip voor te hebben dat de Vervoerbond niet onmiddellijk akkoord gaat met gedwongen ontslagen. Maar hij vindt het verder heel over-staand om nu discussie in de raad te voeren. Met als motto dat "brekende kappen niet gestoord mogen worden". Daarom heeft deze interpellatie van links Rotterdam volpous hem vooral te maken met de komende verkiezingen. Alleen de twee fracties van links Rotterdam stemmen ten slotte voor de moties. De rest van de raad stemt tegen.

POPPERKAST

Buiten staat een groepje havenwerkers nu te praten. "Hier zakt mijn broek van af, dat heb je toch niet voor mogelijk, zo'n popperkast", is hun commentaar. Verontwaardigd lopen ze weg.

Amelke Rietjen (SAP) is fractieonderwerker van links Rotterdam. Ook zij heeft zich flink kwaad gemaakt. "De arrangementen waarmee iemand als Den Dunen optreedt. Heel begrijpelijk dat iemand dan van de publieke tribune roept: 'heb jij soms 27 jaar in de haven gewerkt? Ik maak me op zulke momenten zo kwaad dat ik zo over de railing heen zou willen springen'".

Toch denkt ze dat de interpellatie zin heeft gehad. "Na vijf weken aktie is duidelijk waar de PvdA staat. Nu weten we dat we niet ons allen onze kracht verder moeten opblazen om echt iets kunnen te halen. Dat is niet leuk, maar wel de enige weg". (V)

Actiecomité stukgoed denkt aan staking van 24 uur

Het centrale actiecomité in de Rotterdamse haven overweegt een algehele 24-uursstaking in het stukgoed. Vrijdagochtend vanaf half acht trekken de arbeiders van de stuwadoorsbedrijven waar het werk plat ligt naar het gebouw de Doelen in het centrum van de stad om zich hier te laten inschrijven voor een stakinguitkering. Uit verschillende plaatsen, zoals Amsterdam en IJmuiden, vertrekken vrijdagochtend bussen met deelnemers aan de „Open Dag” die officieel om 9 uur van start gaat.

Door BRAM HOEKSEMA

Donderdagmiddag om 1 uur werden in het gebouw van het gemeentelijk havenbedrijf in Rotterdam de onderhandelingen voortgezet over een oplossing voor het nu bijna zes weken durende conflict in het stukgoed. Vooraf maakten de werkgevers publiek dat zij deze middag een „eindvoorstel” op tafel legden op basis

waarvan het overcomplete aan personeel in het stukgoed zou moeten worden opgelost en de rendementen van de bedrijven verbeterd.

Woensdagmiddag verlieten de onderhandelaars van de werkgevers na een door de Vervoersbond FNV aangevraagde schorsing van de besprekingen de vergaderzaal om niet meer terug te keren. Wat leidde tot een woedend protest van de vakbondsmensen. Paul Rosenmöller herinnerde aan de tijdsdruk. Minister De Graaf van sociale zaken heeft gedreigd dat hij de overheidbijdrage van tien miljoen gulden aan de loonkosten van de SHB-pool stop zet als werkgevers en vakbonden voor 2 maart geen oplossing hebben bereikt.

Volgens de bondsonderhandelaars zijn de besprekingen de afgelopen dagen al vertraagd omdat de werkgeversdelegatie voortdurend van samenstelling wisselt, wat af en toe tot „koerswijzigingen van vele graden” leidt.

In het kader van de verrassingsacties legden donderdagochtend 460 mensen in het stukgoed het werk neer. In de namiddag kwam het

actiecomité opnieuw bijeen. Paul Rosenmöller bevestigde dat hier het voorstel zou worden besproken om vrijdagochtend „verscherpt” op te treden. Daarbij werd gedacht aan een 24-uursstaking.

Zowel het Rotterdamse solidariteitscomité als de Vervoersbond krijgen voortdurend berichten binnen van mensen zowel in Rotterdam als uit het land die vrijdag deelnemen aan de „Open Dag”. De FNV in Amsterdam heeft bussen gereserveerd die vrijdagochtend om 8.30 uur van het Museumplein vertrekken. Ook een delegatie van het personeel van Hoogovens gaat per bus naar Rotterdam. Groepen havenarbeiders in Amsterdam willen per trein. Het gebouw de Doelen is vanaf het Centraal Station in de Maasstad slechts enkele minuten lopen.

Het OVB heeft een kort geding aangespannen tegen de Vervoersbonden FNV en CNV alsmede de werkgeversvereniging SVZ om toegelaten te worden tot het overleg tussen de partijen over de problemen in het stukgoed. Alle drie gedaagde partijen zijn hiertegen.

DE WAARHEID

Volksdagblad voor Nederland . . . Donderdag 17 april 1968

Postische prijsdag 18 april 1968

Losse nummers 85 cent

over en achter de acties

Staking legt stukgoed stil

In belangrijke Rotterdamse havensectoren ligt maandag WAARHEID pagina 4
werk plat. De werkgevers reageren schamper. SVZ
Zeebregt noemt het „stoom afblazen“. „Dan moet je
lange adem beschikken“, kassal vakbondsmann Rosen
De Waarheid sprak met vakbondsmannen en OK-leden
van de haven aan de vooravond van een sociaal con
formaat.“ zoals de Vervoersbond FN dat karakteriseert

Akkoord over aantal banen als wapen in de strijd

Amsterdamse havenarbeiders sta naast hun Rotterdamse collega's

Arbeiders uit de machinale willen één front met stukgo

Makelaars de Westduinse meesters van de haven- en
vervoerstrategie van de staking van de
Waarheid managers aangesteld die niet op hun
naak zijn berekend? Donderdag verschenen deze
managers in alle geval niet aan de onderhanden-
fingertiel voorover te worden uitgenodigd. En dat

Door BRAM ROESEN

Rotterdamse schepen worden besmet verkl

Verrassingsacties Rotterdam maken internationaal school

Solidariteitscomité wil tegenwicht bieden tegen propaganda van werkgevers

Vervoersbond wint veel nieuwe led

Fruitboten 'verrast' door actie van stukgoedwerker

De fruitboten van de stuwadoors Sport in de Me
schiffers van de vervoersacties die dit
laged van start zijn gegaan. Voorts was h
haven ontworpen extra personeel van de
reeping van hunderd man hier zitten. Bij het
of het vaste personeel en de SVZ era overtu

Vakbondsmensen en linke p 'Maak succes van strijd in haven'

Van een sociale relatie
Een vertegenwoordiger behorende vakbondsmen
opgevoerd de Rotterdamse havenarbeiders
in het stakingsplan donderdag het werk al
Waarheid. Bij transport ge
land systeem geveerd.

ECT'ers willen internationale afspraken

Amsterdamse stukgoedwerkers leggen werk enige uren plat

Van een sociale relatie
De verrassingsacties in de Rotterdamse haven zijn
opgevoerd door de vertegenwoordiger van de
stukgoedbedrijf SVK lang diandagverloof met
werk voor enkele uren plat. „Zij zijn dat we er zijn
na het einde onderbreking van de staking in
heden.

Verrassingsacties stukgoed gaan door

'De haven- arbeiders hebben onze steun hard nodig'

TOEN ZIJ UIT ROTTERDAM VERTROKKEN...

LENJULIE!

Stuwadoors- bedrijf NTB was doelwit van vrijdag

De verrassingsacties van de Rotterdamse havenarbeiders
die op vrijdag 12 april 1968
het stuwadoorsbedrijf NTB
was doelwit van de actie.

Verrassing in haven, maar nog geen akk

Blijft het uit, een korte
maandagmiddag 12 april
van de Rotterdamse haven
werkers. Het stuwadoors-
bedrijf NTB was doelwit
van de actie.

'Strijd in de haven is ook onze strijd'

Donderdagmiddag 11 april
de Rotterdamse havenarbeiders
in de strijd in de haven
is ook onze strijd.

Als het moet, houden we het nog lang vol'

eken gelden in het
stukgoed op gang
en breiden zich uit
ren. Bij's werelds
instagbedrijf Et. I
aet de dag als de
set werk naar. Bij
verlagbedrijfset
vanden. Kan de
de „acties“ wags
gespreken met
havenarbeiders.
Vakbondsmann Martin Spangiers laet
zijn licht schijnen over een interview
aanvort. Dit alles op pagina 2, 3 en 5

Hoogoven-personeel betuigt
steun aan havenarbeiders

18 februari 1967, pagina 11, laatste

GEEFT U NU OP ALS ABONNEE OP D E W A A R H E I D !

Aan de ommezijde van dit pamflet ziet u een kleine greep uit de vele stukken, artikelen en berichten over de acties in de Rotterdamse haven. Het laat zien hoe ons dagblad De Waarheid niet alleen informeert over de stakingen, maar ook volledig achter die acties staat en met haar berichtgeving de solidariteit met de acties helpt organiseren. Omdat zij ervan overtuigd is dat die strijd rechtvaardig is en gewonnen moet worden. In de afgelopen weken hebben wij onze krant mede daarom dagelijks in de haven gratis verspreid en misschien heeft u daarbij zelf de conclusie al getrokken dat De Waarheid - ook al is het maar een kleine krant - een goede krant is. Want De Waarheid staat aan de kant van de havenarbeiders en niet aan de kant van de havenbaronnen, zoals vele andere dagbladen. Wij roepen u daarom op om van uw kant ook De Waarheid te steunen in haar strijd tegen het Lubbers-bewind, tegen afbraak van sociale voorzieningen, voor werk en een beter bestaan. U kunt dat doen door onderstaande bon in te vullen en deze op te sturen aan: De Waarheid,

Antwoordnummer 2518
1000 PA AMSTERDAM

Een postzegel plakken is niet nodig.

Doe het nu - wordt abonné op De Waarheid, de krant voor actie en strijd .

NaamAdres
Postcode en plaatsnaam
Girenr.

Hierbij abonneer ik mij op De Waarheid. Ik kies daarbij voor :

- een volledig abonnement. Ik betaal voor de eerste zes weken f.15
Zonder tegenbericht blijf ik daarna abonnee en betaal
 - o f.20,90 per mnd. (aut.incasso)
 - o f.62,70 per kwartaal-accept-giro
- Een vrijdag-zaterdag abonnement voor f.7,65 per mnd. (aut.incasso)

AKTIEADRES: OUDEZIJDSE ACHTERBURGWAL 173 1012 DJ AMSTERDAM. TELEFOON: 020-270801

SHELL SMEER 'M UIT ZUID-AFRIKA!

GIRO 600657 T.N.V. KZA AMSTERDAM

OMITTE ZUIDELIJK AFRIKA

ontwerp: erik brouwer

Tien redenen om geen Shell te tanken

1. Shell is een belangrijke steunpilaar voor het apartheidsregime

Olie is onmisbaar voor elke moderne samenleving en voor elke moderne oorlog. Shell steunt door zijn activiteiten in Zuid-Afrika het apartheidsregime op een zeer strategisch terrein.

2. Shell schendt het internationale olie-embargo tegen Zuid-Afrika

Praktisch alle olieproducerende staten hebben een verbod op olielevering aan Zuid-Afrika. Toch voert Shell in Zuid-Afrika olie in, zorgt dat deze in de haven van Durban aan land komt en verwerkt deze olie tot benzine en andere onmisbare producten.

3. Shell levert aan het Zuidafrikaanse leger en de politie

Onder de Zuidafrikaanse wetgeving wordt olie gerangschikt als "oorlogs-munitie". Ongeveer twintig procent van de brandstof die het Zuidafrikaanse leger en de politie gebruiken voor de onderdrukking van de zwarte bevolking, de illegale bezetting van Namibië en de aanvallen op de buurlanden zijn afkomstig van Shell.

4. Shell is direkt ingeschakeld in de oorlogsvoering

De raffinaderij, de oliepijpleiding enz. van Shell in Zuid-Afrika vallen onder de wetgeving op "strategische sleutelpunten". Zij worden verdedigd door bewapende troepen, ingehuurd door Shell, die vallen onder het kommando van het Zuidafrikaanse leger.

5. Shell versterkt de Zuidafrikaanse economie

Shell is niet alleen actief in de Zuidafrikaanse olie-sektor. In de mijnbouw is Shell onder meer betrokken bij de winning en de export van steenkool, en brengt zo deviezen binnen voor het apartheidsregime. Ook bij de winning van het voor de wapenindustrie onmisbare wolfram is Shell betrokken. Wellicht nog belangrijker is Shells overdracht van technische kennis aan de apartheidseconomie. Deze kennis wordt ontwikkeld door Shell in Nederland om vervolgens in Zuid-Afrika gebruikt te worden.

6. Shell gaat door met investeren in Zuid-Afrika

Terwijl allerlei buitenlandse ondernemingen zich terugtrekken uit Zuid-Afrika, gaat Shell door met nieuwe investeringen. Shell kocht de belangen van een kleine Amerikaanse oliemaatschappij in Zuid-Afrika op en investeert f 70 miljoen in een nieuwe zink-lood mijn.

7. Shell is een slechte werkgever in Zuid-Afrika

Shells zwarte werknemers en de vakbonden zijn slecht te spreken over het sociale beleid van Shell in Zuid-Afrika. De lonen zijn laag, de promotiekansen gering. Een zwarte werknemer werd zelfs ontslagen omdat hij weigerde voor Shell te spioneren. In de Rietspruit-kolenmijn werd een arbeidsconflict opgelost met traan-gas, rubberkogels en massa-ontslag.

8. Shell is doof voor het Zuidafrikaanse verzet

Shell weigert te luisteren naar de Zuidafrikaanse organisaties, die de terugtrekking van het bedrijf eisen, zoals de Zuidafrikaanse Raad van Kerken, de bevrijdingsbeweging ANC, de politieke koepelorganisatie UDF en de vakbonden.

9. Tegen Shell loopt een internationale campagne

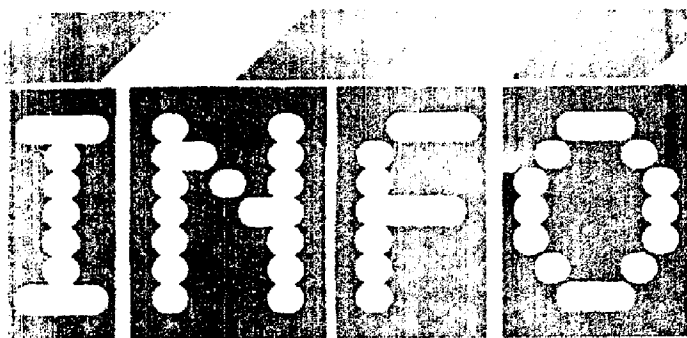
In een tiental Westerse landen loopt een campagne voor terugtrekking van Shell uit Zuid-Afrika en Namibië, bijvoorbeeld in de Verenigde Staten, Australië, Scandinavië, Engeland en Nederland. In Nederland wordt de actie breed ondersteund door onder andere Pax Christi, de Novib en het IKV.

10. Shell is hét voorbeeld

Shell is één van de grootste ondernemingen ter wereld. Wanneer Shell zich terugtrekt dan zullen er anderen volgen. "Zoals Nelson Mandela het symbool is van alle politieke gevangenen in Zuid-Afrika, en er met zijn vrijlating vele anderen vrij zullen komen, zo staat Shell model voor de Westerse bedrijven en zullen er na het vertrek van Shell anderen volgen", aldus mevrouw Frene Ginwala van het ANC.

Shell heeft aangegeven dat het bedrijf zich uit Zuid-Afrika zal terugtrekken als de internationale druk groot genoeg wordt. Daarom, koop geen Shell-producten, rijd de Shell-pomp voorbij als het enigzins kan. Zo geven wij een duidelijk signaal aan de directie van Shell:

Shell smeer 'm uit Zuid-Afrika en Namibië

DISTRIKT ZUID-WEST
Westzeedijk 78; Postbus 23025
3016 AG ROTTERDAM
Tel.: 010- 4365455.

VERWODERSBOD F&W

Cirk.nr. 169 MS/EH

CONCERN GEGEVENS

CONCERNS

NEDLLOYD
INTERNATIO MULLER
PAKHOED
FURNESS

-
-
-
-

STUWADOORS

QUICK DISPATCH
MÜLLER THOMSEN
M.T. WAALHAVEN
SEAPORT TERMINALS

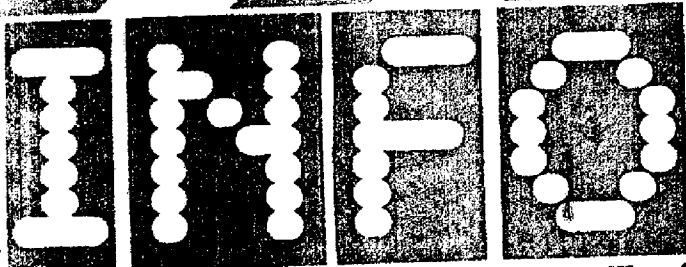
=====

OMZET : ruim 9 miljard gulden f 9.000.000.000,-
WERKNEMERS : ruim 32.000
WINST : ruim f 140.000.000,- in 1986 140 miljoen

HAVENSTUWADOORS

OMZET : ruim f 290.000.000,- in 1986 + 290 miljoen
totale omzet in de sektor 1986 + 440 miljoen
WERKNEMERS : ruim 1850 plus SHB garantie + 1200
totale werkgelegenheid in de sektor 5050 in
1986.
AANDEEL : + 66% uitgedrukt in omzet.
+ 60% uitgedrukt in werkgelegenheid.

Ontslagdreiging voor : 82 beambten en indirect-personeel ondanks de
toezegging van concerns + 200 werknemers te
herplaatsen binnen de concerns tot 1990.
46 havenwerkers in dienst van deze bedrijven.
208 havenwerkers in dienst van de SHB.

DISTRIKT ZUID-WEST
Westzoedijk 78; Postbus 23025
3016 AG ROTTERDAM
Tel.: 010- 4365455.

WERKERSBOND FNV

Cirk.nr. 164 MS/EH

NEDLLOYD - CONCERN

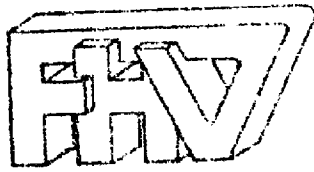
OMZET	: 4.6 m/d	f 4.600.000.000,-
WERKNEMERS	: 15.800	
WINST	: 1986 80 m/n	1985 160 m/n
Bedrijven in sectoren	; luchtvaart, binnenvaart, wegvervoer, rederijen, expeditie, cargadoors en havenstuwadoors.	
Havenstuwadoors	: Quick Dispatch in 1985 werd Kroonval overgenomen.	
OMZET	: 1986, 115 m/n	
WERKNEMERS	: 1986 \pm 760	SHB garantie \pm 280
AANDEEL	: $\frac{1}{3}$ van de totale stukgoedsektor.	

Nedlloyd heeft een aandeel van 38,5 % in de ECT.

Nedlloyd heeft in januari 1987 Van Gend en Loos overgenomen, een concern met 6000 werknemers.

Als gevolg van deze overname worden een groot aantal mensen intern herplaatst.

Quick Dispatch wil nu 46 havenwerkers ontslaan.

Federatieve Haven Vakvereniging
Overhoeverstraat 31 a
2024 RV Rotterdam
tele. 4813327

AAN DE COLLEGA'S EN DE LIDEN VAN DE F.N.V.

De verzoeken om akkoord te gaan met het ontwerp van de nieuwe arbeidsovereenkomst zijn nu al ongeveer een week en al na de opstelling van de werkkonink 1987 is het mogelijk dat we nu een aantal weken bij komen.

Wacht niet te lang want nu is het nog mogelijk om opgedrongen opgedrongen zonder dat de werkkonink de zaak voor ons in petto heeft van tafel te zijn.

WE ZULLEN ALLES PENS OP HEN RIJDEN OPDINGEN.

- De werkgevers willen 350 man gebruiken als stak achter de deur om daarmee den Haag te dwingen de subsidiekraan open te houden.

Als dat lukt, stakt het nu de laatste tijd weer van de koppelpazen in onze haven.

De werkgever wil een andere vertelning van de bijdrage aan de pensioenpremie, naar dat gaat ons wederom geld kosten.

De werkgevers willen een C.M.O. met een looptijd tot 1 april 1991 zonder loonsverhoging en zonder prijscompensatie.
Dit doet ons toch een beetje van een 1 april gaan denken.

Een aantal rooster vrije dagen hebben we door intervenen zelf betaald en ook deze dagen wil de werkgever éénzijdig aanwijzen.

De werkgever wil blekfrakties invoeren en ook dat gaat weer arbeidsplaatsen kosten.
Het V.O. bouw-akkoord is tot stand gekomen om de goede naam en de arbeidsrust in de haven tot de 90-er jaren te verzekeren.

De werkgevers stellen nu dat het akkoord opgebroken moet worden omdat de doelstelling ervan niet haalbaar is.

- Eén van de oorzaken daarvan is echter de voortdurende concurrentiestrijd die de stukgoetbedrijven onder elkaar uitvochten en waar wij nu de dupe van dreigen te worden.

De werkgevers willen een z.g. reserve geld (W.R.G.)

Dat kunnen wij nooit accepteren, want dan halen we te werpse toestanden binnen en daar passen we voor.

Als dergelijke toestanden op ons af komen te staan, dan zullen wij gedwongen zijn de akties te verlengen.

Onze leden hebben zich tijdens akties 1987 en 1988 laten overtuigen.

Als de marktotaalvoorstelbaarheid binnen 2 maanden bij zich bij ons gelden en over de dagen dan gekort door akties en de marktotaalvoorstelbaarheid bedragen over.

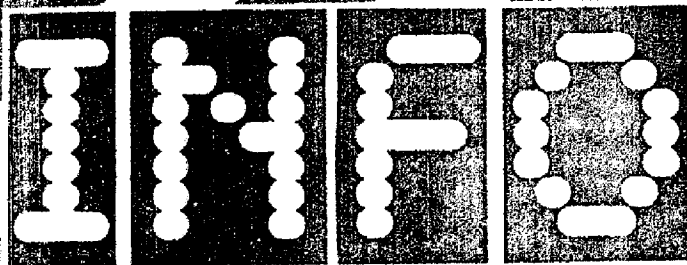
voor Januari was deze vastgesteld met een bedrag van 100 miljoen per jaar, dus de marktotaalvoorstelbaarheid.

Het kost ons natuurlijk veel geld, de marktotaalvoorstelbaarheid met de werkgevers nu voorstellen ook geld kost, maar juist en jaren 1987.

Blijf dus strijden voor recht op een marktotaalvoorstelbaarheid en zo lang wij van ons dadelijk zijn dat de strijd rechtvaardig is, zullen we jullie zoveel mogelijk steunen.

Veel succes in de komende tijd.

Bestuur F.N.V.

DISTRIKT ZUID WEST
Westzeedijk 78, Postbus 23025
3016 AG ROTTERDAM
Tel: 010 - 436.54.55.

ROTTERDAMSE BOND FNV

Cirk. nr. 170 JM/JVE

AKTIEOVERZICHT

Aan beide Maasoeveren gisteren akties.
Op de dag gingen eruit Kuhne en Nagel Lloydkade.
Unipoort (ook K+N)

Aan de overkant gevolgd door M.T. Waalhaven, MTR Beatrixhaven en SPT Margriet-
haven, ook SPT Brit.haven ging eruit. Q.D. nam het over voor de avond, alle
lokaties.

HET OVERLEG

Wat moet je daar nu over zeggen. Het is gisteren wel begonnen, maar al heel snel
werd duidelijk dat niet de afspraken (dus een vervolgesprek) zou plaatsvinden.
Werkgevers stelden al heel snel, dat zij geen inhoudelijke gesprekken meer wensten
te voeren. Zij hadden kant en klaar een eindbod in hun tas: Daar konden wij nog
vragen over stellen, maar aan de inhoud zou dat niets veranderen. We hebben de ver-
gadering toen maar gesloten en daarna het stuk meegenomen. Uitgebreide informatie
hierover vandaag in de DOELEN.

Wij roepen u op tot een

24-uurs staking.
=====

Die begint vanmorgen om 07.30 uur.

Het inschrijven gebeurt in de Doelen, waar een open dag wordt gehouden, waar
allerlei informatie wordt verstrekt aan stakers en belangstellenden.

Het is absoluut nodig dat alle stakers daar aanwezig zijn.

Parkeergelegenheid in het Hertenkamp, vlakbij de Doelen, te bereiken langs het
Bouwcentrum, pendelaars neem een Rotterdammer mee als gids.

24-uur -staking

Rotterdam, 27 februari 1987

Het centraal aktiekomitee.

Programma hal van de Doelen.

- 07.45 uur Muziek Lazy Bones
- 08.30 uur Opening door Paul Rosenmöller
- 09.00 uur Muziek Lazy Bones
- 09.15 uur Opening door het solidariteitscomitee met de havenwerkers door Mirian Zimmerman en George Klassen.
- 09.45 uur Muziek Lazy Bones
- 10.30 uur Hans Hekking, havenwerker uit Amsterdam
- 10.45 uur Muziek aardappeleters
- 11.45 uur Daan Keller Sugba
- 11.50 uur Vrouwencomitee spreekster
- 11.55 uur Stolk spreker
- 12.05 uur Muziek trio Cor Witjes
- 12.50 uur Henk Krul distriktshoofd Industriebond FNV Rotterdam
- 13.00 uur Muziek trio Cor Witjes
- 13.35 uur spreker/ster Rotterdams overleg bewonersorganisaties
- 13.45 uur Muziek tante Sien
- 14.15 uur Maria van Veen, voorzitter vrouwenbond FNV
- 14.25 uur Muziek Ska Masters
- 15.00 uur Hans Visser Diakonaal centrum Pauluskerk
- 15.10 uur Johan Stekelenburg, vice voorzitter FNV
- 15.25 uur Muziek Ska Masters
- 16.00 uur Afsluiting door Arend Drenth en Mirian Zimmerman
- 16.15 uur Muziek Ska Masters

870611 133

I.K.S

Op maandag 2 februari 1987 is door drie personen bijgevoegd pamflet verspreid onder de stakende havenwerkers.

Signalementen:

1. Vrouw: Ongeveer 25 jaar, lang 1.70 meter, normaal postuur, licht blond half lang haar, gekleed in blauwe half lange jas, gaaf en regelmatig gebit voorzover waarneembaar.
2. Man : Ongeveer 20 à 22 jaar, lang 1.75, tenger postuur, zwart punkachtig kapsel, donkere kleding, draagt legerschoenen.
3. Man : Ongeveer 40 jaar, gekleed in groen half lange jas, donker blond golvend haar.

Vervoer: onbekend.

STUKGOED, ZUIVEL, AMBTENAREN, STAAL

Eén strijd in alle sectoren!

Alle ogen zijn gericht op de strijd in de Rotterdamse stukgoedssector. De arbeiders die daar werken zijn al vaker een voorbeeld geweest voor hun kameraden in de andere bedrijfstakken. En dáár precies willen de bazen een voorbeeld stellen. Het gaat allang niet meer om een konflikt in de haven alleen.

Overal staan massale ontslagen voor de deur. Bij het gemeentepersoneel, in het onderwijs, bij het openbaar vervoer en bij de PTT. In de metaal-, de vlees- en de zuivelindustrie. Bij Hoogovens, Philips en Shell. Het kapitaal wil ook loonsdalingen. En flexibilisering om de bazen het recht te geven op gratis overwerk, ploegendiensten en weekendwerk.

Dát is de inzet in de Rotterdamse haven. Dat is overal de inzet. Daarom vormen de akties in de stukgoedsector een beslissend moment voor alle bedrijfstakken.

Bij de container- en kolenoverslagbedrijven (ECT, EMO, Swarttouw) hebben de arbeiders dat begrepen en legden ze herhaaldelijk spontaan het werk neer zonder op de vakbond te wachten. Bij Coberco in Eefde en Arnhem zijn tegelijkertijd akties bezig, net als in het onderwijs. Solidariteit bestaat nu eenmaal niet uit mooie telegrammen, het "besmetverklaren" van goederen of inzamelakties. Solidariteit betekent zélf in aktie komen, alle gevechten verenigen.

De Britse mijnwerkers en de drukkers in Wrapping lieten zien dat er niets bereikt wordt met langdurige, geïsoleerde stakingen in één sektor. De mijnwerkers in België daarentegen, en de spoorzmannen in Frankrijk, bewezen dat de uitbreiding naar andere sectoren regering en bazen kan dwingen een stap terug te doen. Daarom moeten we ons massaal verzamelen, samen praten over de inzet, eisen stellen voor alle arbeiders, massale delegaties sturen naar bedrijven in de omgeving, ongeacht wat de vakbond zegt.

Alle arbeiders kijken naar de aktiemiddelen in de stukgoedsector. Straks zullen de vakbonden dezelfde taktiek overal toepassen. Wat is het effect van de "verrassingsakties"? Niet de bazen, maar de arbeiders worden er door verrast! Zij kunnen niet bepalen wáár er wordt ge-

staakt of wannéér. Ze hebben niets te zeggen over de doelen en middelen van de strijd. Ze missen algemene vergaderingen waar ze zélf kunnen diskussieren en beslissen.

De bazen kunnen de "verrassingsakties" net zo lang uitzetten als ze willen omdat ze elkaar ondersteunen. En de vakbonden zullen er mee doorgaan tot alle arbeiders ontmoedigd zijn en de strijd opgeven. Daarom is het ze tenslotte te doen. De arbeiders die dat begrepen hebben kwamen al zelfstandig in aktie en gingen door tegen de wil van de vakbonden in.

Prikakties en de onderhandelingstafel leiden niet tot een overwinning. Alleen als de strijdende arbeiders dagelijkse en massale vergaderingen organiseren, als ze de strijd uitbreiden over meerdere sectoren tegelijk kunnen ze winnen. Het moet nu verder gaan dan in 1979 met de algemene vergaderingen op het Afrikaanderplein. Net als de arbeiders in Polen in 1980 moeten ze de strijd uitbreiden tot over de kunstmatige grenzen van de sectoren.

De strijd in de Rotterdamse haven is de strijd van alle arbeiders. Daarom is het nodig dat de arbeiders in andere sectoren die strijd ondersteunen door zelf in beweging te komen. Daarvoor zijn massale delegaties onontbeerlijk om bij andere bedrijven tot strijd op te roepen. De beweging komt alleen verder door gezamenlijke akties en vergaderingen, door de strijd zélf ter hand te nemen.

10 februari 1987,
INTERNATIONALE KOMMUNISTISCHE STROMING.

Openbare bijeenkomst

Zaterdagmiddag 14 februari, 1 uur
Buurthuis "Sarto"
Brede Hilledijk 75

Rotterdam

**WERELD
REVOLUTIE**

Postbus 11549, 1001 GM Amsterdam.

Rotterdamse vrouwen in 't Kot

Antwerpse soepelheid: spookbeeld

"Jane" uit ADAM

RIV 24-2-87

door DETLEV VAN HEEST

't Kot. Zo heet het plaatsingsbureau van de Belgische Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening in de Antwerpse haven. Ontdaan en kwaad zijn de echtgenotes van Rotterdamse havenwerkers bij de aanblik van deze veehal. „Ik snap niet dat die Antwerpse havenarbeiders deze slavenbehandeling pikken”, zegt een van de Nederlandse vrouwen.

Het 'vrouwenkomitee', een groep vrouwen van Rotterdamse havenwerkers die actief solidair is met hun mannen, ging gisteren op stap naar Antwerpen. Maar het was geen gezellig uitje. Het plezier bleef voor de meesten beperkt tot een imponerende bak 'krieten'.

Het vrouwenkomitee, enige sympathisanten en een vrij aanzienlijke delegatie stakende stukgoedwerkers wilden met eigen ogen zien hoe de Antwerpse havenwerkers — feitelijk dagloners — aan hun werk komen.

Even voor enen stromen zo'n vijftienhonderd Antwerpse havenwerkers de armenamenal binnen. De Rotterdamse vrouwen, plus hun aanhang, volgen door de matglazen klapdeuren. Het tafereel dat zich binnen aan hen ontvouwt, wekt ongeloof. Een onmiskenbare, kleurloze loods, gemild met een babylonisch gezernom. Op een soort pier, een verhoging waaraan een dichtgetimmerde balustrade is bevestigd, loopt een uenttal ploegbazen. Van daarboven kijken zij neer op de

aanwezige dokwerkers. Ploegbazen klijnt een Rotterdamse havenwerker met een megafoon op een van de verhogingen, maar zijn verhaal gaat roddeloos onder in de zee van geluid. Een ongeschoren politieagent traacht hem het woord te ontnemen, maar de dokwerkers steunen hun Nederlandse collega met gejoel. De agent staakt zijn poging. Dan klinkt de bel van 1 uur. Officieel duurt de verdeling van het werk tien minuten, maar tot

sommige verbijstering van de Rotterdamse vrouwen blijken de kaarten al te zijn geschud: binnen dertig seconden hebben alle ploegbazen het pand al verlaten. Een verstaanbare Belg tegenover een lid van het vrouwenkomitee: „Het beschikbare werk wordt voorrijdig verdeeld”. Gedurende het wachten buiten 't Kot krijgen de gelukkigsten van de 'foremannen' te horen dat ze vandaag mogen werken. In sommige gevallen worden zij van tevoren opge-

• Vrouwen van Rotterdamse havenwerkers delen pamfletten uit in de onmiddellijke omgeving van 't Kot.

beld, hoewel dit een verboden praktijk is. Maar in Antwerpen blijkt wel meer te kunnen dan officieel het daglicht niet kan verdragen. Het

'syndicaat' (de Belgische vakbonden) is volgens ontevreden dokwerkers een uitermate corrupte bende. De kaderleden van de bonden zouden uit eigenbelang

samenspannen met de ploegbazen. Een foreman geeft volmondig toe, dat hij slechts vrienden en kennissen de baantes toeschuift. „Maar dat is toch logisch, want van hen weet ik dat ze hard werken”. Pas als er werk te over is, komen de anderen aan bod. Een ploegbaas is nog duidelijker: „Ik onthoud dat iemand mij vijftien jaar geleden, toen ik nog gewoon dokwerker was, heeft beduveld. Die krijgt bij mij nimmer werk”.

• Ploegbazen (boven) en dokwerkers in 't Kot vlak voor het tijdsip, waarop het werk voor de middag-ploeg wordt verdeeld.

Een Antwerpse dokwerker, die vandaag geen werk heeft gekregen, voor de zoveelste keer dit jaar, toont toch begrip voor de ploegbazen. Zij moeten van hun werkgevers ploegen samenstellen, waarbij één man gemiddeld vijfhonderd ton goed per dag dient te versjopen, aldus deze havenwerker. Slaagt een ploegbaas er een aantal keren niet in om zo'n ploeg samen te stellen, dan staat zijn eigen baan op het spel.

De Rotterdamse vrouwen lopen verslagen rond. „Saai onze mannen dit systeem binnenkort ook te wachten”. Een beminnelijke oudere Antwerpse havenwerker maakt hun duidelijk dat hij dit jaar pas één dag heeft gewerkt. „Ik blijf doppen”, zegt hij, doelend op het halen van een stempeel dat hier ook in 't Kot gebeurt. „Het is hier zeker in de wintermaanden, gewoon een werkloosheidsbureau”, merkt een collega op. „Alleer, de vaste mannen, vooral jonge kerels, krijgen werk.

Wij halen hier dagelijks onze dop”.

Beestachtig

't Kot is, op het geschokte vrouwenkomitee en wat aanhang na, leeg. De politieagent vraagt de pers mee te komen naar zijn dienstlokh, een kale ruimte, waarna zich een zendinstallatie bevindt die in een museum niet zou misstaan. Het is ook hier een en al misroostigheid. „Hier binnen heersen beestachtige toestanden”, zegt de ongeschoren agent, „het is nog erger dan in de rest van 't Kot”. De vrouwen zijn opgelucht als ze weer buiten staan.

Op hun middagprogramma staat verder een ontmoeting met een Antwerps vrouwencomité, dat bij nader inzien uit één marxistisch-leninistische blijkt te bestaan. Onder het wandelen, oeg van de leuze: „Doe de rijken de crisis betalen” houdt deze Antwerpse een slaapverwekkend betoeg over de klasstrijd van de arbeidersvrouw.

Een lid van het Nederlandse vrouwenkomitee weet de redevoering te beëindigen met de bevrijdende zin: „Zullen we niet even koffie inschenken?”. Speciaal op verzoek zingen de Rotterdamse dames ter afsluiting een strijdlied voor de eerzame Vlaamse strijdster. De mannen worden uit een tapperij gehaald. De busjes rijden terug naar de Maasstad, waar het soepel werken — de 'dexubilering' — op z'n Antwerps voorlopig nog slechts een spookbeeld is.

Rode Morgen
Postbus 51245
3007 GE Rotterdam
010-4199054

Rotterdam, 26-1-'07

UITNODIGING

Bijeenkomst over de Rotterdamse havenstaking

zondag 1 februari a.s.
aanvang: 14.00 uur
plaats : Salvador Allende Centrum
Wijkhaven 23
Rotterdam (bij Station Blaak)

Deste vrienden,

Zoals jullie waarschijnlijk reeds weten, zijn er al ruim een week stakingsakties gaande in de stukgoed-sektor van de Rotterdamse haven.

Aanleiding tot deze staking is de aankondiging van de Rotterdamse havenbaronnen, verenigd in de SVZ, dat bij 6 bedrijven in totaal 350 stukgoedwerkers en kantoorpersoneel ontslagen zouden moeten worden.

Tenzij...

Tenzij de havenwerkers akkoord gaan met een landelijke arbeidspool, bevrozing van lonen, aanwijzen van rooster vrije dagen door bedrijfsloiding, uitbreiding werktijden, uitbreiding weekend-werk, uitbreiding kombi-functies, verslechteringen over de hele lijn.

Want de werkelijke oorzaak van de strijd die in de Rotterdamse haven is losgebarst, zijn de flexibiliseringsplannen die de havenondernemers op tafel leggen. Niet alleen in het stukgoed, maar ook in de andere havensektoren. Vergaande mechanisering en automatisering moeten vooraf gegaan worden door aanpassing van de organisatie van het werk. Flexibele werkers: op komen draven op de tijden dat er werk is; thuisblijven met een (N)WU-uitkering als de baas je niet nodig heeft.

Dat is ook hetgeen wat er in de rest van Nederland gebeurt: mensen zijn ontslagen en worden dan gedwongen om weer in de bedrijven te gaan werken op basis van 2erangs contracten. De havenbedrijven kunnen dit alleen maar bewerkstelligen als de macht van de arbeiders, verenigd in de vakbonden, gebroken wordt. De SVZ roept al jarenlang dat ze alleen maar 'zaken kan doen' met vakbondsbestuurders als die zich ontdoen van de radicale leden en kaderleden en zich volledig naar de concurrentiepositie en de belangen van de bedrijven schikken. Het Vervoersbondbestuur richt de aandacht uitsluitend op de ontslagen, en laat zaken als flexibilisering in het ongewisse. Het staat vast dat als de havenwerkers met sukses ontslagen en flexibilisering weten te keren, dit een stimulans zal zijn voor andere werkers om zich hier ook (opnieuw) tegen te ke-

ren.

De Rode Morgen (al negen jaar actief in de Rotterdamse haven) organiseert een informatie- en discussiebijeenkomst voor mensen die onze krant lezen en waar we op de bedrijven mee samenwerken.

Op deze bijeenkomst zullen havenwerkers uit Rotterdam en andere havens aanwezig zijn, waaronder ook Antwerpen.

zondag 1 februari 1987
14.00 uur
Salvador Allende Centrum
Wijnhaven 23
Rotterdam.

28 januari 1987.

VROUWEN : STRIJDT MEE !!

Onze mannen zijn nu al meer dan een week akties aan het voeren tegen de ontslagen die de werkgevers willen doorvoeren. Wat ontslag betekent daar kunnen we ons allemaal wel het een en ander bij voorstellen: WW, bijstand, de eindjes aan elkaar knopen, steeds lagere uitkeringen, geen(ander)werk in het vooruitzicht, en ga zo maar door.

Onze mensen hebben jarenlang hard gewerkt in de Rotterdamse haven. De havenbaronnen hebben daar veel mee verdiend..... en nu willen ze de havenwerkers een schop geven. De mensen die achter zouden blijven in de haven zijn ook niet veilig voor de werkgevers:

Want naast de 350 ontslagen willen ze:.....

- * in de komende jaren nog veel meer havenwerkers ontslaan.
- * de roostervrije dagen willen ze aanwijzen.
- * de pensioenpremie door de arbeiders laten betalen i.p.v. door de werkgevers: dus na jaren inleveren, nu nog meer inleveren (in plaats van de beloofde arbeidsplaatsen).
- * flexibilisering: dat is een mooi woord voor zaken als "altijd inzetbaar zijn, altijd klaar staan voor de werkgever" enz. enz. Dat houdt ook in dat je niet meer weet wanneer je man wel moet werken of wanneer niet.
- * week-end klos: niet meer eenmaal in de drie weken een zaterdag, maar ook op zaterdagavond en op zondag, als het de baas uitkomt. Dit wordt VERPLICHT!

ONDERSTEUNEN

Dit zijn naast de ontslagen de verslechtingen die de werkgevers door willen voeren.

De mannen pikken dit niet en voeren akties.

WIJ VROUWEN zouden die strijd moeten ondersteunen!!

Dit gaat onszelf aan. Wie moet er straks die eindjes aan elkaar knopen?!

Staken is moeilijk, en kost natuurlijk geld.....maar: als de havenbaronnen nu winnen, als ze de strijd van de arbeiders kunnen breken dan zijn de havenwerkers vogelvrij verklaard, dan kunnen de werkgevers elk jaar, op elk moment alles waar onze mannen en wij ook! jarenlang voor hebben gevochten, stuk voor stuk weer afbreken.

DAT KUNNEN WE NIET AKSEPTEREN!

De werkgevers willen terug naar de jaren dertig, maar wij niet!!!

Z.O.Z

vrouwen komitee

Daarom hebben een aantal vrouwen een vrouwenkomitee opgericht dat aan de strijd actief wil deelnemen.

Een buurthuis: de AREND en de ZEEMEEUW, heeft ons een ruimte ter beschikking gesteld.

Daar kunnen we informatie verstrekken aan vrouwen e.d., we kunnen bijelkaar komen om b.v. gezamenlijk spandoeken borden en pamfletten te maken enz.

Daarom willen we alle vrouwen oproepen om naar het vrouwenkomitee te komen.

Op dinsdag 3 februari a.s. van half 2 tot 3 uur willen we een bijeenkomst houden en te bespreken welke konkrete activiteiten we kunnen organiseren om de akties daadwerkelijk te ondersteunen.

● Mocht je dinsdag niet kunnen, er zijn iedere ochtend wel vrouwen aanwezig.

K O M T A L L E N ! ! !

Dinsdag 3 februari half 2

AREND & ZEEMEEUW

Texelsestraat 18

Rotterdam-zuid

tel. 010-481.56.55

Je kunt ook bellen 's avonds naar

● Halinka Augustin
tel.419.90.54

Joke Buytendijk
tel. 432.94.74

RODE MORGEN

Uitgave GML/Rode Morgen - 4 wekelijks jrg.11, nr.2-11 februari 1987-1,25 gld

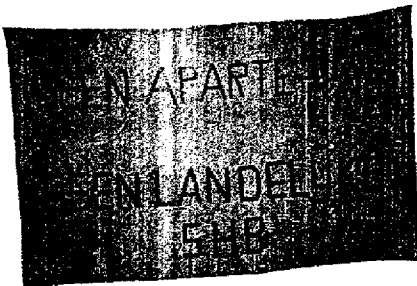

***“WAT NU IN DE HAVEN GEBEURT,
GAAT IEDERE ARBEIDER
IN NEDERLAND AAN”***

Interview met leden van het SHB-aktiekomitee

Interview met leden van het SHB-actiekomitee

Tijdens de eerste weken van de havenstaking werd bij de SHB, de arbeidspool in de haven, een SHB-actiekomitee opgericht. Bij de SHB werkt ongeveer de helft van de stukgoedarbeiders. Het comité bestaat uit een aantal leden en kaderleden van de twee belangrijkste bonden in de haven (de Vervoersbond-FNV en het Onafhankelijk Verbond van Bedrijfsorganisaties, OVB) en ongeorganiseerden. Het comité nette samen met het vrouwencomité een actiecentrum op. Daar komen iedere dag stakers bijeen om de situatie te bespreken en activiteiten voor te bereiden. Enkele FNV-kaderleden van het SHB-comité nemen ook deel aan het Centraal Actiekomitee voor de hele haven. De Rode Morgen had een interview met 5 leden van het stakingscomité: Fred, Piet, Frits, Lau en Jeroen. De eerste twee zijn lid van het OVB; de anderen van de Vervoersbond FNV. Het interview vond plaats in de derde stakingsweek op donderdag 5 februari, één dag nadat in Den Haag het overleg tussen de ondernemers, de vervoersbonden en het ministerie van Sociale Zaken was hervat.

Rode Morgen: Wat is de reden dat jullie het SHB-actiekomitee hebben opgericht? Er is toch al een Centraal Actiekomitee?

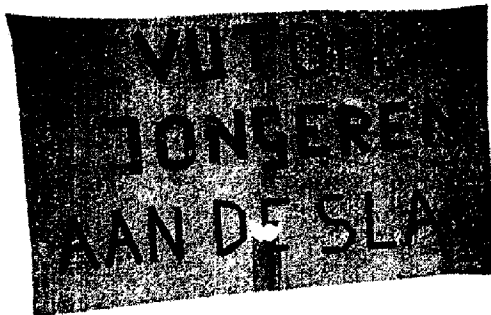
Fred: Wij willen dat er geluisterd wordt naar de mensen van de werkvloer. Wij zijn op de eerste plaats voor die 350 arbeidsplaatsen aan de

bak gegaan. Maar nu blijkt, na dik twee weken, dat die 350 ontslagen in het overleg in Den Haag als wisselgeld gebruikt worden om onze arbeidsvoorwaarden in de CAO te verslechteren. Dat wil dus zeggen: meer flexibilisering. Om een voorbeeld te noemen: er wordt dus door de Vervoersbond onderhandeld over de invoering

van een landelijke SHB. Dus werken in andere havens. En als het aan de directeur Elshove van de SHB ligt ook in andere sectoren buiten de haven. Daar is een aparte CAO van de SHB voor nodig, los van de vasten (de werknemers die niet bij de SHB, maar direct bij de havenbedrijven in dienst zijn - redactie RM).

Er wordt in Vlissingen en Amsterdam met andere arbeidsvoorwaarden gewerkt dan hier. Dat zullen ze door elkaar gaan husselen en daar kunnen voor ons alleen maar verslechteringen uitkomen. Bovendien, als er een aparte CAO komt dan worden we afgescheiden van de vaste mensen. Wat blijft er dan over van onze eenheid als havenarbeiders?

Fred: Het gevaar van een landelijke SHB is dat de mensen gaan zeggen: laten die SHB'ers het verder maar uitzoeken, wij trekken ons terug. Wij hoeven niet landelijk te werken.

GEGEVENS/ADRESSEN

NEEM EEN ABONNEMENT OP DE RODE MORGEN

- 0 jaarabonnement f 15,-
- 0 steunabonnement f 25,-
- 0 abonnement in gesloten envelop f 27,50

Schrijf even een briefje naar onze postbus in Rotterdam en vermeldt uw naam, adres en woonplaats en het soort abonnement dat u wenst. Betaling pas na ontvangst van een acceptgirokaart.

ISSN-nummer 0166-1078

De Rode Morgen verschijnt onder verantwoordelijkheid van de Centrale Leiding van de GML.

GML/Rode Morgen
Postbus 51245, 3007 GE R'dam
Postgiro 4428359 Rotterdam
t.n.v. Penningmeester
Rode Morgen
Telefoon 010-4199054

KONTAKTADRES/BOEKWINKEL/
BIBLIOTHEEK:
Rotterdam: Brede Hilledijk 67a
Telefoon 010-4860045

EEN GEDEELTE UIT EEN STAKINGSLIED VAN ROTTERDAMSE HAVENARBEIDERS

Het heeft er maandenlang al in gezeten want het baassie die dacht dat 'ie alles kon. Maar een ding was hij schijnbaar toch vergeten die havenwerker die is echt niet dom. Ik moet nou ook flexibel zijn en zondags niet meer langs de lijn, want hij wil dat ik naar m'n werk kom en 's nachts wordt ik ook aan 't werk gezet nou ik lig liever in m'n bed dus daarom staak ik, is dat nou echt zo stom?

REFREIN

't is allang voorbij die mooie lonen ze hebben alles toch al in gepikt. Ha, nou willen ze dat je op het werk blijft wonen geloof me nou die bazen zijn geschift.

Nou moet ik ook in Mokum kunnen werken in Vlissingen in Dordrecht en Den Haag. Want Zeebregts zegt we moeten ons versterken of ik dat nou wel wil dat is de vraag. En overwerk wordt niet betaald 'n vrije dag die wordt bepaald door de baas ook als ik het niet wil 't pensioentje wordt straks zelf betaald. Maar werk ik zo wordt 't niet gehaald dus daarom staak ik, is dat nou echt zo stom?

...

tekst: F. Smoekhaljnen.

Woensdag 28 januari bezochten acht leden van het SHB-stakingscomité de Antwerpse haven (de SHB is de arbeidspool in de haven.) Antwerpen is het voorbeeld voor de Rotterdamse havenbaronnen. Dagloners die als er geen werk is volledig uit de werklozenkas worden betaald. Havenwerkers zonder vast dienstverband. Zonder vakbondsrechten ook, zoals het recht om hun eigen vertegenwoordigers te kiezen.

De piekpool-voorstellen van de SVZ aan een aardig eind in deze richting. Vandaar dat de SHB-ers besloten op een stakingsdag het Antwerpse 'kut' te bezoeken om de situatie ter plekke in ogenschouw te nemen en met Antwerpse dokwerkers over de Rotterdamse staking te praten. Dat leverde schokkende ervaringen op. Een half uur vóór het melden, verzamelen de dokwerkers zich rond het Antwerpse hok aan de Kempense Dijken. Niet uit eigen vrije wil, maar uit noodzaak. De feitelijke werving van havenarbeiders vindt op straat plaats. Bazen lopen tussen de mensen door en kiezen de havenarbeiders eruit die bereid en in staat zijn veel tonnen te draaien en op het werk geen moeilijkheden maken. Zij zullen de enigen zijn die een normaal loon verdienen. De grote meerderheid die overblijft en de hal betreedt voor de formele indeling, weet vrijwel zeker dat ze met een stempel naar huis toe moeten. Na de eerste bel begint het ritueel. De paar bazen die dit nog meespelen verschijnen op de 'bruggen'. Lange en hoge gangpaden, vanwaar ze op de havenwerkers neerkijken. De eerste tien minuten kunnen de havenwerkers zelf een baas uitzoeken. In het ver-

leden was dat zo tenminste, toen er nog voldoende mensen werden ingehuurd. Nu probeert een enkeling het tevergeefs. Dan klinkt er een toeter: sein voor de jongeren tot dertig jaar dat ze verplicht zijn om iedere baas te accepteren die hen aanwijst. Na het derde signaal vormen zich de lange rijen voor de stempelhokjes. Afhankelijk van hun 'boekje' gaan de havenwerkers met ongeveer f50,- of f75,- naar huis.

In een korte toespraak legden de Rotterdamse havenwerkers de achtergronden van de staking uit en riepen op tot solidariteit. Uit de gesprekken die zij voerden met hun Antwerpse kollega's, kwamen zij veel over de Antwerpse situatie te weten. Over het ontbreken van vaste lonen: havenwerkers die in januari twee dagen gewerkt hebben, zijn eerder regel dan uitzondering. Over het ontbreken van werkzekerheid: havenwerkers die niet het gemiddeld aantal dagen gewerkt hebben, worden door de 'sanktiekommissie' eerst op een lager stempelgeld gezet en bij herhaling de haven uitgegoid. Ter herinnering: de bazen bepalen wie er wel of niet werkt.

Over het ontbreken van vakbondsrechten: omdat ze dagloners zijn, mogen de Antwerpse havenarbeiders niet hun eigen kaderleden kiezen. Vakbondsbestuurders in de eerder genoemde 'sanktiekommissie' werken daarentegen mee aan de roof van inkomen en werk.

"De arbeiders worden hier als vee behandeld", zei een Rotterdamse havenwerker na afloop. Na het bezoek werden twee konklusies getrokken. De eerste is dat iedere ontwikkeling die van de SHB een piekpool maakt, gekeerd moet worden. De tweede is dat we de kontakten tussen de havenwerkers van verschillende havens moeten versterken. In Antwerpen wordt, net als in Rotterdam, het valse deuntje van de concurrentiepositie van de 'eigen haven' keer op keer afgespeeld. Ook in Antwerpen baseren vakbondsbestuurders zich bij het maken van hun plannen op het 'bedrijfsbelang'. Nederlandse en buitenlandse havenarbeiders zijn er het best mee gediend als zij de onderlinge concurrentie inwisselen voor de gezamenlijke strijd tegen de havenbaronnen.

VROUWENKOMITEE OPGERICHT

Rotterdamse vrouwen van havenarbeiders hebben een vrouwencomité opgericht. Waarom dit gebeurd is en wat er tot nu toe is ondernomen, vertelt één van de vrouwen.

"Toen de akties begonnen in de haven, was er al een vermoeden dat het wel eens lang kon gaan duren, gezien het verloop van vorige akties.

Er is toen een initiatief genomen om vrouwen van stakers te mobiliseren om zodoende mee te kunnen werken in de strijd, onze mannen te ondersteunen. We zijn gestart met 2 vrouwen en binnen twee dagen waren we met 4 en na een week met 6 vrouwen. Samen met het bedrijfscomité van de SHB hebben we getracht een ruimte te krijgen waar zij het verloop van de akties kunnen bespreken en waar wij vrouwen terecht konden om pamfletten en spandoeken te maken, en ook om te overleggen. Waar ook andere vrouwen langs kunnen komen om informatie te krijgen en ons te helpen en te ondersteunen. Maar ook stakers mogen komen en krijgen dan koffie.

Die ruimte is er gekomen. Een buurt-huis, niet ver van de havens, heeft ons een jongerenruimte beschikbaar gesteld. Wij zijn dagelijks (behalve in het weekend) van 8 uur 's morgens tot 4 uur 's middags aanwezig. We hebben een pamflet gemaakt voor de vrouwen van de stakers, dat we bij de

massale staking van de SHB aan de stakers hebben uitgedeeld. We zijn daarvoor met 4 vrouwen de haven ingegaan en hebben met mannen gepraat. We hebben geprobeerd duidelijk te maken dat ze die pamfletten door moesten geven aan hun vrouwen. In dat pamflet was een oproep gedaan om op onze bijeenkomst te komen, die wij hadden georganiseerd. We waren op die bijeenkomst met 6 vrouwen en 2 hadden er afgebeld. Het was een begin.

We zijn toen rond de tafel gaan zitten en hebben ons afgevraagd of het voldoende was om pamfletten via de mannen te verspreiden. We zijn toen tot de konklusie gekomen dat we de vrouwen rechtstreeks zouden moeten benaderen. Daarom hebben we persberichten gestuurd naar alle dag- en weekbladen. Er is ook een persbericht gestuurd naar de Kabelkrant. De ervaring is dat veel vrouwen die aan hebben staan. We gaan met pamfletten en een intekenlijst naar de markt en proberen zo de vrouwen rechtstreeks te benaderen. We gaan binnenkort ook met pamfletten langs een paar vaste bedrijven en proberen mannen te over-

tuigen hun vrouwen te motiveren ook eens langs te komen.

Woensdag 11 februari organiseren we een OPEN AVOND waar we het eerste gedeelte informatief willen houden en de tweede helft met wat muziek en een drankje praten.

Deze avond is voor mannen en vrouwen. Wij hopen op deze manier vrouwen een lagere drempel te geven, omdat ze met hun mannen komen.

Verder hebben we kontakten gelegd met de Nederlandse Vrouwenbond, de Sugba en het Solidariteitscomité. Ondanks dat we met niet zo heel veel vrouwen zijn, gaan we door. We blijven proberen vrouwen te overtuigen van hun eigen belang bij deze strijd. Dat de vrouwen mee moeten strijden met hun mannen.

Er komen ook positieve ervaringen. Mannen spreken ons aan dat hun vrouwen wel geïnteresseerd zijn maar.... Wij vragen dan of we hun vrouw mogen bellen en dat helpt. Als je vrouwen rechtstreeks benadert, blijkt dat de beste methode. Verder zijn er delegaties geweest vanuit Duitsland, Antwerpen en Amsterdam. We hebben nu ook een stakerszender in de lucht, die ons op de hoogte houdt van het verloop van de staking."

Het adres van het buurthuis is:

ARENDE & ZEEMEEUW
 TEXELSESTRAAT 18
 TEL. 4815655

De standpunten en activiteiten van de Rode Morgen in de havenstaking

DE HAVENSTAKING KAN EEN KEERPUNT ZIJN

De overwinning in de haven is van lang voor de hele Nederlandse arbeidersklasse. De ondernemers hebben de afgelopen jaren landelijk een tensteeff ingezet dat gericht is op mindering van de arbeidsplaatsen. Flexibilisering van de arbeidsvoorwaarden. In veel sectoren is dat tensteeff succesvol geweest. De havenarbeiders zijn in de slag om dat tensteeff te keren. Een overwinning in de haven zal een krachtige stimulans voor andere sectoren zijn om bijvoorbeeld te volgen en het verloren terrein terug te winnen. De offensief van de havenondernemers is er bovendien op gericht één van de meest strijdbare sectoren in Nederland eronder te krijgen. De stukgoedwerkers te ontslaan en op een wig te drijven tussen de B'ers en mensen in vaste dienst. De aanval moet afgeslagen worden. De overwinning van de havenarbeiders betekent dat de haven als strijdbare sektor voor de Nederlandse arbeidersbeweging behouden blijft versterkt wordt.

STRIJDBARE KOMITEES AAN DE BASIS ORGANISEREN

De strijd kan alleen gewonnen worden als de ondernemers krachtig onder druk worden gezet. Die kracht is alleen te vinden bij de havenarbeiders zelf. Om de strijd te winnen moeten de mensen in de bedrijven maximaal gemobiliseerd worden. Daarvoor is organisatie en eenheid nodig. Organisatie van strijdkomitees in de bedrijven zelf, die het enthousiasme en de goede voorstellen omzetten in actie, en direkt gekontroleerd worden door de mensen van het bedrijf zelf. En daarvoor is eensgezindheid nodig over de eisen. Het enthousiasme en krachtige strijd verist dat de verslechtingen die de ondernemers willen, radikaal worden afgewezen, ook op het gebied van de flexibilisering. De Rode Morgen ondersteunt daarom de richting van aktiekomitees op de bedrijven, zoals bij de SHB is gebeurd. De kant van sommige bondsbestuurders wordt beweerd dat dat verdelheid zaait, of zelfs een 'coup' tekent.

Waarom vragen wij: is het organiseren van komitees waarin FNV'ers, B'ers en anderen samenwerken, verdelheid zaaien? Is het aktief bekijken van steeds meer arbeiders hun eigen staking verdeeldheid zaaien? Is het afwijzen van de versterkingseisen van de ondernemers verdelheid zaaien? De verdelheid wordt gezaaid door de voorstellen en initiatieven van

Al negen jaar is de havenkern van de GML/Rode Morgen aktief in de haven. De leden van de Rode Morgen hebben vanaf het begin van de staking op 19 januari aktief meegewerkt in de stakingskomitees. Buiten de haven zet de Rode Morgen zich in voor de organisatie van solidariteit. Bedrijfskernen werken aan solidariteitsverklaringen en zijn aktief in het organiseren van delegaties naar de haven. Leden en sympathisanten ondersteunen de activiteiten van solidariteitskomitees. Hieronder willen wij weergeven met welke standpunten wij dat doen en welke richting wij in de strijd voorstaan.

Ruim 50 mensen bezochten op 1 februari in Rotterdam de bijeenkomst van de Rode Morgen over de havenstaking. Onder hen havenarbeiders en havenarbeidersvrouwen uit Rotterdam en Antwerpen.

de basis afgehouden worden en als er wordt meegegaan met de eisen van de ondernemers om de arbeidsvoorwaarden te flexibiliseren. Daartegen ondersteunen wij in het bedrijf en in de bond het protest en de eisen van de basis. De bonden dienen zich te baseren op de belangen van de mensen en de praetjes van de havenondernemers over de onvermijdelijkheid van verslechteringen vierkant af te wijzen.

3. DE PARTIJ VERSTERKEN

Door sommige vakbondsbestuurders wordt beweerd dat de Rode Morgen niet 'realistisch' is, dat de Rode Morgen de arbeiders voor een politiek karretje wil spannen. Wij hebben voor de arbeiders nooit verhuuld wat onze bedoelingen en opvattingen zijn. We werken aan de opbouw van een nieuwe arbeiderspartij, omdat wij het socialisme willen. Wij zeggen: laat de feiten spreken. In de onderhandelingen in Den Haag wordt ervan uitgegaan dat Rotterdam beter met Antwerpen moet concurreren. Dat daarom flexibilisering nodig is. Dat is volgens de bondsbestuurders de enige realistische weg. In de tweede week van de staking brachten havenarbeiders uit Rotterdam een bezoek aan Antwerpen. Zij waren geschokt door de toestanden van de arbeiders daar. (zie het verslag op de bladzijde hiernaast) Met Antwerpen concurreren betekent je arbeidsvoorwaarden stap voor stap laten afbreken tot er niets meer van over is. Is dat realistisch? Twintig jaar geleden begon in de Rotterdamse haven de kontainerisatie. Met de winsten verkregen uit onze ar-

beid werden ECT en Unitcentre opgezet. De nieuwe technieken maken het mogelijk dat er veel meer geproduceerd wordt dan vroeger. Zij maken het mogelijk dat iedereen een behoorlijk inkomen heeft en een goed leven kan leiden. Maar in de huidige maatschappij vallen alle voordelen toe aan de ondernemers en verdwijnen de arbeiders in de bijstand. Daarom zeggen wij: de enige uitweg voor de arbeidersklasse is het socialisme. De grote bedrijven en banken in handen van de gemeenschap. Planning van de produktie in dienst van de vooruitgang van de werkers. Daarvoor is een socialistische maatschappij onder leiding van een socialistische staat nodig. Om dat doel te bereiken heeft de arbeidersklasse haar eigen politieke partij nodig, bestaande uit de meest aktieve en bewuste arbeiders van alle bedrijven. Een partij die werkt aan de eenheid van alle arbeiders tegen de kapitalistenklasse. Daaraan werkt de Rode Morgen ook in de huidige strijd, zonder tegen de arbeiders gerichte bijbedoelingen. We werken nu aan het tot stand brengen van brede eenheid aan de basis van FNV'ers, OVB'ers en anderen. Wij steunen de activiteiten van het vrouwenkomitee, omdat dat de staking veel sterker doet staan. Wij ijveren binnen de FNV voor meer democratie zodat de wil van de havenwerkers daar de boventoon gaat voeren. Wij werken mee aan de solidariteitsbeweging, zodat alle werkenden in Nederland de strijd in de haven zullen steunen als hun eigen strijd. De beste en meest effectieve manier om daaraan mee te werken is de partijopbouw te versterken.

vrouwen: strijdt mee

Onze mannen zijn nu al drie weken akties aan het voeren tegen de ontslagen en tegen de verslechteringen die de werkgevers willen doorvoeren. Dat ontslag betekent daar kunnen we ons allemaal wel het een en ander bij voorstellen: !!!, bijstand, de eindjes aan elkaar knopen, steeds lagere uitkeringen, geen (ander) werk in het vooruitzicht, en ga zo maar door.

Onze mensen hebben jarenlang hard gewerkt in de Rotterdamse haven. De havenbaronnen hebben daar veel mee verdiend..... en nu willen ze de havenwerkers een schep geven. De mensen die achter zouden blijven in de haven zijn ook niet veilig voor de werkgevers:

Want... naast de 350 ontslagen willen ze:

- . in de komende jaren nog veel meer havenwerkers ontslaan.
Als je nu niet aan de boert bent dan de volgende keer wel.
- . de roostervrije dagen willen ze verplicht aanwijzen.
- . de pensioenpremie meer door de arbeiders laten betalen i.p.v. door de werkgevers: dus na jaren ingeleverd te hebben, nu nog meer moeten inleveren.
Want vrouwen, wat vindt u ervan als je weer minder geldvangt?
Het leven is al zo duur. Als de werkgevers hun zin krijgen om de lonen weer te korten dan wordt het nog moeilijker.
Je sport of hobby's kun je dan wel afschrijven, zowel voor de man, vrouw of de kinderen.
Want laten we eerlijk wezen, we willen toch allemaal onze vrije tijd leuk besteden en een normale prak op ons bord.
En dat gaat allemaal niet meer als je de eindjes aan elkaar roet knopen.
- . flexibilisering: dat is een mooi woord voor zaken als...
"altijd inzetbaar zijn".
Wat moet je als vrouw, als je man iedere minuut van de dag klaar moet staan voor de baas?
Daar krijgt het gezin toch ook een klap van?
het gezinsleven wordt uit elkaar gerukt.
- . week-end kles: niet meer eenmaal in de drie weken een zaterdag, maar ook op zaterdagavond en op zondag, als het de baas uitkomt.
DIT WORDT VERPLICHT!
Eén van de vrouwen: /ls ik nou kijk naar mijn man, die doet veel aan sport in de week-enden dat kan hij dan wel vergeten als hij dag en nacht en in het week-end moet werken.

Het sociale leven in clubverband is dan ook afgelopen.
En als vrouw zie je de man nog heel weinig.

Staken is moeilijk, en kost natuurlijk geld... maar:
als de havenbaronnen nu winnen, als ze de strijd van de arbeiders kunnen
breken dan zijn de havenwerkers veelvrij verklaard, dan kunnen de werk-
gevers elk jaar, op elk moment alles waar onze mannen en wij ook! jaren-
lang voor hebben gevochten, stuk voor stuk weer afbreken.
DAT KUNNEN WE NIET AKSEPTEREN!
De werkgevers willen terug naar de jaren dertig, maar wij niet!!!

Dit zijn naast de ontslagen de verslechteringen die de werkgevers willen
doorvoeren.
De mannen pikken dit niet en voeren acties.
WIJ VROUWEN HOETEN DIE AKTIES ONDERSTEUNEN!!!
Zouden de vrouwen van werkgevers soms genoeg nemen met een eitje in plaats
van een biefstuk?
Nij toch niet! Wij willen ook op z'n tijd een biefstukje.

DUS VROUWEN KOMT ZOVEEL MOGELIJK EN HELP ONS HEE!!

Een aantal vrouwen van havenarbeiders hebben een vrouwenkomitee opgericht
die aan de strijd wil deelnemen. Maar ook informatie wil geven of het hoe
en waarom van de acties in de haven, en de gevolgen die er uit kunnen
voortvloeien.
Zij hebben ruimte beschikbaar gekregen in buurthuis Arend & Zeemeuw.
Daar worden gezamenlijk pamfletten gemaakt, spandoeken en borden.
Ook wordt er voor koffie gezorgd voor de stakers die daar bijelkaar
kunnen komen.

Er is nu ook een vrije stakerszender onder de naam radio stotertje op
golflengte 105.5
Daar wordt informatie gegeven over de voortgang van de acties.
Vrouwen luister mee, en kom ons steunen.

Iedere werkdag zijn daar vrouwen aanwezig van 8 uur 's morgens tot 10.00
uur 's middags.

AREND & ZEEMEEUW!
Texelsestraat 18
tel. 481.56.55

Je kunt ook bellen:
Joke Buytendijk halinka /ugustin
tel. 432.94.74 's avonds tel. 419.90.54

de strijd
gaat door

Wilt zijn de vrouwen van de stakers
die strijden met de mannen mee
want met 2's allen zijn we sterker
dan vrouwen doe toch met ons mee

LAAT JE NIET ONDERUFT HALEN!

uitgave: vrouwencomitee
havenarbeidersvrouwen
Rotterdam
26 februari 1987
prijs f0,50

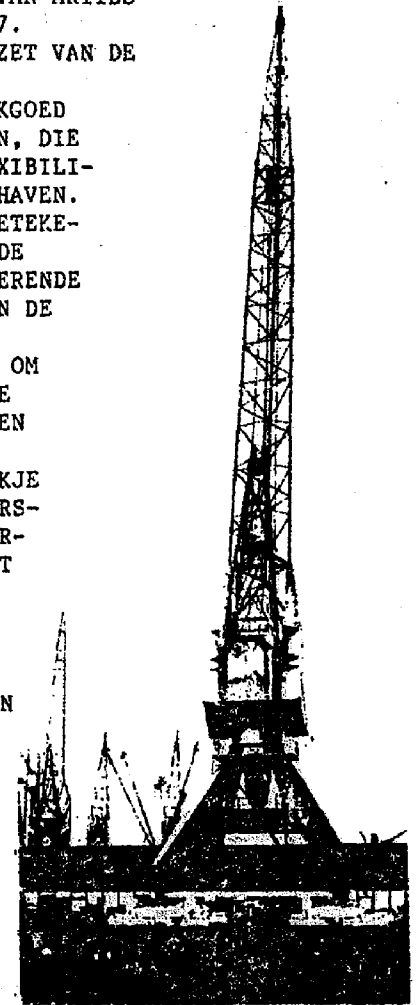
Laat je niet onderuit halen!

VOOR JULLIE LIGT EEN BOEKJE DAT IS SAMENGESTELD DOOR HET VROUWEN-KOMITEE VAN HAVENARBEIDERS-VROUWEN, IN DE ZESDE WEEK VAN AKTIES IN DE HAVENSTAKING VAN 1987. EEN STAKING, WAARVAN DE INZET VAN DE WERKGEVERS IS:

1. 350 ONTSLAGEN IN DE STUKGOED
2. TALLOZE VERSLECHTERINGEN, DIE SAMEN EEN VERGAANDE FLEXIBILISERING BETEKENEN IN DE HAVEN. DEZE VERSLECHTERINGEN BETEKENEN EEN FLINKE STAP IN DE RICHTING VAN DE MENSONTERENDE ARBEIDSSOMSTANDIGHEDEN IN DE ANTWERPSE HAVEN.

DIT BOEKJE IS SAMENGESTELD OM EEN BEELD TE KRIJGEN VAN DE BETEKENIS VAN DE MAATREGELEN VOOR ONS DAGELIJKS LEVEN. DAAROM LATEN WE IN DIT BOEKJE VERSCHILLENDE HAVENARBEIDERS-VROUWEN AAN HET WOORD, WAARVAN DE MAN ONTSLAGEN DREIGT TE WORDEN. VERDER HEBBEN WE MET EEN AANTAL VROUWEN EEN REIS GEMAAKT NAAR ANTWERPEN, OM MET EIGEN OGEN TE KUNNEN ZIENWAT DE FLEXIBILISERING IN DE PRAKTIJK GAAT BETEKENEN. IN DIT BOEKJE STAAT HIERVAN EEN VERSLAG.

IN 1985 SCHREVEN VROUWEN VAN FELSHAVENARBEIDERS HET VOLGENDE:

"Onder hen is een groeiende ongerustheid over de in gang gezette ontwikkelingen. Ontwikkelingen die niet tegengehouden kunnen - en niet tegengehouden moeten worden. Want het gaat inderdaad om de toekomst van 's werelds grootste haven. Maar dat wil niet zeggen dat die ontwikkeling ook ten koste moet gaan van mensen die Rotterdam groot hebben gemaakt. Zij willen niet op de schroothoop gegooid worden, omdat de ondernemers dat beter uitkomt. Die mensen willen werken. Tegen een behoorlijk loon. Wat de toekomst betreft.... de havenarbeiders hebben zelf ervaren dat er te lange dagen (en ook nachten) gemaakt worden. Als de techniek vooruit gaat moet er dus korter gewerkt worden. Iedere man die nu tegen de 55 loopt weet dat nu uittreden de mogelijkheid geeft om nog iets van je leven te maken. Maar.... dat geld ook voor jongeren.

Wanneer de technische vooruitgang straks gestalte krijgt in de haven, zouden dan de mensen die die ontwikkeling mogelijk hebben gemaakt daarvan niet het voordeel hebben? Waarom zouden juist zij het gelag moeten betalen?

Het gaat dus goed in de Rotterdamse haven. Er moet geïnvesteerd, geherstructureerd, gekomputeriseerd, geflexibiliseerd worden, dat zeggen de ondernemers."

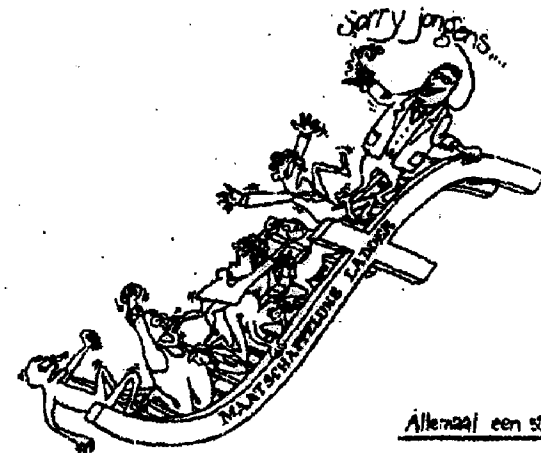
"Het principe-akkoord van van der Louw belooft dat er tot 1990 geen man gedwongen de havenpoort uitgaat...."

WE BEDANKEN OP DEZE PLAATS ALLE VROUWEN DIE AAN DE TOT STAND KOMING VAN DIT BOEKJE HEBBEN MEEGEWERKT. HUN ERVARINGEN EN HUN INZET ZULLEN ONS EN ALLE MENSEN DIE DIT BOEKJE LEZEN, EEN EKSTRA STIMULANS GEVEN OM DOOR TE GAAN MET DEZE STRIJD TEGEN PLANNEN VAN DE HAVENBAZEN EN DE REST VAN ONDERNEMEND NEDERLAND OM ONS TERUG TE DUWEN IN DE SITUATIE VAN DERTIG JAAR GELEDEN.

HETTY

"Als mijn man staakt dan doet hij dat niet voor de lol, maar voor zichzelf, voor zijn gezin en voor zijn kollega's."

Ton werkt bij de SHB, hij werkt al 15 jaar in de haven als stuwder. Sinds ik ben gaan werken, een paar uurtjes enkele avonden in de week, is ie expres uit de avonddienst gegaan; ook omdat hij er toch al een hekel aan had natuurlijk. Ik vind het niks wat de werkgevers nou voorstellen, dan m'n man de avond en de nacht zou moeten gaan lopen, en dat verplicht! Je moet je voorstellen dat je bij ons in huis overdag helemaal niet kan slapen. Het is allemaal gelijkvloers, je kan de kinderen -we hebben er twee- kwelijk een pleister op de mond plakken. Het is ook niet alleen het huis, maar bij ons achter waar de slaapkamer is, daar is zo'n plein waar ze basketballen, dan hoor je de hele tijd zo'n gebonk -daar zijn die kinderen altijd aan het spelen. En dan zijn voetballen: dinsdagavonds traint hij. Dat kan dan vaak niet en als hij dan ook nog 's zondags moet gaan werken, dan kan hij dat voetballen helemaal wel vergeten. Ton wordt er niet alleen de dupe van maar wij allemaal, als hij 's nachts en in het weekend zou moeten gaan werken. Ik kan niet meer werken, mijn moeder vindt

Allemaal een stapje terug...

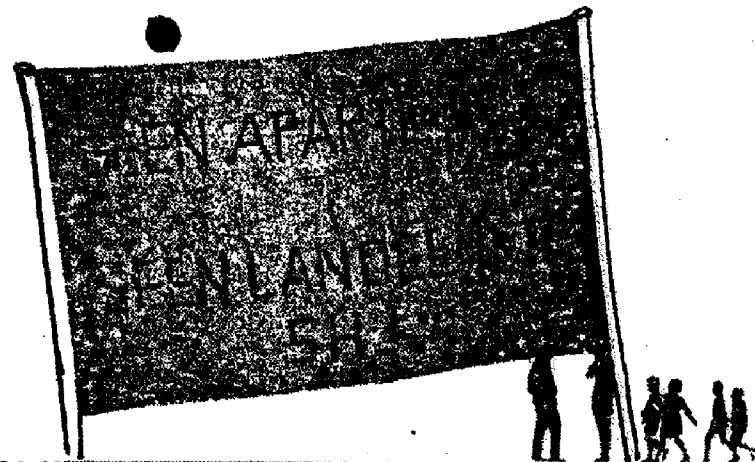
het wel leuk om een keertje op te passen, maar niet elke keer natuurlijk; de kinderen moeten hun mond houden en er zouden dagen zijn dat hij ze helemaal niet ziet! Plus het onregelmatige eten, er zullen wel mensen zijn die eraan gewend zijn, maar ik niet en ik zou het niet graag willen ook.

Wat ik maandag heb gezien in Antwerpen, dat zou ik verschrikkelijk vinden als dat hier ook zou gebeuren. Als het ware zijn die mensen werkeloos en je mag blij zijn als je dan af en toe werk krijgt, een dagje. Ik vind het dus goed dat er acties tegen al die verslechteringen worden gevoerd, want ik wil ook niet dat onze mannen ontslagen worden. Ik vind het goed dat ze staken in het belang van hun gezin en in het belang van hun kollega's.

**VROUWEN
STEUN
DE
HAVEN-
STAKERS!**

Daarom werk ik ook mee in het vrouwenkomitee, want als je achter je man staat dan moet je zelf ook meedoen met acties. Het is wel druk met kinderen en je huishouden, maar je leert er veel van en het is nodig. Ik had nooit gedacht dat ik al die dingen zou kunnen doen: pamfletten uitdelen in de haven, interviews voor de radio en de stadstelevisie enz.

TINY

Mijn man werkt bij de SHB als kraanmachinist, al van 1959. Hij is 51 jaar.

Mijn man denkt niet dat hij dit jaar ontslagen wordt maar hij heeft zijn leeftijd niet mee.

Je rekent er ergens op dat hij toch tot z'n 57½ jaar zou kunnen blijven werken, dat zou over ruim 6 jaar zijn maar of hij inderdaad nog zo lang zou kunnen blijven werken.... Je had in die tijd natuurlijk gedacht om nog even wat te kunnen opbouwen.

We hebben twee zoons die we hebben laten studeren tot ze 24 en 25 jaar waren. Daar hebben we ons veel voor ontzegd, maar daar hebben we helemaal geen spijt van hoor. Ze zijn nu 1½ jaar het huis uit, en nu begin je de boel wat op te knappen en je denkt wat gezellige dingen te kunnen gaan doen zoals eens een keertje naar de film en een keer naar een goed concert, wat langer op vakantie, maar dat zie je nu allemaal de boot ingaan.

Sparen zijn we ook nog niet aan toe gekomen en we dachten dat we daar de tijd nog wel voor hadden.

Nu hebben we geen kinderen meer thuis dus dan zegt men dat het niet uitmaakt of je man in het week-end moet werken. Veel van ons sociale leven speelt zich af in het week-end, want de kinderen werken door de weeks en contact is dan alleen mogelijk in het week-end ook omdat één van de kinderen ver weg woont zodat je niet even 's avonds op bezoek kunt gaan.

ANTWERPEN: GEEN VOORBEELD

MAAR SCHRIKBEELD !!

Als vrouw van een havenarbeider ben ik samen met nog wat andere vrouwen naar de Antwerpse haven geweest om te zien hoe Belgische havenarbeiders te werk worden gesteld.

Ik ben daar naar toe gegaan met de verwachting dat we wat begrip en solidariteit konden vragen voor de akties in de Rotterdamse haven, die al ruim 5 weken bezig waren. Ik was wel een beetje op de hoogte van de Antwerpse tewerkstelling door verhalen van mannen die al reeds eerder daar geweest waren. Ik denk dat ik me onvoldoende gerealistiseerd heb wat die verhalen betekende.

Ik kwam dus aan bij het "kot" zo wordt de hal genoemd waar de arbeiders zich moeten melden, en zag een flink aantal mannen buiten op straat in groepjes met elkaar staan praten.

Wij zijn toen begonnen met pamfletten uit te delen, waarin vermeld stond wie wij waren en waarom wij in Antwerpen kwamen kijken.

Veel arbeiders hadden al wel van de akties in Rotterdam gehoord maar dan hoofdzakelijk door te kijken naar de Nederlandse televisie, toch wisten ze vaak niet precies waar de akties om gingen.

Wij zijn toen naar binnen gegaan, en werden een beetje overweldigd door de grote van de hal. Het heeft wel iets weg van een veehal. Vanaf een verhoging wordt dan door een aantal voormannen het werk verdeeld aan mannen die zich gemeld hebben voor werk. Alles bij elkaar duurde het misschien een minuut of twee toen was het voorbij. Achteraf bleek dat buiten al beslist was wie er aan het werk mochten die dag.

Binnen was dus maar een formaliteit.

Na een aantal gesprekken gevoerd te hebben met die arbeiders begon ik mezelf langzamerhand af te vragen waarom ik daar was, want.....

* Als je hoort dat mannen vanaf januari maar 1 of 2 of zelfs helemaal geen dagen gewerkt hebben, maar daar

tegenover staat dat er ploegen zijn die 2 diensten op één dag draaien...

wie ben ik dan om solidariteit te vragen?

- * Als je hoort dat mannen niet durven te spreken omdat er dan strafmaatregelen tegen je genomen wordt... wat leef ik dan nog in een democratisch land!
- * Als je hoort dat de vakbond wel toezegt schepen te boycotten, maar de arbeiders op de werkvloer weten van niets... wie ben ik dan om die boycot af te dwingen?
- * Als je ziet en hoort hoe groot de verdeeldheid is tussen de arbeiders, hoe groot ook de verschillen zijn in behandeling van die mensen t.a.v. het werk... dan springen de tranen in je ogen.

Dan ben ik blij dat er in de Rotterdamse haven nog solidariteit is. Dat mensen nog willen knokken voor elkaar.

Voor mij is het in ieder geval nog duidelijker geworden waar onze mannen tegen vechten.

Ik ben misschien wat te optimistisch geweest wat betreft de verwachtingen die ik hoopte te krijgen!

Ik ben bedroefd over de Antwerpse werkomstandigheden, maar ik ben niet verslagen!!

Ik zou een ieder die dit boekje leest willen oproepen, om zo mogelijk actief deel te nemen aan de strijd die gevoerd wordt.

Om in ieder geval solidair te zijn, daarmee ondersteunt u de akties.

De ontslagen en de verslechteringen die werkgevers willen doorvoeren moeten tegengehouden worden.

Wij willen niet terug naar de jaren '30.

U TOCH OOK NIET ?

J O K E

JANY

"'s Nachts werken, dat zie ik ook niet zitten. Ik heb liever een warm iemand naast me, dan alleen een koud bed."

Fred werkt bij de SHB als controleur.

Ik denk niet dat Fred dit jaar ontslagen wordt maar dat zou volgend jaar wel kunnen gebeuren. Ze willen er toch zo'n 8 á 900 honderd man uit hebben.

Ik zou het niets vinden als Fred in het week-end moest gaan werken, op zaterdag of zondag gaat ie korfballen en hij zit 's zaterdags met z'n muziek. Dat kan ie natuurlijk wel vergeten als ie in het week-end moet gaan werken.

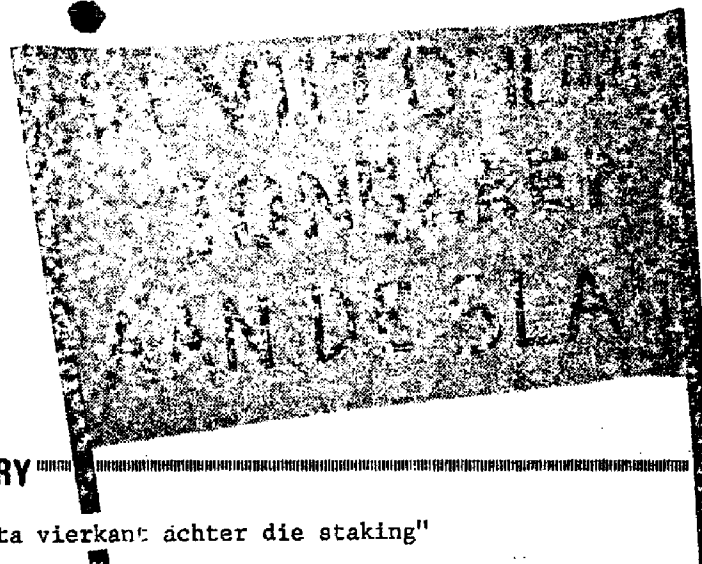
Voor mezelf vind ik het ook niets, want in de week-ends trekken we altijd samen op dan gaan we overal naar toe.

En nou komen m'n kinderen één keer in de veertien dagen en dan is het ook niet leuk als ze alleen mij zien; ze willen hem ook graag zien. De kinderen moeten natuurlijk ook weten dat de moeder met Fred getrouwd is. Ze moeten 'm ook leren kennen.

Die tijd voor tijd regeling vind ik bezopen. Als hij op zondag moet werken en hij krijgt er voor betaald dat is dan nog wel het minste; maar als hij dan werkt en de baas bepaalt dan wanneer hij een vrije dag op mag nemen; dat is natuurlijk het achterlijkste wat er is.

's nachts werken dat zie ik ook niet zitten. Ik heb liever een warm iemand naast me dan alleen een koud bed.

HET VROUWENTEAM TEGEN HET HAVENREGIEM

FLORY

"Ik sta vierkant achter die staking"

Hans werkt al vanaf 1972 in de haven. Hij heeft nooit ander werk gedaan dan havenwerk, hij is stuwor. Ik sta vierkant achter de staking, maar het is jammer dat het zover moest komen.

Mijn man vermoedt dat ie niet ontslagen zal worden maar je weet maar nooit, als het dit jaar niet is dan misschien wel het volgend jaar. Dit is niet de eerste keer dat er akties zijn tegen ontslagen en het zal ook wel niet de laatste keer zijn.

Wij hebben geen kinderen en ik werk dus is het voor ons niet zo erg dat we minder geld krijgen als we staken, maar voor andere gezinnen ligt dat misschien moeilijker.

Het is goed dat de bond de staking steunt maar dan moeten ze wel wat eerder uitbetalen!

Inmiddels zijn de akties 6 weken bezig maar er is nog geen stakingsuitkering geweest.

Mijn man vindt het verschrikkelijk als ie 's nachts moet gaan werken. Maar die zondag dat vind ik pas verschrikkelijk, dat is de enige dag dat we samen zijn.

Een paar jaar geleden heeft ie ingeleverd voor die rooster dagen, ik vind het gewoon te gek dat de baas nu wil gaan bepalen wanneer Hans die dagen op mag nemen.

Hij heeft die dagen zelf betaald!

JEANET

"Je raakt natuurlijk wel een stukje vrijheid kwijt"

Mijn man werkt nu 8 jaar in de haven als stuurman.
Op het moment dat ik hoorde dat er ontslagen zouden gaan vallen in de haven schrok ik me verrot.
Ik wist wel dat het aan het rommelen was in de haven, maar je denkt natuurlijk niet meteen aan ontslagen.
Bram en ik kunnen het hardstikke goed met elkaar vinden maar ik moet er niet aan denken dat ie iedere dag de hele dag thuis is. Maar dat geldt waarschijnlijk voor elke vrouw.
Je raakt natuurlijk wel een stukje vrijheid kwijt.
En over die continuïteit vind het al niet prettig dat ie de avond werkt, dan lig ik al te wachten tot ie thuis is, hoe moet het dan straks als hij 's nachts zou moeten gaan werken?

VROUWEN STRIJDT MEE

MONIQUE

Ik ben 24 jaar en m'n man is 26. Hij werkt 7½ jaar bij Multi-Terminals als stuurman-controleur.
Het is wel nodig dat er gestaakt wordt, maar het is natuurlijk niet leuk. Het kost veel geld en m'n man komt op de meest onverwachte momenten thuis.
We hebben een zomerhuisje en als m'n man altijd beschikbaar moet zijn dan hebben we daar ook niets meer aan. Dan kunnen we er niet meer heen.
Als hij nachtdienst moet lopen dan gaat hij naar bed als ik opsta, hij mist dan een hoop van de opvoeding van zijn dochter.
En ik vind het niets aan 's nachts alleen te zijn.

NANNY

"Knokken is noodzaak"

Ik ben in 1983 met Frits getrouwd, hij is 41 jaar en ik ben 33. We hebben een gezin met drie kinderen, van 20, 16 en 12 jaar. De oudste werkt. Ik hou van de regelmaat waarin we leven; 's morgens sta ik altijd gelijk met mijn man op, om 6 uur, dan doe ik mijn eigen huishouden, ik maak brood klaar voor de kinderen en ik ga zelf om 9 uur beginnen als huishoudelijke hulp bij mensen die dat zelf niet meer kunnen, dan ben ik om twaalf uur weer thuis en dan ga ik boodschappen doen of iets voor mezelf, voordat ik eten ga koken. Is Frits nu thuis, heeft hij stempelen of roosteren, dan pas ik mezelf meestal daar aan aan, maar dat is wel zo af en toe te doen, maar altijd? Ik zou het helemaal niet prettig vinden als mijn man werkloos zou worden. Hij zou zich vervelen. Hij rekent op gezelligheid met mij, lekker wandelen, winkelen. Komt ie in de WW, dan betekent dat minder geld ook, en een hele andere indeling van je leven. Ik ben daar gewoon bang voor. Ik weet natuurlijk niet of hij bij die 350 ontslagen zou zitten. Hij heeft altijd hard gewerkt, hij heeft 25 dienstjaren, maar die tellen niet allemaal, omdat hij er 8 jaar geleden enkele maanden tussenuit is geweest vanwege gezinsomstandigheden. Normaal krijg je bij 25 jaar werken een bepaald bedrag. Nou mag je blij zijn als je niet wordt afgedankt. Dat de mannen en wij vrouwen knokken tegen die ontslagen, dat is goed, dat is een noodzaak.

Daarom probeer ik in het werk van het vrouwenkomitee zoveel mogelijk tijd te steken, naast werk en huishouden. Het contact met de andere vrouwen is me vanaf het begin afaan goed bevallen, je leert ook veel van de acties en je doet dingen die je nog nooit hebt gedaan. De eerste keer dat we pamfletten uit gingen delen, stond ik te trillen op mijn benen, maar het was eigenlijk helemaal niet moeilijk.

JANNIE

Mijn man werkt al acht jaar bij Multi-Terminals, als monteur technische dienst.

Die staking vind ik een goede zaak, die vind ik nodig. Het is de manier om naar voren te brengen dat we het niet eens zijn met die ontslagen.

We zijn er iedere dag mee bezig: 's morgens vroeg doen we gelijk de radio aan om te horen waar ze staken en hoe het allemaal verder gaat.

Ontslag is natuurlijk niet leuk, er wordt wel gezegd dat er op het bedrijf een andere baan voor 'm wordt gezocht, maar of dat waar is moeten we nog maar afwachten.

Wij zijn pas verhuisd naar een nieuw huis, maar als ie ontslagen wordt, dan wordt het waarschijnlijk weer te duur voor ons, dan moeten we er weer uit, iets goedkopers zoeken.

De continu die ze voorstellen dat vind ik KNAF WAARDELOOS.

Want m'n man moet dan ook werken als ons zoontje Sander vrij is van school, je ziet elkaar dan amper.

Voor mezelf is het ook erg lastig, je moet overal rekening mee houden.

HAVEN
VROUWEN

DE STRIJD

GAAT DOOR!!

kontaktdres:
vrouwenkomitee havenarbeiders-
vrouwen Rotterdam
Arend & Zeemeuw
Texelgestraat 18
tel: 010 - 4815655
open van 8.00 uur tot 15.00 uur
tel 's avonds:
Joke: 4329474
Halinka: 4199054

rode morgen

Uitgave Havenkern GML
Brede Hilledijk 87 a
010 - 419 90 45
10-2-1987

WAAR ZIJN WE NOU MEE DEZIG ?

Ruim drie weken gezamenlijke strijd hebben de eenheid onder de havenwerkers laten zien en hun vastbeslotenheid om deze staking tot een goed resultaat te brengen. De ontslagplannen en flexibiliseringseisen van de SVZ diepen in de vuilnisbak te verdwijnen.

Kunnen de havenarbeiders rekenen op ondersteuning van de minister van sociale zaken?

Dat geloof je toch zelf niet.

De pluk-je-kaal regering Lubbers ondersteunt alleen het groot-kapitaal, met miljarden van onze belastingcenten. Het ministerie van sociale zaken heeft met de afbraak van het sociale zekerheids stelsel haar ware gezicht al voldoende getoond.

Waarover wordt vandaag dan onderhandeld?

In de commissie Van der Louw komen alleen de werkgevers-eisen op tafel, zoals:
.Landelijke SHB, heeft als gevolg een aparte SHB-CAO, los van de vasten/ Dalende werkgelegenheid. Immers, als havenwerkers van de Rotterdamse haven in andere havens gaan werken, kunnen de kollega's van die andere havens ook naar Rotterdam. Gevolg: minder mensen nodig/Loonafbraak. Andere havens vinden de SHB te duur/ Afbraak ploegensterkte/ Meer kombi-functies/ Flexibele inzet.

.'Studie' naar een volcontinu-dienst.

.'Scholingsplan', waarmee je geschoold wordt voor "taakverruiming"=kombi-functies.

.'Vrijwillig weekend-werk tijd voor tijd': kijk naar de SVZ-plannen om weekend-werk op zaterdag en zondag te verplichten. Een paar miljoen extra in de zakken van het baassie.

.'Een 57+ regeling voor 57+ minder', of de mensen moeten een half jaar langer werken. Over het aannemen van jongeren wordt niet gesproken.

.'Verruiming beschikbaarstelling SHB': de SVZ wil SHB-ers de hele dag naast de telefoon hebben.

.'Aanpassing roostersysteem' = aanwijzen van (een deel van de) rooster vrije dagen door de baas. Maar we een jaar geleden voor gestaakt hebben, zouden we in deze staking weer uit handen moeten geven.

Het totaal aan werkgevers-eisen, voorgesteld door Sociale Zaken, zou de havenbedrijven dit jaar ruim 21 miljoen gulden opleveren. En de flexibilisering een heel eind doordrijven.

En nog kunnen de havenbedrijven van de gelchonger niet slapen. Bij toegevingen willen ze de duimschroeven nog harder aandraaien.

Moet dat het resultaat van de staking zijn?

Nee, natuurlijk niet. Toegeven aan de SVZ-chantage betekent volgend jaar of eerder weer in dezelfde situatie verzeilen.

Voor verslechteringen hoef je niet te vechten. Verworvenheden uit handen geven gebeurt zonder strijd. Dat hebben de havenwerkers de afgelopen jaren gemerkt, toen zo'n f4.000,- is ingeleverd 'in ruil' voor werkgelegenheidsgaranties die niets waard bleken.

Een kompromis kan alleen tot stand komen als de belangen van de havenarbeiders tot uitgangspunt worden genomen en niet de bedrijfsrendementen en de concurrentiepositie.

Z.O.Z.

Maar kunnen de havenwerkers op vertrouwen?

Op hun eigen kracht en op de steun van arbeiders van andere sectoren en bedrijven buiten de haven. Daar is hetzelfde aan de hand. Flexibilisering om de loonkosten te drukken, ontslagen en mensen die er in het bedrijf moeten gaan werken met een 2e-rangs contract. Een overwinning in de haven zal voor hen een stimulans zijn en opbouw tegen de flexibilisering in het geheel te komen.

De havenarbeiders kunnen de overwinning behalen, ontslagen en flexibilisering tegenhouden, als de strijd op de bedrijven en de discussie op de bedrijven zelf georganiseerd wordt in stakingscomitees per bedrijf.

De actiebereidheid en de strijd zijn sterk genoeg om ervoor te zorgen dat op basis van de belangen van de havenarbeiders onderhandeld wordt. En dat moet binnen de bond ook duidelijk worden gemaakt.

GEEN ONTSLAGEN

MAAR DOEK GEEN FLEXIBILISERING

EÉN DAG, ZONDER LANDELIJKE SM

GOEDEREN VRIJWILLIG ERUIT, JONGEREN ERIN

VERBETERING PLOEGENSTERKTE

5 SNIPPERDAGEN ERUIT

WAT DOET DE SML/RODE MORGEN

De Rode Morgen werkt aan de opbouw van een nieuwe arbeiderspartij. Waarom?

In de huidige maatschappij hebben de ondernemers de macht. Zij vechten hun concurrentie uit over onze ruggen. Met Antwerpen concurreren tot er niets meer van onze arbeidsvoorwaarden over is.

In de huidige maatschappij wordt de techniek niet gebruikt om de positie van de arbeiders te verbeteren, maar om die positie te verslechteren.

Zij de containerterminalen en de winsten, wij de zok.

Hij zeggen: de enige uitweg voor de arbeidersklasse is het socialisme.

De grote bedrijven en banken in handen van de gemeenschap. Planning van de productie in dienst van de vooruitgang van de werkers.

Daarvoor is een socialistische maatschappij onder leiding van een socialistische staat nodig. Om dat doel te bereiken heeft de arbeidersklasse haar eigen politieke partij nodig, bestaande uit de meest actieve en bewuste arbeiders van alle bedrijven. Een partij die werkt aan de eenheid van alle arbeiders tegen de kapitalistenklasse.

Daaraan werkt de Rode Morgen, ook in de haven.

Hij steunen de activiteiten van de stakingscomitees aan de basis van F.W.-ers, D.W.-ers en anderen. Zo wordt de eenheid tot stand gebracht en wordt het een actieve staking onder controle van de havenwerkers zelf.

Hij steunen de activiteiten van het Vrouwencomitee. Als de vrouwen actief meewerken, verdubbelt onze kracht.

Hij ijveren binnen de F.W. voor meer democratie zodat de wil van de havenarbeiders daar de boventoon gaat voeren.

Hij werken mee aan de solidariteitsbeweging, zodat alle werkenden in Nederland gaan beseffen dat de strijd in de haven een strijd is die voor iedere arbeider van belang is.

Voor meer informatie: SML/Rode Morgen, Greda Hilledijk 37a Rotterdam.

ANTWERPEN:

GEEN VOORBEELD

De zesde week van de akties in de Rotterdamse haven is ingegaan.
Een periode van strijd en volharding.

NOG IS DE STRIJD NIET BESLECHT !!!

De ontslagen liggen nog steeds op tafel. De onderhandelingen zijn wel aan de gang maar ook de verslechtingen staan nog overeind.

Verslechtingen zoals:

- verplichte week-end kloos
- aanwijzen roostervrije dagen
- de hele dag bestelbaar zijn, wachten of je nog aan het werk mag, flexibel

De vrouwen van het vrouwenkomitee Rotterdamse havenarbeiders hebben nu zelf ervaren wat bovengenoemde verslechtingen voor de Rotterdamse haven betekenen. Want afgelopen Maandag 23 februari zijn 12 vrouwen en 23 mannen gezamenlijk naar de Antwerpse haven geweest.

Zij hebben daar gezien wat het betekent om altijd inzetbaar te zijn. Antwerpse havenarbeiders zijn verplicht zich iedere dag te melden in het "kot" dat is een hele grote overdekte hal waar zo'n paar honderd arbeiders zich aanmelden voor werk, ze worden dan vanaf een verhoging door een aantal voormannen ofwel "keurmeesters" gekeurd die dan bepalen of je goed genoeg bevonden wordt om te werken.

De Antwerpse havenarbeiders willen wel werken maar worden als "slachtvee" afgekeurd. Officieel lopen deze mannen in de WW maar zij moeten zich iedere dag persoonlijk melden om te kijken of ze voor een dag aan het werk mogen. Doen ze dit niet dan kun je rekenen op straf maatregelen.

DAT IS FLEXIBEL ZIJN ZEGGEN WERKGEVERS.

DAT IS SLAVENARBEID ZEGGEN WIJ!!!

Het is onmenselijk wat er Antwerpen gebeurt, dit bestond 30 jaar geleden in Rotterdam ook. Hier is 30 jaar lang gestreden voor goede arbeidsvoorwaarden. De situatie die er nu is, is mede dank zij die strijd ontstaan.

DIT KAN EN MAG NIET TERUGEDRAID WORDEN!!

Miljoenen winsten zijn er gemaakt door de concerns, alleen het stukgoed zou verlies geleden hebben.

Maar is het niet zo dat RIJKE MOEDERS HUN ARMLASTIGE DOCHTERS behoren te helpen? Die dochters hebben destijds toch ook miljoenen aan hun moeders gegeven om bij te dragen aan de technologische ontwikkelingen?

Daarom zijn wij vrouwen nu nog meer gemotiveerd om de strijd van onze mannen te ondersteunen.

* Het zijn onze mannen die jaren lang hard hebben gewerkt zodat die concerns

MAAR SCHRIKBEELD

winsten konden maken.

* Het zijn onze mannen die de haven hebben gemaakt tot wat het nu is:
de grootste haven ter wereld.

* Het zijn onze mannen die nu ook als "slachtvee" behandeld dreigen te worden.

Daarom roepen wij iedereen op om solidair te zijn met de akties in de haven.

Inmiddels is ook het boekje klaar dat het vrouwenkomitee gemaakt heeft n.a.v.
het dreigende ontslag en de verslechteringen.

In het boekje staan een aantal interview's met vrouwen waarvan de man al reeds
werkloos is en van vrouwen waarvan de man misschien bij degene hoort die ont-
slagen worden.

Ook staat er een verslag in van de reis naar Antwerpen.

Het boekje is te verkrijgen bij het vrouwenkomitee voor de prijs van f. 0,50.

Luistert u ook al naar de Havenstakers radio?

Iedere werkdag van 's morgens 6 uur tot half 8 en 's middags van 4 uur tot
half 6. Op de FM band 102.5.

Het adres van het vrouwenkomitee is : Arend & Zeemeeuw
 Texelsestraat 18
 Tel. 481.56.55
 open van 8 uur 's morgens tot 4 uur 's middags

Kom eens langs of bel ons op.

Wat staat er verder nog op het programma?

- maandag 2 maart om 9.15 vergadering van het vrouwenkomitee, daar worden de akties besproken.
- dinsdag 3 maart is er een demonstratie voor het stadhuis
- zaterdag 7 maart gaat het vrouwenkomitee naar de internationale vrouwendag in Brussel.
- Op zaterdag en woensdag middag worden er pamfletten uitgedeeld op de markt Afrikaanderplein.

LUISTER NAAR RADIO HAVENSTAKING

ELKE DAG VAN MAANDAG TOT EN MET VRIJDAG ZENDT DE
VRIJE STAKERSRADIO UIT VAN 06.00 tot 07.00 uur
EN VAN 16.00 tot 17.30 uur
RADIO HAVENSTAKING WIL DE STRIJD VAN DE HAVENARBEIDERS
ONDERSTEUNEN. DE PROGRAMMA'S VAN RADIO HAVENSTAKING ZIJN
PROGRAMMA'S VAN, VOOR, EN DOOR HAVENARBEIDERS EN ANDEREN
DIE SOLIDAIR ZIJN MET DE HAVENSTAKING.
WE ZENDEN REPORTAGES, AKTUALITEITEN, INTERVIEWS AFGEWIS-
SELD MET GOEDE MUZIEK UIT.
WE ZONDEN OOK AL REPORTAGES UIT DE HAVENS VAN AMSTERDAM,
TERNEUZEN, MLISSINGEN EN ANTWERPEN UIT.

RADIO HAVENSTAKING 102 mhz FM 06.00-07.30 uur.

16.00 tot 17.30 uur RADIO HAVENSTAKING 102 mhz FM

DE WIL MEEHELPEM MET RADIO HAVENSTAKING
DIE IETS WIL MELDEN OVER DE HAVENSTAKING
DIE WIL REAGEREN OP ONZE PROGRAMMA'S

KAN OPBELLEN NAAR : 4304194
TUSSEN 05.00 EN 07.30 UUR EN
TUSSEN 16.00 EN 17.30 UUR.

GEMEENTEBESTUUR

LAAT ONS NIET STIKKEN!!!

Al 7 weken worden er aktes gevoerd in de Rotterdamse haven!!

Op maandag 9 maart gaan wij, vrouwen van havenarbeiders naar het stadhuis. Wij gaan daar naar toe om wethouder Ben Dunnen op zijn verantwoordelijkheden te wijzen.

MAANDAG 9 MAART A.S. OM 2 OOR 'S MIDNACHTS.

Ben Dunnen is lid van de Partij van de Arbeid, een partij die zegt voor de arbeiders op te komen, wil geen stelling nemen in het conflict in de haven. MAAR DOET HIJ DAT OOK NIET???

- * De gemeente pompt jaarlijks miljoenen in de haven. In wie z'n belang wordt dat geld benut? NIET in het belang van de arbeiders, die met hun werk het geld verdienen dat de havenbaronnen uitgeven. De arbeiders en hun gezinnen hebben de laatste jaren veel geld ingeleverd voor arbeidsplaatsen, maar er is geen man of vrouw meer aangenomen in het stukgoed!! Er moeten volgens de werkgevers alleen maar mensen uit...
- * De gemeente maakt veel reclame voor de haven van Rotterdam. Maar niet voor de havenarbeiders, die met hun vaders en grootvaders die haven tot de grootste haven van de wereld hebben gemaakt. Zij kunnen een doodschop krijgen...

VOOR WIE IS DIE HAVEN ER EIGENLIJK?

Voor de werkgevers?
Voor het gemeentebestuur?

OF VOOR ONS, DE BEVOLKING, DE HAVEN- EN ANDERE ARBEIDERS!!!

- Den Dunnen zegt: "Ik kan het beleid van de concerns niet bepalen". Nou: WIJ kunnen niet accepteren dat het beleid van de gemeente door de concerns wordt bepaald!!

Wij verlangen van het gemeentebestuur dat ze zich achter de eisen van de havenwerkers stelt!!

GEMEENTEBESTUUR LAAT ONS NIET STIKKEN!!

GEEN GELD NAAR DE BEDRIJVEN

GARANTIE VOOR WERK VOOROP!!!

Kontaktadres: Arend & Zeemeeuw
Texelsestraat 18
tel. nr: 4815655

Open van: 8.00 uur - 15.00 uur door de week
's avonds: 4329474 (Joke) 4199054 (Halinka)

VROUWEN KOM NAAR

HET STADHUIS!

HAVENVROUWEN

DE STRIJD GAAT DOOR!!

Komt allen naar de Arend & Zeemeeuw om te bespreken hoe wij de akties akties het beste kunnen ondersteunen.

Daarom houden wij een OPEN AVOND op:

WOENSDAG 11 FEBRUARI a.s.

om 20.00 uur in de Arend & Zeemeeuw, Texelsestraat 18

De eerste helft van de avond wordt gevuld met informatie over de strijd in de haven door havenwerkers en vrouwen van het vrouwenkomitee, en diskussies.

De tweede helft van de avond is er een optreden van Freddy McLane, hij zingt wat stakingsliederen en mede zijn eigen repertoire.

KOMT ALLEN!!! DE TOEGANG IS GRATIS:

Deze avond wordt georganiseerd door het vrouwenkomitee van de havenarbeiders.

Het vrouwenkomitee heeft als doel alle vrouwen te informeren over het hoe en waarom van de akties in de haven, en met name.... over het eigenbelang van de vrouwen, wat gebeurt er als je man in de WW komt, wat betekent flexibilisering voor het gezin?

Wij zijn dagelijks aanwezig van 8 uur 's morgens tot 16.00 uur 's middags, in de Arend & Zeemeeuw, Texelsestraat 18.

Je kunt daar overdag altijd langskomen of bellen voor meer informatie.

Vrouwenkomitee
p/a texelsestraat 18
tel. 481.56.55

's avonds
Joke Buytendijk
tel. 432.94.74

of
Halinka Augustin
tel. 419.90.54

rode morgen

Uitgave Havenkern
GML/Rode Morgen
Br. Hilledijk 67a
Rotterdam
010-4199054

WIE DEELT DE KLAPPEN UIT: DE SVZ OF WIJ ??

Geef een hongerige tijger een stuk vlees.
Hij krijgt de smaak te pakken.
Geef hem nog een stuk vlees.
Hij wordt agressief.
Geef hem nog een stuk vlees.
Hij wil je opvreten.

Al die stukken vlees zijn in de afgelopen weken aan de SVZ weggegeven.
Want wat gebeurde er tijdens de onderhandelingen?

De landelijke SHB werd op een schaalte aan de SVZ aangeboden.
De roostervrije dagen mochten voor een deel worden aangewezen.
Enzovoorts.

En de tijger werd agressiever.
Nu wil Zeebregts alles: vooroorlogse toestanden.
Konklusie: het pad van toegevingen blijkt dood te lopen.
Het weggeven van onze verworvenheden tijdens onderhandelingen maakt de
SVZ alleen maar inhaliger.

WAT MOETEN WE DAN WEL ?

Hoe maak je een hongerige tijger in?
Door hem geen stukken vlees te geven.
Door te zeggen: Je krijgt niks, behalve een dreun.
Verscherping van de akties, dat is nodig.
Verandering van het optreden in de onderhandelingen, dat is nodig.

Daar kunnen alleen de havenarbeiders zelf voor zorgen !
Bondsbestuurders naar de kantine laten komen.
Diskussie over wat onze eisen zijn.
Verandering in de uitgangspunten in de onderhandelingen:
NIET WIJ MOETEN TOEGEVEN, MAAR ZIJ MOETEN TOEGEVEN.

Spreekrecht voor alle havenarbeiders op bijeenkomsten zoals vandaag.
Eigen bedrijfskomitees op de bedrijven om de akties te verscherpen en
zelf te controleren.

Stop de toegevingen, we staken niet voor verslechteringen.
We zijn krachtig genoeg om onze eigen eisen binnen te halen !

GEEN ONTSLAGEN, MAAR OOK GEEN FLEXIBILISERING

OUDEREN VRIJWILLIG ERUIT, JONGEREN ERIN

5 SNIPPERDAGEN ERBIJ

VERBETERING PLOEGENSTERKTE

EEN CAO, ZONDER LANDELIJKE SHB

LANDELIJKE SHB, IN DE VOELNISBAK ERMEE !

ROOSTERVRIJ, DAT IS VAN MIJ !

12-2-1987

Z.O.Z.

LEES DE RODE MORGEN.

IN HET ZOJUIST VERSCHENEN NUMMER:

INTERVIEW MET LEDEN VAN HET SHB-AKTIEKOMITEE

VERSLAG VAN HET BEZOEK VAN ROTTERDAMSE STAKERS AAN ANTWERPEN

INTERVIEW VROUWENKOMITEE

STANDPUNTEN EN AKTIVITEITEN VAN DE GML/RODE MORGEN IN DE HAVENSTAKING

VERKRIJGBAAR BIJ DE KOLPORTEURS

OF PROEFNUMMER BESTELLEN BIJ:

RODE MORGEN, POSTBUS 51245, 3007 GE ROTTERDAM.

WAT DOET DE GML/RODE MORGEN

De Rode Morgen werkt aan de opbouw van een nieuwe arbeiderspartij.

Waarom?

In de huidige maatschappij hebben de ondernemers de macht. Zij vechten hun concurrentie uit over onze ruggen. Met Antwerpen concurreren tot er niets meer van onze arbeidsvoorwaarden over is.

In de huidige maatschappij wordt de techniek niet gebruikt om de positie van de arbeiders te verbeteren, maar om die positie te verslechteren. Door de winsten, die ze van onze arbeid in de stukgoed verdienden, konden ze de containerterminals oprichten. Nu hebben zij de terminals en de winst, de arbeiders kunnen de zak krijgen.

Wij zeggen We moeten nu vechten tegen de verslechteringen, maar ook beseffen dat in het kapitalisme al onze verworvenheden voortdurend op de tocht staan. De uitweg daaruit is het socialisme. De grote bedrijven en banken in handen van de gemeenschap. Planning van de produktie in dienst van de vooruitgang van de werkers.

Daarvoor is een socialistische maatschappij onder leiding van een socialistische staat nodig. Omdat de ondernemers hun macht niet vrijwillig uit handen zullen geven, heeft de arbeidersklasse haar eigen politieke partij nodig, bestaande uit de meest actieve en bewuste arbeiders van alle bedrijven. Een partij die werkt aan de eenheid van alle arbeiders tegen de kapitalistenklasse. Daaraan werkt de Rode Morgen, ook in de haven.

Wij steunen de activiteiten van de stakingskomitees aan de basis van FNV'ers, OVB'ers en anderen. Zo wordt de eenheid tot stand gebracht en wordt het een actieve staking onder controle van de havenwerkers zelf.

Wij steunen de activiteiten van het Vrouwenkomitee. Als de vrouwen actief meewerken, verdubbelt onze kracht.

Wij ijveren binnen de FNV voor meer democratie en verandering van het beleid, zodat de wil van de havenarbeiders daar de boventoon gaat voeren.

Wij werken mee aan de solidariteitsbeweging, zodat alle werkenden in Nederland gaan beseffen dat de strijd in de haven een strijd is die voor iedere arbeider van belang is.

Voor meer informatie: GML/Rode Morgen, Brede Hilledijk 67a R'dam, 010-4199054

ROTTERDAMSE HAVEN

Havenstakers zetten door

Op 19 januari begon de Vervoersbond FNV met verrassingsacties in de traditionele stukgoedsektor van de Rotterdamse haven. Steeds worden die bedrijven plat gelegd waar de meeste schepoer voor de kant liggen. De strijd wil onder de havenarbeiders is groot. Zonder oproepen van de bond af te wachten wordt gestaakt of worden stakingen verlengd door de avondploegen. En daar is een goede reden voor.

JOHAN GRIJZEN

De aanleiding voor de verrassingsstakingen is de aankondiging van het ontslag voor 350 man. De werkelijke inzet is veel hoger. De havenondernemers willen hun verliezen niet alleen wegwerken door mensen op de keien te smijten. De overblijvende havenarbeiders moeten flexibeler ingezet kunnen worden, dat wil zeggen: verplicht weekeindwerk, drie- of vierdagse dienst, roostervrije dagen en te wijzen door het bedrijf, ombifuncties, enzovoort.

Flexibel werken speelt niet alleen een rol in het stukgoed. Van daar dat in andere havensektoren en in Amsterdam arbeiders nu ook regelmatig het werk neerleggen.

BEMIDDELING

Inmiddels lijkt het erop dat de staking alleen maar tot doel heeft ontslagen te voorkomen. De Vervoersbond FNV heeft laten blijken dat zij wel op haar standpunten wil terugkomen. Ze zijn akkoord gegaan met bemiddeling door minister De Koning, een verklaard voorstander van flexibeler arbeidsverhoudingen.

Deze oude rot in het vak heeft de zaken sluw aangepakt. Zijn ministerie en de gemeente Rotterdam hebben het accountantskantoor Klynveld Kraayenhof en Co opdracht gegeven de kosten van de traditionele stukgoedoverslag in Rotterdam en Antwerpen te onderzoeken. Het razendsnel gepubliceerde rapport biedt weinig verrassends.

Volgens het onderzoek zijn de tarieven in Antwerpen lager dan in Rotterdam en zijn de Antwerpse havenbedrijven desondanks winstgevend, terwijl de Rotterdamse bedrijven vorig jaar gezamenlijk 30 miljoen gulden verloren...

Rotterdam staat op achterstand omdat de werkgevers veel meer moeten bijdragen aan de leegloopkosten en omdat de arbeiders in Antwerpen flexibeler kunnen worden ingezet. Over de periode 1984 tot en met 1986 stegen de kosten bij het Rotterdamse stukgoed met 17 procent en de omzet met 5 procent. In Antwerpen gingen kosten en omzet allebei met 10 procent omhoog.

Na publikatie van het onderzoek kwam de minister met een aantal suggesties. Paul Rosenmüller, bestuurlid van de Vervoersbond FNV, zegt hierover:

"De suggesties lopen langs de lijnen van het Vander Louw-akkoord, dat gedwongen ontslagen tot 1991 uitsluit. Er zit een stuk flexibilisering in, onder andere in de vorm van een landelijke arbeidspool, en een stuk rendementsherstel".

Ondanks de strijd wil van de havenarbeiders blijkt uit deze woorden van Rosenmüller dat de Vervoersbond een draai gemaakt heeft. Steeds meer wordt de nadruk gelegd ophet voorkomen van gedwongen ontslagen, terwijl wat vaag gedaan wordt over de prijs die de arbeiders daarvoor moeten betalen, naast de prijs die ze al betaald hebben. Wat moet je je voorstellen bij een 'stuk flexibilisering' en een 'stuk rendementsherstel'? Dit zijn zaken waar de bond voor 1 januari niet over wilde praten, maar nu onder leiding van minister DE Koning kennelijk wel.

WATER BIJ DE WIJN

Ondertussen is op woensdag 4 februari het eerste overleg over de inhoudelijke suggesties van het ministerie gehouden. Na afloop

van dat gesprek verklaarde Rosenmüller:

"Er is een goede kans dat we volgende week een akkoord bereiken, waarbij ontslagen overbodig zijn geworden".

Dat optimisme van Rosenmüller kan alleen maar bestaan als de bond bereid is akkoord te gaan met flexibilisering. En dat is ook zo. SVZ (havenondernemers) en FNV zijn het al eens over de instelling van een landelijke arbeidspool en een bredere inzetbaarheid van de arbeiders in die pool, dat wil zeggen dat ze ook uitgeleend kunnen worden aan bedrijven buiten de haven. Verdergaande flexibilisering zit nog in het vat "indien in een totaalpakket van maatregelen tot overeenstemming kan worden gekomen", aldus Rosenmüller.

Dat zo'n pakket geen gedwongen ontslagen zal inhouden wordt door het ministerie betwijfeld. Het zullen er alleen geen 350 zijn.

Wanneer de Vervoersbond niet op de vingers getikt wordt, zal de inzet van de stakingen, geen gedwongen ontslagen en geen flexibilisering, worden verkwanseld. Het zit er nu nog niet in dat de Vervoersbond veel ruimte krijgt. Het Onafhankelijk Verbond van Bedrijfsorganisaties (OVV) met 900 leden onder de stukgoedwerkers heeft zich al uit het gezamenlijke actiecomité met de FNV teruggetrokken, omdat de FNV veel te veel water bij de wijn doet. Ook de eigen leden van de Vervoersbond zullen niet akkoord gaan. Immers flexibilisering "op een sociale manier" door het ministerie van Sociale Zaken bepleit, bestaat niet. Flexibilisering is per definitie a-sociaal.

Is flexibilisering hetzelfde als ladingvriendelijke acties?

J A

1. Vriendelijk zijn voor de lading betekent snel en goed werken als er lading is.
2. Flexibilisering betekent zo min mogelijk leegloop.
3. Dus flexibilisering en ladingvriendelijke acties betekenen hetzelfde.
4. Werken als er werk is.

DE STUKGOEDSTUWADOORSBEDRIJVEN.

Deze advertentie verscheen onder andere in het **VRIJ VOLK**. Duidelijker dan de Vervoersbond-FNV zeggen de havenondernemers hierin wat de belangrijkste inzet is van de huidige klassenstrijd in de haven.

rode morgen

De Graaf let op

HAVENWERKERS VALT
BIJN ASSOCIAAL VERBOD TOE VERKOPEN

Waarover wordt er onderhandeld?

SVZ en Sociale Zaken zitten op dit moment te bekijken hoe ze de havenarbeiders de strop om de nek kunnen leggen. Een andere conclusie valt er niet te trekken. De Graaf's "totopstakket" is een idee van de SVZ. Kent wat staat er in de brief die De Graaf op 16 februari j.l. aan de SVZ en de vakbonden gestuurd heeft:

- 1 - Het aantal ontslagen zou verminderd kunnen worden als de havenarbeiders het volgende slijken:

.Landelijke SMO. SMO-ers losmaken van de vasten en ze flexibel heen en weer schuiven.

. "Scholing" voor meer kombi-functies.

. Tijd-voor-tijd in het weekend, de boes steekt het geld in z'n zak en bepaalt je vrije dag.

. SMO-ers de hele dag naast de telefoon.

. Roosterdagen deels aandrijven door het bedrijf; als het druk is werken, als het stil is een vrije dag van jezelf.

. 57% regeling voor SMO minder.

- 2 - De havenbedrijven moeten tientallen miljoenen méér gaan verdienen door flexibilisering, extra gemeenschapsgelden en het afschaffen van de huidige CAO.

- 3 - Bedrijfs- en indirecte = botenbazen, kantoorpersoneel en technische dienst kan in de wachtkamer gedumpt worden, tot ze een andere baan gevonden hebben of het riel op is. Daarna de bijstand.

Dat zijn de plannen van De Graaf. De SVZ heeft ze hem ingesluisterd. Daarover wordt nu onderhandeld.

Toegeven of tanden laten zien

Het voorgenome ultimatum tot 7 maart dat De Graaf heeft gesteld, hoeft de havenwerkers niet te deren. Dat dreigement is alleen bedoeld om ons alles te laten slijken.

Want als er één ding duidelijk geworden is de afgelopen weken, dan is het wel dat toegeven niet helpt.

De havenarbeiders zijn gaan staken tegen de CAO ontslagen. Dat was het uitgangspunt. 'Eerst de ontslagen van tafel, dan zien we wel verder.' Toch werd er onderhandeld over voorstellen van Sociale Zaken waar de honden geen brood van lusten, verslechtering van de arbeidsvoorwaarden.

De CAO zou pas ter sprake komen als de ontslagen werden ingetrokken. Nu gaat er wel over de CAO onderhandeld worden.

De rendementen van de bedrijven zouden geen uitgangspunt vormen. Nu gaat in de onderhandelingen bekeken worden hoe de bazen hun rendementen kunnen opschroeven.

Voor de havenarbeiders ligt de kwestie nu bij De Graaf bepaald, bij de boes bepaald.

Voor verslechteringen hoef je niet rouw 3 weken stakie te voeren. Toegeven kan op de eerste dag al. Staken doe je nu te denken aan een goed eindresultaat.

Hoe kunnen de slingers?

Door de druk om de bazen van alle kanten te verhoren. De havenwerkers bij de ACF vechten tegen zichzelf en juist als de stukgoedwerkers. De moeten gezamen-

lijk betrokken met arbeiders uit andere sectoren en andere havens. Verlechtingen die hier doorvoerd werden, gelden ook voor Amsterdam. Een landelijke SIB gaat ook in Terneuzen, Vlissingen en Amsterdam de zaken op z'n kop zetten. De ondernemingsraden van de SIB'en uit Amsterdam en Rotterdam hebben zich vorige week dan ook tegen deze SVZ- en overheidsplannen uitgesproken.

Je kunnen winnen door een actieve staking te voeren. Om de akties te verscherpen hoeven we het niet alleen bij het blokkeren van bedrijfspoorten te laten.

Door de discussie en de akties op het bedrijf zelf te organiseren. Door het versterken van de aktieakties op de bedrijven. Deze oprichten waar dat nog niet is gebeurd.

Door te vertrouwen op de kracht die havenarbeiders gezamenlijk kunnen ontwikkelen. Door te vertrouwen op de steun van werkenden en uitkeringsgerechtigden in heel Nederland. De strijd in de haven is in het belang van iedere arbeider.

GEEN ONTSLAGEN, MAAR OOK GEEN FLEXIBILISERING
OUDEREN VRIJWILLIG ANDIT, JONGEREN ERW
EEN CAU, EEN LANDELIJKE SIB

23-2-187

LEES DE RODE MORGEN!
NEEM EEN PROEFABO NEMENT

In het laatste verschenen nummer onder andere:

Interview met leden van het SIB-Aktiekomitee - Verslag van een bezoek van Rotterdamse stakers aan Antwerpen - Interview Vrouwenkomitee - Standpunten en activiteiten van de Rode Morgen in de havenstaking -

Verkrijgbaar bij de kolporteurs.

(Neem een proefabonnement. Drie nummers gratis.)
Te bestellen bij:
Rode Morgen, Postbus 31246, 3307 CE Rotterdam.

rode morgen

Uitgave
GML/Rode Morgen
Br. Hilledijk67a
Rotterdam
010-4199054

WIE DRAAIT WIE DE DUIMSCHROEVEN AAN ?

De onderhandelingen zijn afgebroken. De SVZ is nog lang niet tevreden over de concessies die de onderhandelingsdelegatie heeft gedaan. Dat smaakt naar meer, denkt de SVZ en daarom draait ze de duim Schroeven nog wat vaster aan. Zo wil ze een sfeer creëren van slikken of stikken. De havenarbeiders moeten de zaak omdraaien. Alle concessies moeten ingetrokken, de akties uitgebreid en verscherpt. Wij moeten de SVZ de duim Schroeven aandraaien. Zij moeten de ontslagen intrekken, meer niet en niet in ruil voor flexibilisering.

FLEXIBILISERING IS DE INZET VAN DE STRIJD IN HET STUKGOED

Net als in heel Nederland wil het havenkapitaal ontslagen, flexibilisering en inleveren. Na jaren van inleveren ligt in de haven nu de nadruk op flexibilisering. Flexibilisering van de arbeidstijden en de roostervrije dagen. Flexibilisering van de SHB, door er een landelijke pool van te maken. Flexibilisering van de functies, door meer kombi-functies te creëren. Door die flexibilisering zal de arbeidsinzet goedkoper en efficiënter zijn. Door die flexibilisering worden het aantal banen en de arbeidsvoorwaarden verder afgebroken.

ALS LOU DE GRAAF BEMIDDELT MOET JE OPPASSEN

Nadat De Graaf de uitkeringsgerechtigden heeft afgeknepen, krijgt hij de kans om zich op de havenwerkers te richten. Hij speelt het spelletje met de SVZ mee. Ook de Graaf chanteert de havenwerkers. Die 350 ontslagen kunnen van tafel als de havenwerkers flexibel worden. Dat is precies het spelletje van de SVZ. Zo raakten we in 1983 de kerstgratifikatie kwijt en in 1985 1,8%, ook in ruil voor het voorkomen van ontslagen.

GEEN VERSLECHTERINGEN

Geen gedwongen ontslagen, dat was in het Van der Louw-akkoord al afgesproken. Daar zijn in 1985 al concessies voor gedaan. Daarom kunnen de havenwerkers geen verslechteringen aksepteren voor iets dat ze al hebben. Als ze zich door de dreiging met ontslagen laten chanteren, worden ze op die manier stap voor stap naar Antwerpse toestanden gebracht. Daarom mogen de concessies van de onderhandelingsdelegatie van de Vervoersbond FNV niet geaksepteed worden. Die concessies scheppen verdeeldheid en onzekerheid. Tot op heden gaan de concessies van de onderhandelingsdelegatie in de richting van een landelijke SHB, kontinu, het weggeven van een deel van de roostervrije dagen en het uitbreiden van kombi-functies. Daarvoor wordt toch niet al vijf weken lang aktie gevoerd?

WAT MOET ER GEBEUREN ?

We kunnen winnen door een aktieve staking te voeren. Om de akties te verscherpen hoeven we het niet alleen bij het blokkeren van de bedrijfspoor-

ten te laten.

Door de discussie en de akties op het bedrijf zelf te organiseren. Door het versterken van de aktiekomitees op de bedrijven. Deze oprichten waar dat nog niet is gebeurd.

Door te vertrouwen op de kracht die de havenarbeiders gezamenlijk kunnen ontwikkelen. Door te vertrouwen op de steun van werkenden en uitkeringsgerechtigden in heel Nederland. De strijd in de haven is in het belang van iedere arbeider.

Door vandaag op de manifestatie met kaderleden en bestuurders in discussie te gaan en de concessies aan de kaak te stellen.

27-2-'67

• landelijke s.h.b.
in de vuilnisbak
ermee

roostervrij,
dat is van mij
• ouderen eruit,
jongeren erin
eenheid ja,
verslechteringen
nee

28 januari 1987.

VROUWEN : STRIJDT MEE !!

Onze mannen zijn nu al meer dan een week akties aan het voeren tegen de ontslagen die de werkgevers willen doorvoeren. Wat ontslag betekent daar kunnen we ons allemaal wel het een en ander bij voorstellen: WW, bijstand, de eindjes aan elkaar knopen, steeds lagere uitkeringen, geen (ander) werk in het vooruitzicht, en ga zo maar door.

Onze mensen hebben jarenlang hard gewerkt in de Rotterdamse haven. De havenbaronnen hebben daar veel mee verdiend..... en nu willen ze de havenwerkers een schop geven. De mensen die achter zouden blijven in de haven zijn ook niet veilig voor de werkgevers:

Want naast de 350 ontslagen willen ze:.....

- * in de komende jaren nog veel meer havenwerkers ontslaan.
- * de roostervrije dagen willen ze aanwijzen.
- * de pensioenpremie door de arbeiders laten betalen i.p.v. door de werkgevers: dus na jaren inleveren, nu nog meer inleveren (in plaats van de beloofde arbeidsplaatsen).
- * flexibilisering: dat is een mooi woord voor zaken als "altijd inzetbaar zijn, altijd klaar staan voor de werkgever" enz. enz. Dat houdt ook in dat je niet meer weet wanneer je man wel moet werken of wanneer niet.
- * week-end klos: niet meer eenmaal in de drie weken een zaterdag, maar ook op zaterdagavond en op zondag, als het de baas uitkomt. Dit wordt VERPLICHT!

ONDERSTEUNEN

Dit zijn naast de ontslagen de verslechtingen die de werkgevers door willen voeren.

De mannen pikken dit niet en voeren akties.

WIJ VROUWEN zouden die strijd moeten ondersteunen!

Dit gaat onszelf aan. Wie moet er straks die eindjes aan elkaar knopen?!

Staken is moeilijk, en kost natuurlijk geld.....maar: als de havenbaronnen nu winnen, als ze de strijd van de arbeiders kunnen breken dan zijn de havenwerkers vogelvrij verklaard, dan kunnen de werkgevers elk jaar, op elk moment alles waar onze mannen en wij ook! jarenlang voor hebben gevochten, stuk voor stuk weer afbreken.

DAT KUNNEN WE NIET AKSEPTEREN!

De werkgevers willen terug naar de jaren dertig, maar wij niet!!!

vrouwen komitee

Daarom hebben een aantal vrouwen een vrouwenkomitee opgericht dat aan de strijd aktief wil deelnemen.

Een buurthuis: de AREND en de ZEEMEEUW, heeft ons een ruimte ter beschikking gesteld.

Daar kunnen we informatie verstrekken aan vrouwen e.d., we kunnen bijelkaar komen om b.v. gezamenlijk spandoeken borden en pamfletten te maken enz.

Daarom willen we alle vrouwen oproepen om naar het vrouwenkomitee te komen.

Op dinsdag 3 februari a.s. van half 2 tot 3 uur willen we een bijeenkomst houden en te bespreken welke konkrete activiteiten we kunnen organiseren om de akties daadwerkelijk te ondersteunen.

● Mocht je dinsdag niet kunnen, er zijn iedere ochtend wel vrouwen aanwezig.

K O M T A L L E N ! ! !

Dinsdag 3 februari half 2

AREND & ZEEMEEUW

Texelsestraat 18

Rotterdam-zuid

tel. 010-481.56.55

Je kunt ook bellen 's avonds naar

● Halinka Augustin
tel.419.90.54

Joke Buytendijk
tel. 432.94.74

rode morgen

Uitgave Havenkern
GML/Rode Morgen
Br. Hilledijk 67 a
010-4199054

STAKEN DOE JE OII TE WINNEN

Bijna drie weken in aktie.

Waarvoor?

Natuurlijk, tegen ontslagen.

Maar niet alleen tegen ontslagen: OOK TEGEN DE FLEXIBILISERING !

De SVZ wil uitbreiding van weekend-werk en combifunkties.

En vooral: Een landelijke SHB.

SHB'ers die in andere steden of zelfs buiten de haven tewerk worden gesteld.

Dat betekent: een aparte CAO voor de SHB.

Weg eenheid, allemaal in vakjes opgedeeld.

Als de havenondernemers dat binnenhalen, dan zullen ze binnen 1 jaar alsnog met ontslagen afkomen !

Daarom: GEEN ONTSLAGEN

MAAR OOK GEEN FLEXIBILISERING

EEN CAO, ZONDER LANDELIJKE SHB

OUDEREN VRIJWILLIG ERUIT, JONGEREN ERIN

VERBETERING PLOEGENSTERKTE

5 SNIPPERDAGEN ERBLJ

WINNEN DOE JE DOOR ECHT TE STAKEN

In Den Haag wordt onderhandeld. Ook over de flexibilisering.

Wij moeten laten zien dat die flexibilisering niet aan ons te verkopen is.

Door de druk te verhogen. Door echt te staken.

Dat betekent:

Niet naar huis na het inschrijven.

Maar: STAKINGSKOMITEES PER BEDRIJF VORMEN

Bij de SHB is dat al gebeurd. Dat werkt.

Overdag aanwezig zijn om je bedrijf schoon te houden.

Naar Antwerpen gaan om op te roepen tot boycot.

Naar andere Nederlandse havens gaan om de kollega's in te lichten.

Blokkades organiseren zoals gisteren bij de SHB.

Dat kan allemaal voorbereid en besproken worden op het aktiecentrum van

de stakers aan de Texelsestraat 18. Daar hoort iedere aktieve staker

's ochtends thuis. Daar is ook het vrouwenkomitee aktief. Neem je

vrouw dus gerust mee, het gaat om de belangen van je hele gezin.

GEEN AKKOORDEN ZONDER ALGEMENE VERGADERING VAN HAVENWERKERS

Het is de staking van de havenarbeiders en door de havenarbeiders.

De havenarbeiders moeten beslissen over de resultaten.

Of het resultaat goed of slecht is. Of we doorgaan of niet.

Dat moet eerlijk en democratisch gebeuren als iedereen bij elkaar is.

Dus net zoals we begonnen zijn: op een algemene vergadering met

sprekrecht voor iedere havenwerker.

WAT WIL DE GML/RODE MORGEN?

De Rode Morgen werkt aan de opbouw van een nieuwe arbeiderspartij.

Waarom?

In de huidige maatschappij hebben de ondernemers de macht. Zij vechten hun concurrentie uit over onze arbeidsvoorwaarden. Met Antwerpen concurreren tot er niets meer van onze arbeidsvoorwaarden over is.

In de huidige maatschappij wordt de techniek niet gebruikt om de positie van de arbeiders te verbeteren, maar om die positie te verslechteren.

Zij de containerterminals en de winsten, wij de zak.

Wij zeggen: de enige uitweg voor de arbeidersklasse is het socialisme.

De grote bedrijven en banken in handen van de gemeenschap. Planning van de produktie in dienst van de vooruitgang voor de werkers.

Daarvoor is een socialistische maatschappij onder leiding van een socialistische staat nodig. Om dat doel te bereiken heeft de arbeidersklasse haar eigen politieke partij nodig, bestaande uit de meest actieve en bewuste arbeiders van alle bedrijven. Een partij die werkt aan de eenheid van alle arbeiders tegen de kapitalistenklasse.

Daaraan werkt de Rode Morgen, ook in de haven.

Wij steunen de activiteiten van de stakingskomitees aan de basis van FNV'ers OVB'ers en anderen. Zo wordt de eenheid tot stand gebracht en wordt het een actieve staking onder controle van de havenwerkers zelf.

Wij steunen de activiteiten van het vrouwenkomitee. Als onze vrouwen actief meewerken, verdubbelt onze kracht.

Wij ijveren binnen de FNV voor meer democratie zodat de wil van de havenarbeiders daar de boventoon gaat voeren.

Wij werken mee aan de solidariteitsbeweging, zodat alle werkenden in Nederland gaan beseffen dat de strijd in de haven een strijd is die voor iedere arbeider van belang is.

Voor meer informatie: GML/Rode Morgen, Brede Hilledijk 67 a Rotterdam.

rode morgen

Uitgave
Havenkern
GML/Rode Morgen
Br. Hilledijk 67a
Rotterdam

DE TWEDE HELFT MOET NOG BEGINNEN !!

Tot 7 mei geen ontslag voor 350 man.
Tot 7 mei geen namen van mensen die 'bemiddeld' zouden moeten worden (behalve bij Seaport).
Pas op 7 mei komt de definitieve uitspraak.

Dus: **UITSTEL ZONDER OPLOSSING**

De rechter heeft het niet aangedurfd om te zeggen: gooi die 350 man er maar uit. Dat bewijst dat ze nog steeds bang voor onze akties zijn.
Maar: We hebben niet gewonnen.
De SVZ heeft volgens de rechter te weinig informatie gegeven aan de ondernemingsraden. Dus: als de SVZ betere informatie geeft, dan mag het wel.

WAT STAAT ER NU TE GEBEUREN ?

De SVZ heeft niet ingebonden. Waarschijnlijk gaat ze een nieuwe procedure aanspannen. Dan begint het hele verhaal dus opnieuw.
In de tussentijd gaat er onderhandeld worden met de Vervoersbonden over een 'totaalpakket'. En dat gaat niet alleen over de ontslagen, maar ook over de flexibilisering.
Ze zullen de komende weken proberen ons die flexibilisering door de strot te duwen.

WAT MOETEN WE ALS HAVENARBEIDERS NU DOEN ?

1. De akties zijn enkel opgeschort. We zullen over enige tijd weer aan de bak moeten, want de SVZ is niet door de knieën.
Om dan sukses te hebben zal het anders moeten dan de afgelopen 8 weken. Harder en scherper.
Dat moet worden voorbereid. Door de aktieve mensen zelf.
Tijdens de rust van een voetbalwedstrijd moet je bespreken hoe je in de tweede helft beter zal spelen!
2. We mogen niet toelaten dat in nieuwe onderhandelingen met de SVZ afspraken worden gemaakt over landelijke SHB, kombifunkties, aanwijzen van roostervrije dagen enzovoorts.
Daarvoor hebben we niet 8 weken aktie gevoerd.
Alle toegevingen die door de bondsonderhandelaars gedaan zijn, dienen ingetrokken te worden. Daarvoor moeten we zelf in bedrijf en bond optreden voor onze eigen eisen: Geen ontslagen en geen flexibilisering.
3. Om dat te organiseren moeten de bedrijfskomitees blijven bestaan. En versterkt worden.
Met pamfletten de mensen in de haven informeren. Diskussie in kantines organiseren over de eisen en over betere akties. Voorbereidingen treffen naar andere sectoren en naar andere havens, zoals Amsterdam.
Kontrolle op ploegensterkte en inleen van buiten, om te laten zien dat er geen overcompleten zijn maar tekorten.

GEEN ONTSLAGEN, MAAR OOK GEEN FLEXIBILISERING
WERKGARANTIE TOT 1991
WERK MEE AAN DE VOORBEREIDING VAN DE TWEDE RONDE
VERSTERK DE BEDRIJFSKOMITEES

13-3-1987

WERK MEE MET DE GML/RODE MORGEN !

Er is de komende tijd veel werk te doen om de SVZ alsnog op de knieën te dwingen. De havenkern van de GML/Rode Morgen heeft vanaf het begin duidelijk stelling genomen: Geen ontslagen, maar ook geen flexibilisering. De havenarbeiders, aangesloten bij de Rode Morgen, hebben dat standpunt al lang vóór de akties in de haven aan de orde gesteld. In de bedrijven, in de bonden, met pamfletten en op bijeenkomsten.

De havenkern van de Rode Morgen heeft de afgelopen twee maanden alle initiatieven ondersteund en mee georganiseerd om de akties zo sterk mogelijk te maken. Zij werkte mee aan de oprichting van bedrijfskomitees, aan het organiseren van kantine-diskussies, aan de bezoeken aan andere havens zoals Antwerpen, en aan de oprichting van het vrouwenkomitee.

Waarom doen we dat? Waarom kunnen we dat?

10 strijdbare arbeiders, die allemaal los van elkaar aan de slag gaan, kunnen maar weinig uitrichten. Maar 10 strijdbare arbeiders die samen in een partij als de GML/Rode Morgen zitten, kunnen een grote kracht ontwikkelen.

Omdat ze daar scholing krijgen in een helder anti-kapitalistisch programma. Omdat ze daar leren uit de ervaringen van de arbeidersstrijd in het verleden en in andere bedrijven. Omdat ze daar niet alleen de discussie voeren over de situatie, maar ook afspraken maken hoe ze gezamenlijk aan de slag gaan in het bedrijf en in de bond. Omdat ze daar de mogelijkheden krijgen om via pamfletten en kranten het arbeidersstandpunt naar buiten te brengen.

In dienst van de eenheid en de strijd tegen de kapitalistenklasse.

Eenheid moet er komen, maar eenheid moet georganiseerd worden.

De meest effectieve manier om daaraan bij te dragen is een partij als de GML:Rode Morgen te versterken. Wil je daar meer over weten?

Stuur dan onderstaande strook naar: GML/Rode Morgen Brede Hilledijk 67 a
3072 KD Rotterdam. (Tel. 010-4199054)

Ik wil meer informatie over de activiteiten van de GML/Rode Morgen en hoe ik daaraan mee kan werken.

NAAM
ADRES

POSTCODE EN PLAATS
TELEFOON